

GRUP MIC CENTRAT PE EVANGHELIE

Ghidul Liderului

Mulți ar spune că Iisus a fost cel mai mare om care a trăit vreodată, indiferent de apartenența lor religioasă. Cuvântul “Creștin” înseamnă “un mic Cristos”, adică, cineva care caută să umble în căile lui Iisus. Dar oricine vrea să fie mai asemănător cu El, se confruntă fără îndoială cu o realitate dură: multe schimbări trebuie să aibă loc dacă vrem să ne asemănăm cu omul extraordinar Iisus Cristos.

Conceptul schimbării nu e unul străin nouă. Chiar acum, probabil sunt câteva lucruri legate de persoana ta pe care ți-ai dori să le schimbi. Dar schimbarea de asemenea da naștere multor întrebări: **De ce ar trebui să mă schimb? Ce trebuie să se schimbe? Cum urmaresc schimbarea? De ce e schimbarea atât de dificilă?**

Această unealtă a fost creată pentru a adresa aceste întrebări și pentru a ajuta în conducerea unei mici comunități de oameni spre o schimbare care durează.

DE CE “GRUP MIC CENTRAT PE EVANGHELIE”?

Transformarea prin Evanghelie

Apostolul Pavel a spus ca “[Evanghelia] este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede” (Romani 1:16). În următoarele luni, vei vorbi *mult* despre Evanghelie. Cele 18 săptămâni de discuții te vor conduce înapoi la caracterul lui Dumnezeu și la lucrarea Lui în mod repetat. Asta pentru că credința în lucrarea lui Dumnezeu pentru noi și prin Iisus este singurul lucru care va aduce schimbare în cele din urmă. Credința noastră în Evanghelie și înțelegerea ei sunt centrale pentru a înțelege cine suntem și cum trăim.

Schimbarea se întâmplă în comunitate

Termenul “grup mic” se referă la un grup format în general din două sau trei persoane – bărbați cu bărbați, femei cu femei – care se întâlnesc săptămânal. Caută să se cunoască și să aducă lucrarea Evangheliei în viețile lor pentru a deveni tot mai asemanători cu Iisus. Schimbarea de durată poate avea loc doar în comunitate. Avem nevoie să ni se amintească adevărul Evangheliei în mod constant. Avem nevoie unii de alții pentru a fi transformați.

Un grup mic are trei elemente:

UCENICIE Un ucenic al lui Iisus e cineva care învață să aplice Evanghelia la absolut fiecare domeniu din viața lui. De fapt, tot ce facem împreună în comunitate face parte din procesul de ucenicie. Totuși, ucenicia reciprocă presupune:

- să ne reamintim unii altora identitatea în Iisus Cristos
- să ne învățăm unii pe alții să ascultăm ceea ce Iisus ne poruncește (Matei 28:18-20)
- să ne instruim unii pe alții în a sluji în moduri tangibile.

INGRIJIRE Să ne pese în mod sincer unul de celălalt. Asta presupune:

- să ajungem să ne știm unii altora povestea, să ne ascultăm cu atenție între noi și să ascultăm Duhul Sfânt pentru că într-un mod plin de grijă și empatie să ne direcționăm înspre adevăr;
- să ne verificăm inima și pasiunile punând întrebări ca: Cum mai ești? Pe cine iubești bine? Nu atât de bine? Unde crezi că trăiești în teamă? Ce putem celebra împreună cu tine? Cu ce te confrunți?
- Să ne rugăm împreună și unul pentru celălalt.

DARE DE SOCOTEALA Darea de socoteală e mai mult decât adresarea unor întrebări dificile. Aceasta presupune:

- să ne încurajăm unii pe alții să trăim ceea ce credem prin a ne stabili țeluri și să ne ajutăm să le atingem
- să ne evaluăm săptămânal și cum ne-am ținut de ceea ce ne-am propus

- sa spunem adevarul in dragoste pe masura ce vedem domenii acoperite de pacat, sa corectam si sa confruntam folosindu-ne de Cuvantul lui Dumnezeu acolo unde e nevoie.

Pe masura ce crestem impreuna, confidentialitatea va deveni o componenta esențială a relatiei. Esti incurajat sa iei orice lucru care il inveti despre *tine* si sa il impartasesti cu cat mai multe persoane. Ceea ce inveti despre *altii*, reprezinta o informatie privata. O persoana poate da permisiunea ca o informatie despre ea sa poata fi data mai departe, dar regula generala este sa pastram confidentialitatea grupului pe masura ce invatam tot mai multe unii despre altii. Exceptia de la aceasta regula este situatia in care apare o problema care necesita o perspectiva mai autorizata (pacate grave, situatii de dependenta, abuz, etc). In aceste situatii, consulta-te cu liderul comunitatii misionale sau cu prezbiterul pentru a primi mai multa asistenta.

Misiunea: faceti ucenici care fac la randul lor alti ucenici

Printre ultimele lucruri spuse de Iisus ucenicilor s-au numarat si aceste cuvinte:

“Toată autoritatea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Prin urmare, duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Și învățându-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului!” (Matei 28:18-20 NTR)

Cei care Il urmeaza pe Iisus ca ucenicii Lui, nu traiesc pentru confortul propriu. Ucenicii lui Iisus cauta sa faca ucenici care la randul lor fac alti ucenici. Exista asteptarea multiplicarii în mesajul lasat de Iisus înainte de a Se înălța la Cer.

Asadar, speranta pentru fiecare grup “mic” este ca la un moment dat, fiecare membru sa conduca la randul lui un alt grup. Perioada in care acest lucru sa se intample, variaza de la grup la grup dar grupul mic are acest scop in minte inca de la infiintare. Incepe sa te rogi inca de acum pentru oamenii pe care Dumnezeu ar vrea ca tu sa ii conduci in viitor.

CUM FOLOSIM GRUPUL “MIC” CENTRAT PE EVANGHELIE?

La intalnirile săptămânale, grupul “mic” va ajuta la formarea unui tipar pentru timpul ce-l veti petrece impreuna. Liderul grupului va facilita discutia. Exista o oarecare flexibilitate, dar in cea mai mare parte urmatoarele elemente se vor regasi in fiecare intalnire:

CADRU: un gand cheie care sa te ajute sa initiezi discutia despre materialul din acea săptămâna.

NOTITE: ceva pe care sa notezi ganduri de la discutii sau sa procesezi exercitiul din lectia curenta.

IMAGINEA DE ANSAMBLU: Acesta e locul in care sumarizezi in cateva randuri ceea ce ai invatat in fiecare săptămâna.

BIBLIA SPUNE: un scurt pasaj din Scriptura care sa fie citit si discutat

RUGATI-VA IMPREUNA: grupurile “mic” ar trebui sa se roage impreuna in mod constant, dar ocazional va aparea nevoia de a va focaliza pe un timp de rugaciune.

ARTICOL: aceste articole sunt luate de la o varietate de autori. Citeste-le cu voce tare in fiecare săptămâna. Liderul va facilita o discutie a materialului.

EXERCITIU: aceste exercitii ajuta la solidificarea adevarului din acea săptămâna, dandu-va ceva specific de facut impreuna.

PENTRU MAI TARZIU ÎN SĂPTĂMÂNĂ... pentru a te asigura ca ucenicia e traita in fiecare zi, plecati stabilind ceva de facut sau gandit pentru săptămâna urmatoare.

***NOTĂ LIDERULUI:** Ghidul Liderului contine timpi pentru fiecare element precum si alte cateva elemente care nu se regasesc in ghidul participantului. In fiecare săptămâna primesti ghidare suplimentara incluzand: Deschidere, Discuta (pe marginea articolului) si Imaginea de Ansamblu. Cea din urma te ajuta sa stii cele mai importante elemente care trebuie evidentiate in fiecare săptămâna. Va ajuta la mentinerea focalizarii discutiei.*

Alte gânduri practice

Iată câteva lucruri de care sa tii cont de fiecare data cand va întâlniți:

- Fii intelept cand vine vorba de locul de intalnire. O cafenea ar putea fi ok pentru unele grupuri dar s-ar putea sa nu va ofere intimitatea de care aveți nevoie. Intalnirea intr-o casa sau intr-un colt mai linistit al unui spatiu public s-ar putea sa fie o optiune mai buna;
- In timpul intalnirii va fi nevoie de notite. Poti folosi jurnalul personal sau caietul participantului pe care il primesti la inceput. Asigura-te ca ai Biblia la tine;

- Veti planifica si unele activitati impreuna asa ca asigura-te ca ai la tine un calendar (telefon, laptop, hartie, un pix cu care sa iti notezi in palma, etc)

NOTĂ LIDERULUI: *Exista unele asteptari specifice liderului grupului "celulă:"*

- *Roaga-te in mod constant pentru oamenii din grupul tau. Lasa-te condus de Duhul Sfânt.*
- *Pregateste-te pentru intalnire citind dinainte materialul. Vino cu o directie a discutiei. Pastreaza discutia focalizata. Imaginea de Ansamblu te va ajuta sa disceri asta.*
- *Ghidul Liderului nu este secet. S-ar putea sa vrei ca oamenii din grupul tau sa conduca discutia pe rand, spre finalul procesului de parcurgere a materialului.*
- *Sublineaza scopul multiplicarii din nou si din nou. Va fi o parte critică a cresterii si a uceniciei ca oamenii sa se gandeasca si sa se roage la conducerea altor grupuri "celulă."*

Mulumiri lui Tim Chester...

Îi datorăm foarte mult fratelui nostru Tim Chester din Sheffield, Anglia. El a introdus comunităților din Soma diferite concepte care rapid au devenit parte din felul în care înțelegem și vorbim despre Evanghelie ca și familie. Pentru mulți dintre noi, ideile lui Tim au devenit o parte esențială din învățătura oferită altora despre cum să devină tot mai asemanători cu Iisus și cum să trăim Evanghelia în viața de zi cu zi. Ulterior, Tim a publicat lucrurile astea în cartea *You Can Change*—dincolo de Biblie, cea mai bună carte despre Evanghelie și asemanarea cu Iisus citită de liderii de la Soma.

Cu permisiunea lui Tim și a celor de la Editura, am împrumutat conceptul de *Celule centrate pe Evanghelie* din cartea *You Can Change*. Privirea de ansamblu al săptămânilor alături de alte câteva porțiuni sunt luate din cartea lui Chester. Am folosit note bibliografice pentru a-i respecta drepturile de autor. Recomandăm cu tărie achiziționarea acestei cărți pentru a adânci ucenicia în comunitate. Versiunea americană poate fi găsită pe Amazon: <http://soma.co/tcycc>

SĂPTĂMÂNA 1: POVESTIRI

Notă Liderului: Pune deoparte cel puțin 2 ore pentru partea asta. Vei avea nevoie de timp extra pentru a trece prin segmentele recomandate de material și timp pentru cunoaștere și începerea clădirii încrederii între membrii, mai ales dacă aceștia nu sunt încă prieteni.

Te rog citește *Apendicele*: Cum să îți spui povestea în 10 minute și vino pregătit pentru a modela o poveste sanatoasă și vulnerabilă spusă în 10 minute. Dacă rămâneți fără timp, roaga-l pe lider să își spună povestea și da *Apendicele* mai departe unui alt membru din grupul mic care să se pregătească pt. întâlnirea următoare.

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta.

- Biblia este alcătuită dintr-o singură mare poveste.
- Oamenii au fost creați după imaginea lui Dumnezeu pentru a fi ca El dar totuși s-au revoltat împotriva Lui.
- Dumnezeu are un plan de restaurare a tuturor oamenilor și lucrurilor la forma lor inițială (cea de la creație).
- Restaurarea este în totalitate slujba lui Dumnezeu.

Deschidere [10 minute]

Luați-vă câteva minute pentru a împărtăși cum sunteți cu scopul de a vă încuraja. Dar fiți atenți, timpul trece foarte repede.

Cadru [2 minute]

Vietile noastre sunt formate dintr-o serie de povești. Unele sunt adevărate (sau ne par noua adevărate) iar unele părți din poveștile noastre sunt prinse în realități false. Dar există o Poveste mare care dă sens vieții noastre și explică lucrurile din lume. Se numește Povestea lui Dumnezeu. Este o poveste ce o găsim de-a lungul Bibliei și ne spune despre un Dumnezeu extraordinar care a creat o lume perfectă plină de frumusețe, dragoste și posibilități deosebite. Povestea pe care urmează să o citim nu reprezintă o redare directă; este un rezumat al narativului Bibliei. Ne va da pe scurt o idee vizavi de planurile lui Dumnezeu și ce presupune viața...

Biblia Spune...[15 minute]

Povestea lui Dumnezeu–Rezumat

Aceasta e o poveste ce o gasim in Biblie si e despre Dumnezeu, o persoana ce a existat dintotdeauna si care a creat TOTUL. Dumnezeu e singurul din această poveste care face intotdeauna ceea ce e bun, sfant si perfect --Biblia Îl numeste Sfânt. In timp ce Dumnezeu creea temelia pamantului, îngerii (creatia Lui cea dintâie) erau acolo si il priveau. Ei cantau si il laudau pe Dumnezeu....dar unii dintre ei s-au revoltat impotriva Lui si impotriva cailor Lui. Biblia ne invata ca rebeliunea impotriva lui Dumnezeu este numita pacat. Datorita sfinteniei lui Dumnezeu, El nu permite pacatului sa stea in prezenta Lui, asa ca a trimis ingerii razvratiti, acum sub numele de demoni, jos in intunericul pamantului.

După aceea Dumnezeu a decis sa creeze alte fiinte, numite oameni, după imaginea Lui. Dumnezeu a spus: *“Sa creem oameni după chipul si asemanarea Noastra.”* După aceea a pregatit Pământul pentru ca oamenii sa locuiasca pe el--a umplut pământul cu plante, pasari, pesti si animale de tot felul. Dumnezeu a creat primii oameni, pe Adam si Eva si i-a pus intr-o gradina frumoasa si i-a pus sa stapaneasca peste creatia Lui de pe Pământ.

Dumnezeu a trait aproape de acesti oameni, petrecând timp cu ei in fiecare zi si arătându-le cum sa isi traiasca viata in cel mai bun mod posibil. Ei traiau aproape de Dumnezeu si sub protectia Lui – o viață care era plină, completă și veșnică.

Din păcate, Adam si Eva au ales sa se revolte impotriva lui Dumnezeu si autoritatii Lui, alegand sa traiasca in caile lor in locul cailor Lui. Din moment ce Dumnezeu nu permite răului și rebeliunii sa ramana in prezenta Lui, Adam si Eva au fost trimisi din gradina, departe de Dumnezeu. Separati de Dumnezeu si nemaiurmand caile Lui, Adam si Eva erau supusi bolii, durerii si morții. Dumnezeu le-a spus: *“Felul in care ati ales sa traiti va va aduce multa zbatere si durere si va veti intoarce in tarana din care ati venit.”* Nu doar ca acesti oameni au fost separati de Dumnezeu din cauza pacatului lor, ci ei urmau sa sufere moartea din momentul in care au fost separati de Cel ce dă viața.

După ce au plecat din gradina, numarul oamenilor pe Pământ a crescut rapid. Pacatul nu s-a transmis doar fiilor lui Adam si Eva ci tuturor generatiilor care au urmat.

Chiar daca oamenii au fost creati in imaginea lui Dumnezeu, toti au ales sa nu asculte de El. Ei in mod constant erau violenti unul fata de celalalt. Lucrul acesta a continuat mii de ani.

După aceea, Dumnezeu a stabilit o relatie speciala si a oferit promisiunea unui legământ--reprezentand cea mai profunda intelegere--cu un om numit Avraam. *“ Te voi face tatal unei natiuni mari si faimoase in istorie. Voi binecuvanta pe cel ce te va binecuvanta si voi blestema pe cel ce te va blestema. Intregul pamant va fi binecuvantat prin urmasii tai. Voi fi intotdeauna Dumnezeul vostru iar voi veti intotdeauna poporul Meu.”*

Familia lui Avraam, numita poporul Israel, urma sa fie un popor deosebit care urma sa arate lumii ce inseamna sa traiesti in caile lui Dumnezeu din nou. Dumnezeu le-a dat un pamant intins unde ei se bucurau de binecuvantarile Lui si au ajuns o mare natiune.

Dar pe masura ce timpul trecea, israelitii au inceput sa faca ce era bine in ochii lor si se revoltau impotriva lui Dumnezeu si a legilor Lui. Au incetat sa se increada in Dumnezeu si s-au inchinat idolilor--oameni, lucruri, bogatie si putere--si nu lui Dumnezeu. In rebeliunea lor, israelitii au trecut prin multe incercari si au ajuns sa fie o natiune infranta, o natiune de sclavi. Dar Dumnezeu a continuat sa isi iubeasca poporul si a promis ca intr-o zi, un descendent de-al lor va salva si va restaura omenirea si intreaga creatie, înapoi la Creația originală a lui Dumnezeu.

Au urmat 400 de ani de liniste intre Dumnezeu si poporul Lui. Israelitii, numiti evrei, au fost sub controlul altor natiuni pentru sute de ani. Acum erau sub stapanire romana--cel mai puternic imperiu cunoscut vreodata până la acea vreme.

In cele din urma, Dumnezeu a trimis un inger unei tinere numite Maria, in orasul Nazaret. Ingerul a aparut la ea si i-a zis: "Vei ramane insarcinata si vei avea un fiu pe care il vei numi Iisus. Va deveni un Rege al carui Împaratie nu se va sfarsi vreodata! Asta se va intampla in mod supranatural prin Duhul lui Dumnezeu, asa ca copilul va fi numit Fiul lui Dumnezeu."

Dumnezeu a descoperit Mariei si logodnicului ei Iosif ca acest baiat era mult asteptatul Regele Mesia, Acela promis de Dumnezeu pt salvarea poporului. Bineînțeles, Maria a nascut in anul urmator un baiat si i-a pus numele Iisus, care înseamnă "Dumnezeu care salveaza." Iisus a crescut in inaltime si intelepciune si era iubit de Dumnezeu si de catre toti cei ce-l cunosteau. A trait o viata remarcabila, intotdeauna alegand sa traiasca in caile lui Dumnezeu si facand ceea ce e sfant, bun si perfect.

Ca si om, Iisus chema oameni sa il urmeze, invitandu-i sa fie parte la ceea ce El numea Imparatia lui Dumnezeu. Ii chema pe oameni sa traiasca din nou sub conducerea lui Dumnezeu. El a zis: *"Dumnezeu ii binecuvinteaza pe cei ce realizeaza nevoia de El; pe cei smeriti si saraci, pe cei blanzi si plini de mila--Imparatia lui Dumnezeu e a celor ca ei. Dumnezeu binecuvinteaza inima curata si pe cei care inseteaza si flamanzesc după El."* I-a invatat pe oameni ca Imparatia lui Dumnezeu e in inima noastra.

El a zis: "Dumnezeu si-a aratat dragostea pentru oameni trimitandu-ma pe mine--singurul Lui Fiu--in aceasta lume. Oricine crede in mine si traieste pe caile mele va gasi viata completa si eterna. M-a trimis aici ca sa salvez oameni--nu ca sa ii judec. Cei care doresc sa traiasca in pacat si întuneric, ma vor respinge si in felul acesta atrag judecata Lui asupra lor. Dar cei care vor sa traiasca in caile Lui, vor crede in Mine si vor trai pentru totdeauna!"

După cum Dumnezeu a promis, a trimis pe Iisus pentru a salva omenirea de la pacat si moarte. Dumnezeu a acceptat viata perfecta a lui Iisus in locul nostru. Iisus a fost batut cu brutalitate si a murit in dureri pe o cruce de lemn, luand pedeapsa pe care o merita umanitatea razvratita impotriva Lui. Trei zile mai tarziu, Iisus a cucerit moartea cand Dumnezeu l-a inviat din morti si a fost vazut de peste 500 de martori.

La putina vreme după aceea, Iisus s-a înaltat la Cer ca să fie cu Tatăl Lui, fiind văzut de mulți martori. A promis că va trimite Duhul Sfânt care să locuiască în ei. Duhul Sfânt le va aminti tot ce i-a învățat Iisus, le va transforma inima pentru a fi ca Iisus și le va da putere să umble în căile lui Dumnezeu cum o făcuse El. Iisus i-a trimis pe ucenici să meargă și să spună și altora despre El—despre viața Lui și despre moartea Lui pentru păcatele lor—și să îi conducă în a-L urma și a se încrede în El.

Acesta a fost începutul a ceea ce Biblia numește Biserica—o comunitate de oameni din întreaga lume care datorită lui Iisus, se bucură din nou de o viață plină și completă – trăind în căile lui Dumnezeu.

Putem să ne alăturăm acestei povesti ... povestea continuă cu noi!

Biblia ne spune și finalul povestii... Iisus a promis să revină într-o zi pentru a distruge tot raul, păcatul și rebeliunea. Nu va mai fi boala, durere sau moarte. Împărăția Lui va reveni în mare și toată lumea și toate lucrurile vor trăi sub guvernarea Lui. Până atunci, trăim în căile lui Dumnezeu, dând oamenilor un gust a ceea ce înseamnă viața în Împărăția lui Iisus.

NOTITELE LIDERULUI: Recitește povestea a doua oară cu voce tare. S-ar putea să pară ciudat să citești din nou, dar ajută extrem de mult la înțelegerea și reținerea narațiunii. Până la urmă e vorba de povestea întregii Biblie în doar câteva pagini – e plină de detalii bune!

Discută... [20 minute]

1. Care sunt cative indicatori ai faptului că Dumnezeu e eroul și personajul principal al povestirii?

2. Povestea lui Dumnezeu de fapt include și toate povestile noastre...

Unde te regăsești în această Poveste? Poti să vezi cum povestile noastre sunt de fapt despre Dumnezeu?

3. După cum am văzut în Poveste, în ciuda rebeliunii noastre, planurile lui Dumnezeu nu pot fi dejucate. **Unde în viața ta ai experimentat scăparea lui Dumnezeu într-o situație gravă provocată de tine?**

4. Dumnezeu ne-a creat în imaginea Lui pentru a fi ca El și pentru a trăi o viață aproape de El. **Din ceea ce ai văzut în Poveste, ce ar trebui să se schimbe în viața ta pentru ca ea să se alinieze la intenția lui Dumnezeu pentru tine? Ai încercat să faci schimbările acelea pe cont propriu? Care a fost rezultatul?**

Stiai că Dumnezeu vrea să schimbe lucrurile acelea în tine? Vrea să te facă precum Iisus. Despre asta e ucenicia—să îl lasăm pe Dumnezeu să aducă schimbare în viața noastră din interior înspre exterior, iar noi să arătăm tot mai asemanători cu Iisus.

Exercițiu [30 minute]

Acum haideți să împărtășim propriile noastre povesti (aprox. 10 minute fiecare) și să vedem unde viețile noastre se aliniază (sau nu) cu povestea lui Dumnezeu.

NOTITELE LIDERULUI: nu uita Apendicele, *Cum să îți spui povestea în 10 minute*.

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [10 minute]

Planificați să faceți ceva distractiv împreună în următoarele două săptămâni. Ieșiți din întâlnirea săptămânală pentru a face orice vă place și vă va permite să interacționați și să vă distrați împreună.

Recapitulare [5 minute]

Pe scurt, recapitulați ce ați învățat azi. Notați *Imaginea de ansamblu* în propriile cuvinte. Clarificați neclarități și alte întrebări rămase neadresate. **Rugați-vă împreună.**

SĂPTĂMÂNA 2: EVANGHELIA

NOTITELE LIDERULUI: Incerca sa faci aceasta lecție într-o săptămână, dar daca grupul tau "mic" discută despre pilda fiului risipitor se extinde și simți ca ai nevoie de timp extra pentru a clarifica evanghelia, te poti opri acolo si poti alocă două săptămâni acestei sesiuni.

Imaginea de ansamblu

Ideile principale pe care vom incerca sa le intelegem mai profund in aceasta săptămână.

- Clarificarea naturii evangheliei
- Introducerea relatiei dintre evanghelie si ucenicie

Deschidere [10 minute]

Luati-vă cateva minute pentru a vedea cum sunteți fiecare si incurajati-va reciproc. Aveti grija, notiunea timpului se poate pierde usor. Asigurati-va ca veți parcurge segmentul *Pentru mai târziu în săptămâna aceasta* din lecția precedentă—**fie discutați despre ieșirea cu scopul relaxării/cunoașterii mai bune sau faceți planuri specifice pentru a ieși în curând.**

Cadru [1 minut]

Evanghelia a fost comparata cu o apa indeajuns de mică pentru ca un copil sa se poata balaci in ea, dar indeajuns de adanca pentru ca un elefant sa poata înota in ea. Este atât simplu cât și profund, afectand pe cei mai tineri sau maturi in credinta. Povestea lui Dumnezeu pe care am citit-o săptămâna trecuta este povestea marii răscumpărări a Evangheliei. Una din povestirile spuse de Iisus și care surprinde cel mai bine inima evangheliei se regaseste in Luca 15. Sa o citim impreuna:

Biblia spune...[20 de minute]

El [Iisus] a mai zis: „Un om avea doi fii. Cel mai tânăr din ei a zis tatălui său: „Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine.” Și tatăl le-a împărțit averea.

Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul și a plecat într-o țară depărtată, unde și-a risipit averea ducând o viață destrăbălată. După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă. Atunci s-a dus și s-a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii. Mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele pe care le mâncău porcii, dar nu i le dădea nimeni.

Și-a venit în fire și a zis: „Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici! Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi zice: „Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi.” Și s-a sculat și a plecat la tatăl său. Când era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat mult.

Fiul i-a zis: „Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău.” Dar tatăl a zis robilor săi: „Aduceți repede haina cea mai bună și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget și încălțămintă în picioare. Aduceți vițelul cel îngrășat și tăiați-l. Să mâncăm și să ne înveselim; căci acest fiu al meu era mort, și a înviat; era pierdut, și a fost găsit.” Și au început să se înveselească.

Fiul cel mai mare era la ogor. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și jocuri. A chemat pe unul din robi și a început să-l întrebe ce este. Robul acela i-a răspuns: „Fratele tău a venit înapoi, și tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a găsit iarăși sănătos și bine.”

El s-a întărâtat de mânie și nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieșit afară și l-a rugat să intre. Dar el, drept răspuns, a zis tatălui său: „Iată, eu îți slujesc ca un rob de atâția ani, și niciodată nu ți-am călcat porunca; și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă înveselesc cu prietenii mei; iar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu femeile desfrânate, i-ai tăiat vițelul cel îngrășat.”

„Fiule”, i-a zis tatăl, „tu întotdeauna ești cu mine și tot ce am eu este al tău. Dar trebuia să ne înveselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort, și a înviat, era pierdut, și a fost găsit.” (Luca 15:11-32 NTR)

La începutul povestirii, fiul cel mai tanar si-a cerut partea lui de mostenire, aceasta fiind ca si cum i-ar fi spus tatalui sau: “Mi-as dori să fii mort!”

Ce credeti ca vrea fiul cel tanar cu adevarat in viata?

Ganditi-va la discutia fiului cel mare cu tatal sau--el spune, “Iata, eu iti slujesc ca un rob de atatia ani...unde este petrecerea mea?!”

Daca si-a considerat munca ca fiind o sclavie, de ce credeti ca a continuat sa o faca? Ce credeti ca vroia in viata?

Credeti ca vreunul dintre fii isi iubea cu adevarat tatal si dorea sa fie cu el?

Actiunile lor par a fie foarte diferite, dar explicati cum inima ambilor fii este foarte asemanatoare.

NOTĂ LIDER: Ambii fii vroiau lucrurile tatalui si nu pe tatal. Iar fiul cel mare a incercat sa castige favorul tatalui sau muncind din greu.

De ce nu pedepseste tatal pe fiul cel tanar? Ce ii spune tatal fiului cel mare la finalul povestirii?

Aceasta pildă a Fiilor Risipitori este o imagine a ceea ce se numeste Evanghelie.

După ce ati ascultat aceasta povestire, cum ati explica evanghelia?

Articol [10 minute]

Ce este evanghelia?

Evanghelia este numită “Vestea Buna” si reprezinta o veste buna in mod special cu privire la problema pacatului nostru. Pe scurt, o putem sumariza astfel:

Evanghelia este ca Dumnezeu Însuși a venit sa salveze si sa restaureze Creația in si prin lucrarea lui Iisus Hristos in locul nostru.

De ce are creatia (care mă include) nevoie de salvare? Din cauza pacatului.

Pacatul inseamna sa traiesc pentru faima si gloria mea in loc de a lui Dumnezeu. Pacatul inseamna sa traiesc viata in felul meu, pentru mine, in loc de a trai viata in felul lui Dumnezeu, pentru Dumnezeu. Cu totii am pacatuit si chiar avem nevoie de evanghelie--avem nevoie disperata ca Iisus sa ne salveze de la pedeapsa si consecintele pacatului,

ceea ce Biblia ne invata ca reprezinta separarea finala si eterna de Dumnezeu. Cand ne pare rau (ne schimbam perspectiva cu privire la cine este cu adevarat Dumnezeu in vietile noastre) si prin credinta credem ca viata, moartea si invierea lui Iisus ne-au asigurat salvarea si ne-au restaurat la o relatie corecta cu Dumnezeu Tatal, atunci aceasta veste buna este adevarata pentru noi! Iar noi am fost trimisi sa proclamam aceasta evanghelie de restaurare intregii lumi.

INTELEGÂND DOUA PERSPECTIVE ALE EVANGHELIEI

Putem citi Biblia tematic sau ca o poveste. Ambele modalitati sunt necesare si fiecare duce la o noua perspectiva de a vedea evanghelia. E nevoie de ambele perspective pentru a intelege in totalitate si conecta cu evanghelia.

1. Tematic

Puterea Evangheliei. Intelegem *mijloacele* salvarii.

Dumnezeu–etern, atotputernic, creatorul tuturor lucrurilor

Pacatul–omenirea intreaga a ales autoguvernarea in locul supunerii, in relatie, lui Dumnezeu; pedeapsa pentru pacat este moartea

Iisus–Dumnezeu intrupat a venit sa moara ca o substitutie a pedepsei pentru pacatele omenirii

Credinta – prin credinta in ceea ce Iisus a facut, nu prin nici un efort propriu, suntem salvati de pacatele noastre

In acest caz, *vestea buna* este ca Dumnezeu este total constient de problema pacatului nostru, si în si prin lucrarea lui Iisus Hristos, ne acceptă ŞI ne schimbă prin puterea Duhului Sau. Noi *am fost* salvati de la *pedeapsa* pacatului (justificare), *suntem* salvati de la *puterea* pacatului (sfintire) si *vom fi* salvati de la *prezenta* pacatului. Aceasta inseamna ca aceasi putere care ne-a salvat de la pedeapsa pacatului ne ajuta acum sa ne supunem lui Dumnezeu.

Aceasta rezulta in intelegerea mea ca...

Sunt mai afectat şi mai păcătos decât aş fi putut vreodată îndrăzni să cred, şi în acelaşi timp sunt mai iubit şi acceptat decât am sperat vreodată, datorită lui Iisus.

2. Ca o Poveste

Scopul Evangheliei. Aici ajungem să aflăm *motivul* salvarii.

Putem privi evanghelia prin lentilele unei povesti...

Creatie ---> Cadere ---> Rascumparare ---> Restaurare

In acest caz, *vestea buna* este ca Dumnezeu si-a trimis Fiul sa mantuiasca lumea de la efectele pacatului si sa creeze o noua omenire. In final intreaga lume va fi reinnoita la modul in care Dumnezeu a creat-o initial. Rebeliunea, moartea, decaderea, nedreptatea,

si suferinta vor fi toate inlaturate. Cand totul este restaurant, Dumnezeu va fi vazut de toti ca cine este El cu adevarat – El va fi glorificat.

Cum se intampla aceasta? Iisus a ajutat la clarificarea modului in care noi implinim scopul evangheliei prin faptul ca ne-a dat misiunea Lui: “Mergeti si faceti ucenici” (Matei 28:19). Un ucenic a lui Iisus este cineva care invata sa aplice evanghelia la absolut fiecare domeniu al vietii lui. Pe masura ce artele, industria, politica, familia--toate domenii ale culturii--sunt umplute de ucenicii lui Iisus ce aduc restaurarea evangheliei, pamantul este umplut de Gloria Lui! Acesta este scopul restaurarii tuturor lucrurilor-- ca Dumnezeu sa fie glorificat!

Evanghelia nu este doar despre fericirea mea individuala sau planurile lui Dumnezeu pentru viata mea. *Evanghelia este despre planurile lui Dumnezeu pentru lume.*

Vesti bune!

Cand ne pocăim de pacatul nostru (il privim cum il priveste Dumnezeu) si primim iertarea si viata noua pe care Iisus ne-a oferit-o, incepem o calatorie a restaurarii in interior si exterior ca ucenici a lui Iisus. Sa fii ucenic nu inseamna in primul rand sa inveti cateva informatii sau sa mentii anumite discipline spirituale. Ucenicia nu este un curs sau un program prin care treci. A deveni ca Iisus este doar despre evanghelie. **Un ucenic a lui Iisus este cineva care invata sa aplice evanghelia la absolut fiecare domeniu al vietii lui.** Viata unui ucenic necesita să lăsăm adevarul evangheliei sa patrunda adanc in inimile noastre, transformand pasiunile si motivatiile noastre. Acest proces va schimba radical modul in care traim. Deși avem contribuția noastră, Duhul Sfânt este cel care face aceasta lucrare transformatoare.

Aceasta restaurare a evangheliei se petrece în noi in contextul unei comunitati aflate in misiunea lui Iisus, si nu este numai pentru noi – ci *pentru intreaga lume!*

Discutie... [15 minute]

Explicati în cuvintele voastre cele două perspective ale evangheliei.

Cum intelegeți CUM suntem salvati? Cum înțelegeți DE CE suntem salvati?

Cum ne ajută poruncă lui Iisus de a face ucenici sa fim un inceput al restauratii complete pe care Iisus o va realiza intr-o zi?

Pe masura ce sunteti îndrumați prin acest proces al Evangheliei in grupul mic, începeți sa va rugati si sa va ganditi inca de pe acum pe cine veti trece prin el cand veti termina. **Care ar putea fi acei oameni?**

Adesea avem tendinta sa vedem evanghelia in mod individualist.

Cum este comunitatea sau familia importanta pentru scopul evangheliei?

Ce pasi simpli va puteti angaja sa ii luati in acest grup “celulă” pentru a trai mai mult ca o familie cu altii?

Exercitiu [10 minute]

Ganditi-va la un prieten specific sau vecin care nu il cunoaste pe Iisus. Imaginati-va ca el/ea va intreaba, „Am auzit ca tu si prietenii tai folositi adesea cuvantul ,evanghelie’. Imi poti spune ce vrei sa spui prin aceasta?”. In lumina a ceea ce ati invatat săptămâna trecuta si astazi, cum ati explica evanghelia acestei persoane daca ati avea doar 2 minute la dispozitie pentru aceasta prima conversatie?

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [5 minute]

Ganditi-va la aceasta pentru data viitoare:

Am definit un ucenic ca „cineva care invata sa aplice evanghelia la toate domeniile din viata lui.” Care este un domeniu specific al vietii voastre in care inca nu aplicati in totalitate evanghelia? Unde este nevoie de restaurare in viata voastra? Daca ar fi sa alegeti un lucru cu care sa incepeti, increzandu-va in Dumnezeu sa faca schimbarea in vietile voastre, care ar fi acela?

Faceti ce aveti nevoie pentru a va reaminti sa va ganditi la aceasta intrebare in decursul saptamanii. Puneti-o in calendar, notati-va pe ceva si puneti-o unde o veti vedea des, etc.

Recapitulare [5 minute]

Revizuiti pe scurt ce ati invatat astazi. Schitati ideile din **Imaginea de Ansamblu** in cuvintele voastre. Discutati orice intrebari finale. **Rugati-va** impreuna.

SĂPTĂMÂNA 3: SCHIMBAREA EVANGHELIEI

Imaginea de ansamblu

Ideile principale pe care vom incerca sa le intelegem mai profund in aceasta săptămână.

- Singurul scop a lui Dumnezeu este ca noi sa devenim ca Iisus
- Rugaciunea este cruciala pentru ucenicie
- Identificati un domeniu specific al vietii in care vom aduce evanghelia sa lucreze in urmatoarele cateva luni.

Deschidere [5 minute]

Luati-va cateva minute pentru a vedea cum sunteți fiecare si incurajati-va reciproc. Aveti grija, notiunea timpului se poate pierde usor. ***La inceput discutati in mod normal despre „Mai tarziu in timpul saptamanii”, insa astazi veti avea suficient timp pentru aceasta la final.***

Cadru [10 minute]

Ce inseamna succesul pentru tine? Nu discutati definitiile pentru cultura, societate sau prieteni, ci definitia voastra personala a succesului in viata.

NOTA LIDER: Indruma-ti partenerii din “celulă” inspre o definitie de genul „Sa descopar ce vrea Dumnezeu sa fac si sa fac acel lucru” sau „glorificarea lui Dumnezeu” sau „devenind mai mult ca Iisus.” Dumnezeu ar trebui sa fie cel care decide ce este succesul pentru noi. Poate vei dori sa pui o intrebare precum, „Unde se gaseste Dumnezeu in toate acestea?” sau „Cum crezi ca defineste Biblia succesul?”

Biblia spune... [5 minute]

Ci tu, cand te rogi, intra in odaita ta, incuie-ti usa si roaga-te Tatalui tau, care este in ascuns; si Tatal tau, care vede in ascuns, iti va rasplati. Cand va rugati, sa nu bolborositi aceleasi vorbe, ca paganii, carora li se pare ca, daca spun o multime de vorbe, vor fi ascultati. Sa nu va asemanati cu ei; caci Tatal vostru stie de ce aveti trebuinta, mai inainte ca sa-I cereti voi. Iata, dar, cum trebuie sa va rugati:

”Tatal nostru care esti in ceruri! Sfinteasca-se Numele Tau;

vie Imparatia Ta; faca-se voia Ta, precum in cer si pe pamant.

Painea noastra cea de toate zilele da-ne-o noua astazi;

si ne iarta noua greselile noastre, precum si noi iertam gresitilor nostri;

si nu ne duce in ispita, ci izbaveste-ne de cel rau. Caci a Ta este Imparatia si puterea si slava in veci. Amin!"
(Matei 6:6-13)

Rugați-vă împreună... [15 minute]

Rugaciunea este o parte vitala din viata unui ucenic. Petreceti catva timp rugandu-va impreuna in grup inainte de a continua. Rugati-l pe Duhul Sfant sa va dea intelepciune in timp ce discutati astazi despre cum sa deveniti ca Iisus. Si nu uitati – rugaciunea este doar o conversatie intre Tatal si copiii Sai. Nu este nevoie sa parati impresionanti sau repetati. Suntem chemati sa venim cu indrazneala, asa ca spuneti ce este pe inima voastra. Si puteti utiliza, daca vreti, rugaciunea lui Iisus pentru a va ghida.

Articol [10 minute]

Ce ai vrea sa schimbi?

Am invatat din Povestea lui Dumnezeu ca oamenii au fost creati după imaginea lui Dumnezeu. Noi reflectam imaginea si gloria Sa ca o oglinda. Dar cand ne-am razvratit impotriva lui Dumnezeu, acea imagine a fost distrusa. Biblia ne spune, „Caci toti au pacatuit si sunt lipsiti de slava lui Dumnezeu.” (Romani 3:23) Oglinda a fost sparta. Noi reflectam o imagine distorsionata. Biblia numeste aceasta „omul cel vechi,” sau firea noastră pământească.

Ati fost invatati, cu privire la felul vostru de viata din trecut, sa va desbracati de omul cel vechi care se strica după poftele inselatoare; (Efeseni 4:22)

Nu putem fi oamenii care ne dorim sa fim, cu atat mai putin cei care am fost creati sa fim.

Am invatat de asemenea in Poveste ca Iisus a reflectat perfect imaginea lui Dumnezeu. Coloseni 1:15 spune, „El este chipul Dumnezeului nevazut.” Evrei 1:3 spune ca El este „oglundirea slavei Lui si intiparirea Fiintei Lui.” Iisus a spus, „Cine M-a vazut pe Mine, a vazut pe Tatal” (Ioan 14:9).

La fel cum oamenii au fost creati la inceput sa faca, Iisus arata lumii cum este Dumnezeu. Dar El o face in mod perfect.

Si Cuvantul S-a facut trup si a locuit printre noi, plin de har si de adevar. Si noi am privit slava Lui, o slava intocmai ca slava Singurului nascut din Tatal. (Ioan 1:14)

Iisus este gloria (slava) Tatalui. El Îl face cunoscut pe Dumnezeu in lume. El este Dumnezeu in forma umana. El ne arata ce inseamna să fii imaginea lui Dumnezeu si sa reflecti gloria lui Dumnezeu. De aceea Noul Testament spune uneori ca ar trebui sa fim ca Dumnezeu si uneori spune ca ar trebui sa fim ca Iisus. Este pentru ca Iisus Hristos este adevarata imagine a lui Dumnezeu.

Iisus ne arata planul lui Dumnezeu pentru schimbare. Dumnezeu nu este interesant in a ne face religiosi. Ganditi-va la Iisus, care a fost urat de oameni religiosi. Dumnezeu nu

este interesat sa ne faca „spirituali” daca prin spirituali intelegem detasati: Iisus a fost Dumnezeu implicat. Dumnezeu nu este interesat ca noi sa ne focalizăm doar pe propria persoană: Iisus a fost personificarea daruirii de sine (altruismului). Dumnezeu nu este interesat ca noi să fim lipsiți de tulburări: Iisus a fost pasionat de Dumnezeu, a urât pacatul, a plans pentru cetate. Cuvantul „sfant” inseamna separat de sau diferit de, natura noastra pacatoasa. Nu inseamna sa fii separat *de* lume, ci a fi consacrat lui Dumnezeu *in* lume. El a fost gloria lui Dumnezeu *in* si *pentru* lume.

Cuvantul „glorie” inseamna „greutate,” adica „o persoana importanta, o persoana cu greutate.” Asa ca Iisus ne arata intreaga greutate, intreaga semnificatie a caracterului si naturii lui Dumnezeu. Iisus ni-l arata pe Dumnezeu asa cum este El. Dumnezeu in toata maiestatea, splendoarea, intelepciunea, frumusetea, puterea, compasiunea, harul, rabdarea si dragostea Sa, a fost expus prin persoana lui Iisus Hristos. Prin viata lui Iisus, El a demonstrat puterea asupra mortii si demonilor. Inima lui plina de compasiune l-a condus spre a predica vestea buna celor saraci si a vindeca bolnavii. Dar prin moartea si invierea lui Iisus, vedem si mai clar gloria lui Dumnezeu. Iisus a luat de bunavoie toate pacatele omenirii si le-a pus pe umerii Sai, devenind pacat (2 Corinteni 5:21). El a indurat mania lui Dumnezeu impotriva pacatului omenirii, si s-a rugat, „Tata, iarta-i.” Dar moartea nu l-a putut tine, si El a biruit pedeapsa care era asteptata pentru toata omenirea inca de la gradina. Iisus este imaginea Dumnezeului nevazut!

Datorita legaturii noastre cu Iisus, noi suntem acum restaurati la imaginea noastra initiala, imaginea lui Hristos. Coloseni 3:9-10 spune, „Nu va mintiti unii pe altii, intrucat v-ati dezbracat de omul cel vechi [...inca odata aceasi idee...] cu faptele lui, si v-ati imbracat cu omul cel nou, care se innoieste spre cunostinta, după chipul Celui ce l-a facut.”

Identitatea noastra initiala ca purtatori ai imaginii lui Dumnezeu a fost complet restaurata prin lucrarea lui Iisus facuta in numele nostru. Noi reflectam imaginea Lui cu atat mai multa claritate cu cat traim mai mult viata pe care Iisus ne-a modelat-o si pe care o produce in noi prin Duhul Sau. Este ca si cum oglinda sparta este reparata, si incepe incet sa reflecte din nou o imagine clara.

Acest proces--noi devenind tot mai mult ca Iisus astfel incat sa reflectam mai clar cum este Dumnezeu--este lucrul numarul unu pe care Dumnezeu il are *intotdeauna* in vedere in vietile noastre.

Caci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a si hotarat mai dinainte sa fie asemenea chipului (sau imaginii) Fiului Sau, pentru ca El sa fie Cel intai nascut dintre mai multi frati (Romani 8:29).

Aceasta inseamna ca Dumnezeu a avut un plan inainte de inceperea timpului sa te modeleze si te formeze in imaginea Fiului Sau Iisus. El se foloseste atat de binecuvantari cat si de incercari pentru a realiza acea munca de modelare. Asadar, ar trebui sa ne supunem lucrarii Sale perfecte in noi. Povestea este despre El!

Din perspectiva lui Dumnezeu, devenind ca Iisus este scopul intregii vietii de crestin. Scopul vietii noastre este sa aducem glorie lui Dumnezeu, sa aratam lumii cum este El, având în vedere că suntem purtatori ai imaginii Lui. Pentru a face aceasta, trebuie sa fim

transformati in imaginea Fiului Sau...ceea ce Îi aduce Lui glorie! Pe masura ce devenim ca Iisus, Îi aducem glorie lui Dumnezeu.

Din nou, un ucenic este cineva care invata sa aplice evanghelia fiecarui domeniu din viata sa. Ucenicia este despre a-l lasa pe Dumnezeu sa aduca schimbarea in vietile noastre din interior in exterior astfel incat sa aratam mai mult ca Iisus.

Discuție... [10 minute]

Descrieti in cuvintele voastre cum reflecta Iisus gloria lui Dumnezeu.

In Romani 8:28, care este „binele” pentru care se spune ca Dumnezeu pune toate lucrurile sa lucreze impreuna?

Ce crezi ca inseamna ca Dumnezeu „a si hotarat mai dinainte sa fim asemenea chipului Fiului Sau”?

2 Corinteni 5:17 spune ca noi suntem o faptura noua. Cum esti tu o „faptura noua”?

Vrei sa fii ca Iisus? De ce da sau de ce nu?

Exercitiu: Proiectul de Schimbare prin Evanghelie [20 de minute]

Nu uita că ucenicul este cineva care invata sa aplice evanghelia la absolut fiecare domeniu al vietii lui. Asa ca in decursul urmatoarelor cateva saptamani, vei putea sa lași ca evanghelia sa te schimbe intr-un domeniu specific, devenind ca Iisus putin cate putin. Multe discutii cu partenerii din „celulă” vor fi despre a aduce evanghelia intr-un domeniu specific, pe care il vom numi *proiectul de schimbare prin evanghelie*. Data viitoare puteti utiliza cu usurinta acest ghid, si sa va concentrati pe un alt capitol din proiectul de schimbare prin evanghelie pe masura ce ii conduceti pe altii.

Ce domeniu specific al vietii, actiunilor, sau atitudinilor voastre ati dori sa il schimbati?

Luati-va putin timp chiar acum sa va rugati si sa-i cereti lui Dumnezeu sa va descopere asupra carui domeniu vrea ca fiecare dintre voi sa lucrati.

Putin ajutor...

Ganditi-va la un domeniu al vietii voastre pe care ati vrea sa il schimbati. S-ar putea sa fie ceva de comportament (sper exemplu a minti sau a te imbata sau relatii nepotrivite) sau s-ar putea sa fie un sentiment (spre exemplu a deveni depresiv sau plin de amaraciune sau nervos).

Este proiectul vostru de schimbare despre schimbarea comportamentului sau a sentimentelor?

Nu ajuta cu nimic sa alegi schimbarea in viata altcuiva. Spre exemplu, nu poti alege sa ai ,copii mai cuminti' sau ,o casnicie mai buna.' Trebuie sa alegi ceva *despre tine*. Spre exemplu, s-ar putea sa alegi ,sa nu mai strig la copii mei' sau ,sa nu mai devin iritat de catre sot/sotie.'

Este proiectul vostru de schimbare despre ceva specific?

Incercati sa nu alegeti ceva prea general precum ,devenind un parinte mai bun.' Alegeti un comportament specific sau o emotie specifica. Ar trebui sa fie indeajuns de specific incat sa va puteti aminti ultima data cand l-ati facut sau simtit.

Este ceva in viata voastra despre care va este rusine sa vorbiti acum? Ceva ce nu va face fericiti si stiti ca nu-l face nici pe Dumnezeu fericit. Acesta este probabil lucrul pe care Duhul vi-l aduce in minte pentru a fi mai asemanatori lui Iisus.

Impartasiti-va unii altora domeniul din viata voastra pe care Duhul vi-l aduce in minte si **notati-l**.

NOTA LIDER: nu parcurgeti mai departe acest ghid fara ca fiecare sa fi identificat un domeniu specific al vietii pentru proiectul de schimbare prin evanghelie.

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [2 minute]

Observati cat de des apare in viata voastra acest lucru pe care vreti sa-l schimbati. (S-ar putea sa doriti sa luati cateva notite) Cum va afecteaza? Cum ii afecteaza pe altii? Mai important, cum va face acest lucru pe care vreti sa-l schimbati sa aratati **mai putin** ca Iisus? Amintiti-va ca scopul schimbarii evangheliei este de a arata tot mai mult ca Iisus si de a arata lumii cum este El. Pe cine si ce vad oamenii in acele momentele?

Puneti-va orice fel de memento de care aveti nevoie sa va reaminteasca aceste intrebari săptămâna aceasta.

Recapitulare [5 minute]

Revizuiti pe scurt ce ati invatat astazi. Schițați ideile din **Imaginea de Ansamblu** in cuvintele voastre. Discutati orice intrebari finale. **Rugati-va** impreuna.

SĂPTĂMÂNA 4: INIMA SI MOTIVAȚIA

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta.

- A deveni ca Iisus are de-a face mai mult cu motivațiile și afecțiunile noastre (lucrurile la care tinem) decât cu comportamentul nostru. Este vorba despre inima noastră.
- Toti avem tendința de a fi motivați în mod gresit, crezând că ne putem autoîndreptății.
- Evanghelia transformă motivațiile noastre și ne ajută să creștem în a înțelege că nu este vorba despre noi, ci despre Iisus.

Introducere [10 minute]

Luati cateva minute pentru a vedea ce mai face fiecare dintre voi și pentru a vă încuraja unul pe altul. Fii atent, acest timp poate ușor să-ți scape din mână. Asigura-te că vei vorbi despre „pe parcursul săptămânii” de la ultima voastră întâlnire.

Pregătirea Cadrului [1 minut]

Gândiți-vă la ceea ce ați hotărât pentru proiectul *Schimbarea prin Evanghelie*. Ce crezi că se afla în spatele acelui păcat din viața ta? Astăzi vom începe să ne uităm la de ce, deseori, facem lucruri pe care nu vrem să le facem.

Biblia Spune...[15 minute]

Invatandu-i pe ucenicii sai, Iisus a spus...

Nu este nici un pom bun, care să facă roadă rea, și nici un pom rău care să facă roadă bună. Căci orice pom se cunoaște după roada lui. Nu se strâng smochine din spini, nici nu se culeg struguri din măracini. Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui; căci din prisosul inimii vorbește gura (Luca 6:43-45 NTR)

Rugati-va impreuna...[15 minute]

Rugati-va impreună folosind pasajul acesta. Puteti vorbi cu Tatăl folosind urmatoarele intrebari:

Unde ai vazut roade bune in viata ta? Roade rele?

Ce-ți descopera acest lucru despre inima ta? Care este problema reala?

Articol [10 minute]

DE CE TI-AR PLACEA SA TE SCHIMBI? Partea I

De ce doresti sa te schimbi? Gandeste-te putin. De ce iti doresti sa devii asemenea lui Iisus? Majoritatea oamenilor isi doresc sa imbunatateasca anumite aspecte ale caracterului lor, sa-si schimbe un anumit comportament. Ce te motiveaza pe tine sa vrei sa devii o persoana mai rabdatoare, mai iubitoare? Pentru a deveni o sotie mai buna sau un tata mai bun?

Desi motivele noastre sunt complexe si greu de recunoscut, acestea, cel mai adesea, pot fi incadrate intr-una din aceste trei categorii:

1. Sa ne dovedim valoarea inaintea lui Dumnezeu

Nu vreau ca Dumnezeu sa munceasca prea mult pentru a ma accepta. Vreau sa-L ajut. Vreau sa fiu acceptabil înaintea lui Dumnezeu prin meritele mele. Vreau sa-L pun intr-o pozitie in care trebuie sa ma binecuvinteze pentru toata osteneala mea.

In adancul inimii, fiecare dintre noi dorim sa ne schimbam pentru a ne justifica pe noi insine, pentru a ne demonstra valoarea. Noi, prin nastere, suntem toti legalisti care muncesc si trudes sub presiunea insecuritatii si vinei. Acest instinct provine din firea noastra plina de mandrie (numita de asemenea natura noastra pacatoasa).

Si Harul lui Dumnezeu este o insulta asupra firii noastre. Noi *dorim* sa fim vazuti de Dumnezeu si de altii ca fiind plini de succes si plini de valoare. *Dorim* sa ne ridicam singuri, prin propriile puteri. Dorim sa primim tot creditul. Dar realitatea este ca noi nu putem face nimic ca sa castigam sau sa pierdem dragostea lui Dumnezeu.

Si, in tot acest timp, Dumnezeu spune, „ In dragostea Mea, L-am dat pe Singurul Meu Fiu pentru tine. El a facut tot ce a fost nevoie pentru a asigura binecuvantarea Mea. Te iubesc asa cum esti si te accept in El”. Dumnezeu nu poate iubi un crestin mai mult decat o face acum--indiferent de cat de mult ne schimbam vietile. Si Dumnezeu nu va iubi un crestin mai putin decat o face acum--indiferent de ce dezastru facem din viata noastra. *Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.* (Romani 5:8)

2. Sa ne dovedim valoarea în fața altora

Acesta este motivul pentru care eu, cel mai adesea, doresc sa ma schimb: imi doresc ca alti oameni sa fie impresionati de mine. S-ar putea sa dorim sa ne potrivim intr-un anumit loc sau sa primim aprobarea altora. Cu siguranta nu ne dorim ca alti oameni sa afle cum suntem noi de fapt la interior. Purtam masti pentru a ascunde adevarata noastra persoana de oamenii din jur. Sa porti o masca poate fi o adevarata fortare: e ca si cum ai juca un rol tot timpul. Dar nu indraznim sa-i lasam pe ceilalti sa ne vada asa cum suntem cu adevarat.

Una dintre problemele care apar atunci cand incerci sa iti demonstrezi valoarea in fata altora este ca, in acest caz, ei stabilesc standardele. Standardele lor pot fi lumesti, iar tu adopti comportamentul lor doar pentru a fii acceptat. Standardele lor pot fi dumnezeiesti, dar tu traiesti in ascultare de oameni si nu in ascultare de Dumnezeu. Adesea se intampla ca vei ajunge sa traiesti ca altii chiar si atunci cand acest lucru te duce la a trai diferit de modul in care a trait Iisus. Sau ajungi sa te compari cu alti oameni si ajungi sa te crezi mai neprihanit. Intr-adevar, deseori aratam cu degetul greselile altor oameni pentru a ne simti mai bine noi insine. Dar, de fapt, ar trebui sa ne comparam cu Iisus, si astfel vom realiza ca suntem departe de standardele lui Dumnezeu si vom descoperi ca avem o nevoie disperata de un Salvator.

Iata punctul central: Vreau ca altii sa fie impresionati de mine. Pe tot parcursul casniciei mele am cautat aprobarea sotiei mele. Parerea ei a fost mai importanta pentru mine decat parerea lui Dumnezeu. Cand realizez ca am ranit-o si ca nu ma ridic la *asteptările ei*, gandul acesta devine o lupta pentru mine.

Dar aceasta nu afecteaza doar casatoria. Aceasta dorinta de a ne demonstra valoarea inaintea altora afecteaza si relatiile noastre de munca, prietenii noastre, oamenii pe care ii slujim, modul in care ne crestem copiii, pana si relatiile noastre cu oamenii pe care nu-i cunoastem („Imi doresc ca acesti oameni care nu ma cunosc sa aiba o parere buna despre mine”)

Asa ca performam pentru a ne ascunde adevarata fata de oameni. Un alt mod in care ne putem gandi la a performa este ca la a purta o masca. Putem fi, adesea, ca actorii, afisandu-ne cu o falsa imagine de sine pentru a impresiona oamenii sau incercand sa ne aparam cu putere pentru ca ceilalti sa nu vada cine suntem noi cu adevarat. Multi dintre noi stim cat de epuizant poate fi sa simti ca trebuie sa joci un rol toata ziua! Aceasta este o mare sursa de stres in viata noastra.

Aceasta dorinta de a ne demonstra valoarea in fata altora blocheaza cresterea noastra ca ucenici deoarece scopul nostru principal devine acela de a fii ca alti oameni – orice ne-ar ajuta sa castigam acceptarea acestora – in loc sa cautam sa devenim ca Iisus.

3. Să ne dovedim valoarea nouă înșine

Cand o dam in bara, s-ar putea sa ne treaca prin minte cuvintele „idiotule”, „prostule” sau „ratatule.” In trecut, am realizat ca una dintre cele mai mari temeri ale mele era sa nu cumva sa ma dezamagesc pe mine insumi, sa nu cumva sa nu reusesc sa ma ridic la propriile-mi standarde/asteptari. Nu puteam suporta gandul de a fi catalogat ca ratat, nici macar in mintea mea.

Egoul meu inca primeste o lovitura serioasa cand o dau in bara. Adesea cea mai mare provocare pe care o primesc atunci cand ma dezamagesc este sa ma privesc in oglinda. Aceasta înseamnă că privesc pacatul meu, in primul rand, ca pe o ofensa impotriva mea.

Justificat prin Har

Ce e gresit in a dori sa ne demonstram valoarea in fata lui Dumnezeu, in fata altora sau noua insine? Pur si simplu nu functioneaza. Putem sa-i pacalim pe ceilalti pentru o

vreame. Ne putem pacali chiar si pe noi insine, dar niciodata nu ne putem schimba suficient de mult incat sa-L impresionam pe Dumnezeu. Si iata de ce: încercand sa-l impresionam pe Dumnezeu, pe altii sau pe noi insine ne plasam pe noi in centrul proiectului de schimbare. Face ca schimbarea sa fie doar despre mine. Totul este doar despre a ma face pe mine sa dau bine. Este pentru gloria mea. Si acest lucru este pacatos. De fapt este insasi definitia pacatului. Pacatul inseamna a trai pentru gloria mea in loc sa traiesc pentru gloria lui Dumnezeu. Pacatul inseamna sa-mi traiesc viata in felul meu si pentru mine, in loc sa traiesc in felul lui Dumnezeu si pentru El. Adesea acest lucru inseamna sa-L resping pe Dumnezeu ca Domn si sa doresc sa-mi fiu propriul domn, dar, poate implica si respingerea lui Dumnezeu ca Salvator, dorind, in schimb, sa ne fim propriul salvator. Fariseii faceau fapte bune si se pocaiu de faptele rele. Dar pocainta bazata pe Evanghelie include pocainta pentru faptele bune facute din motive gresite. John Gerstner spune; „Lucrurile care ne separa atat de mult de Dumnezeu nu sunt atat de mult pacatele noastre, cat faptele noastre bune condamnabile.”

Un alt cuvânt folosit pentru a ne „demonstra” valoarea este a ne „îndreptăți.” Vrem sa ne îndreptatim in fata lui Dumnezeu-sa-I aratam ca suntem suficient de buni. Vrem sa ne îndreptatim/justificam in fata altora si fata de noi însine-să arătăm că suntem respectabili. Dar suntem îndreptatiti/justificati prin credinta in ceea ce a facut Hristos. Cand simti nevoia sa-ti demonstrezi valoarea in fata altora altora, aminteste-ti ca esti îndreptatit prin Hristos. Esti deja acceptat de Dumnezeu datorita a ceea ce a facut Hristos. Nu poti face nimic in plus pentru a fi mai acceptat de Dumnezeu decat esti deja. Nu trebuie sa te ingrijorezi gandindu-te daca oamenii vor fi impresionati de tine sau nu, pentru ca tu esti îndreptatit de Dumnezeu. Si ceea ce te face sa te simti bine este nu ceea ce tu ai facut, ci ceea ce Hristos a facut pentru tine. Identitatea ta nu este dependenta de modul in care tu te schimbi. Tu esti un copil al regelui ceresc.

Adanc in fiecare dintre noi exista tendinta de a ne baza acceptarea si valoarea pe ceea ce noi facem. In termeni teologici aceasta se numeste a-ti baza îndreptătirea pe procesul de sfințire. Oamenii religioși fac lucrul acesta, dar si majoritatea celor nereligioși. Ei au creat o versiune seculara in care identitatea lor se bazeaza pe performanta lor. Crestinii, de asemenea, in mod constant aluneca spre o motivatie religioasa. Toti incercam sa ne fim propriul salvator. Dorim sa contribuim la salvarea noastra pentru a ne putea acorda putin credit pentru aceasta. Dar justificarea/îndreptătirea nu se bazeaza pe sanctificare (sfințire). Relatia noastra cu Dumnezeu este refacuta pe de-a-ntregul doar datorita initiativei si harului Lui.

Adevarul este ca lucrurile stau invers: procesul nostru de sfințire se bazează pe îndreptătirea noastra. Daca nu intelegem realitatea harului, faptele noastre bune vor fi facute din motivatii gresite. Fara har, vom vedea viata ca fiind un contract intre noi si Dumnezeu: noi facem fapte bune si, in schimb, Dumnezeu ne binecuvinteaza. Cand lucrurile merg bine ne umplem de mandrie. Cand lucrurile merg rau, fie ne invinovatim pe noi insine (ceea ce duce la un sentiment zdrobitor de vinovatie), fie Il invinovatim pe Dumnezeu (ceea ce duce la manie si amaraciune). Numai atunci cand intelegem dragostea lui Dumnezeu aratata la cruce suntem liberi sa-I slujim de dragul Lui.

Uite care este adevarata problema care apare atunci cand vrei sa te schimbi pentru a impresiona. Dumnezeu L-a dat pe Fiul Sau pentru noi pentru ca noi sa fim justificati/îndreptatiti prin El. Iisus a murit pe cruce, fiind separat de Tatal, purtand

intreaga manie a lui Dumnezeu pentru ca noi sa fim acceptati de El. Cand incercam sa impresionam prin faptele noastre bune, noi spunem de fapt ca sacrificiul de la cruce n-a fost suficient. „Ceea ce a facut Iisus la cruce a fost foarte bun, dar eu trebuie sa finalizez lucrurile. De fapt Iisus n-a facut suficient pentru mine incat sa fiu acceptat de Dumnezeu. Eu trebuie sa mai fac cate ceva. Trebuie sa mă ispășesc pe mine.” „S-a sfarsit”, a strigat Iisus. „Nu chiar,” raspundem noi. „Inca mai trebuie sa fac lucrurile astea pentru a primi binecuvantarea lui Dumnezeu.” Imagineaza-ti ca ai o datorie imensa care te tine legat in saracie. Apoi o ruda de-a ta iti plateste datoria si te elibereaza. Ti-a oferit mii de dolari – toata suma care trebuia acoperita. Dar apoi tu incerci sa-i dai un amarat de maruntis, pe care il ai prin buzunar, pentru a le plati ceea ce ti-a dat. Tu vrei ca toata lumea sa afle ca si tu ai ajutat la plata datoriei; ca a fost un efort comun. Ar fi fara sens sa faci asa ceva si chiar insultator.

Nici un pacat din viata ta nu va fi sters daca nu ai recunoscut, mai intai, ca a fost iertat la cruce. Daca nu reusesti sa realizezi ca Iisus a platit complet pretul pacatului, atunci inca vei munci din greu pentru a-ti rascumpara greselile. Daca crezi ca tu trebuie sa platesti pentru pacat, atunci niciodata nu vei fi liber de pacat. Daca nu-ti vezi pacatul ca fiind pe deplin iertat atunci afectiunile, dorintele si motivatiile tale vor fi gresite. Vei incerca din raspunderi sa-ti demonstrezi valoarea. Atentia ta va fi concentrata pe consecintele pacatelor tale in loc pe a uri pacatul si a-L dori pe Dumnezeu in locul acestuia.

Discută... [20 minute]

De ce vrei sa te schimbi?

Crezi ca iti va lipsi pacatul la care vrei sa renunti?

Crezi ca a renunta la pacat este o sarcina neplacuta pe care trebuie sa o faci pentru a fi acceptat de Dumnezeu?

Vrei sa te schimbi din motive gresite?

Ce dovezi poti vedea in viata ta care ar putea arăta ca încerci sa-ti demonstrezi valoarea inaintea lui **Dumnezeu**?

NOTA LIDER: In timp ce asculti fii atent la: amaraciune fata de Dumnezeu, autoîndreptărire, modul in care binecuvantarea lui Dumnezeu este corelata cu ascultarea personala, vina sau rusine

Ce dovezi poti vedea in viata ta care ar putea arăta ca încerci sa-ti demonstrezi valoarea inaintea altor **oameni**?

NOTA LIDER: In timp ce asculti fii atent la: frica de oameni, nesiguranță, tendinta de a se compara cu altii, nevoia de aprobare, gelozie sau lipsa onestitatii

Ce dovezi poti vedea in viata ta care ar putea arăta ca încerci sa-ti demonstrezi valoarea **tie insuti**?

NOTA LIDER: In timp ce asculti fii atent la: frica de esec, incapacitatea de a accepta greselile sau mandrie

Exercițiu [15 minute]

Priveste la paragrafele de mai jos. Am luat niste versete din Biblie si le-am facut sa comunice exact opusul a ceea ce ele de fapt spun. Haideti sa vedem daca le putem rearanja asa cum sunt in realitate.

Deci, daca ne demonstram valoarea traind o viata buna, avem pace cu Dumnezeu prin faptele noastre. Prin ceea ce facem avem acces direct la binecuvantarea lui Dumnezeu si o pozitie buna in ochii oamenilor. Aceasta inseamna ca ne putem ingrijora un pic mai putin referitor la daca vom ajunge in ceruri, pentru a ne bucura impreuna cu Dumnezeu de slava Lui.

Doar schimbandu-te si muncind din greu problemele tale se vor rezolva. De tine depinde. E ceea ce putem face pentru Dumnezeu. Suntem salvati prin ceea ce facem, pentru a ne putea demonstra valoarea. Daca facem faptele bune pe care Dumnezeu ni le-a pregatit mai dinainte atunci putem deveni opera de arta a lui Dumnezeu, oameni noi in Hristos.

Poti verifica citind Romani 5/1-2 si Efeseni 2/8-10

Daca lucrurile despre care am vorbit astazi sunt adevarate, cum ar trebui sa-mi afecteze gandurile?

Cum ar trebui sa-mi afecteze pasiunile si motivatiile?

Cum are trebui sa-mi afecteze actiunile?

Cum ne vom incuraja si trage la socoteala cu privire la aceste lucruri?

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [3 minute]

Discuta ceea ce ai invatat cu cel puțin o persoana din afara grupului tau ADN. Cine ar putea fi acea persoana? Spune-le care e motivatia ta pentru a te schimba (sa-ti demonstrezi valoarea inaintea lui Dumnezeu, inaintea altora sau inaintea ta insati). Dați-vă socoteală cu privire la aceste lucruri. Poate ar fi bine sa va verificati in cursul saptamanii unii pe altii printr-un scurt telefon incurajandu-va in a fi credinciosi față de ceea ce v-ați propus.

NOTA LIDER: Atenție ... săptămâna viitoare, va trebui sa va faceti timp pe care sa-l petreceti impreuna ca familie, sper ca deja faceti des lucrul acesta. Planifica din timp, daca este nevoie.

Recapitulare [5 minute]

Pe scurt treceți prin ceea ce ati invatat astazi. Prezinta **Imaginea de ansamblu** folosind propriile cuvinte. Discutati orice **intrebări** mai apar. **Rugati-va** impreuna.

SĂPTĂMÂNA 5: IDENTITATEA

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta.

- Ni s-a dat o noua identitate de copii ai lui Dumnezeu
- Suntem chemați să „fîm cine suntem”
- A ne trăi noua identitate înseamnă să experimentăm bucurie și încântare în Dumnezeu

Deschidere [10 minute]

Luăți-vă câteva minute pentru a împărtăși cum sunteți cu scopul de a vă încuraja. Dar fiți atenți, timpul trece foarte repede. Asigură-te că veți vorbi despre „pe parcursul săptămânii” de la ultima voastră întâlnire.

Pregătirea Cadrului [1 minut]

Ti-ai pus vreodata întrebările „Cine sunt?” și „De ce sunt aici?” Într-un sens, toți trăim fiecare zi din viața noastră în conformitate cu răspunsul nostru la aceste întrebări. Noul Testament ne învață mereu și mereu că noi avem o nouă identitate datorită lui Iisus. Și din nou și din nou ne cheamă să „fîm cine suntem.” Schimbarea nu se referă la a realiza ceva pentru a impresiona. Se referă la a-ți trăi noua identitate care ti-a fost dată de Dumnezeu în Iisus. Deci, cine suntem?

Biblia Spune...[15 minute]

Dar când a venit împlinirea vremurii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, ca să câpătăm înfierea. Și pentru că Sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: „Ava” adică: „Tată!” Așa că nu mai ești rob, ci fiu; și dacă ești fiu, ești și moștenitor, prin Dumnezeu. Gal. 4:4-7 NTR?
Rămâneți, deci, tari, și nu vă plecați iarăși sub jugul robiei. (Gal. 5:1)
Fraților, voi ați fost chemați la slobozenie. Numai, nu faceți din slobozenie o pricină ca să trăiți pentru firea pământească, ci slujiți-vă unii altora în dragoste. (Gal. 5:13)
Galateni 4:4-7;5:1;5:13)

Fiii în lumea Greco-Romana aveau reprezentare legală, privilegii și autoritate, lucruri pe care fiicele nu le aveau. Deci, într-un sens, fie că suntem femei sau bărbați, suntem făcuți „fii” ai Tatălui.

Chiar dacă tatăl tău a fost grozav, mediocru, absent sau abuziv, întoarce-ți privirea spre tatăl din pilda fiilor risipitori ca simbol al lui Dumnezeu care este tatăl perfect.

Care ar putea fi cateva implicatii ale faptului de a fi fiu in familia lui Dumnezeu?
Pentru tine personal ... Pentru un grup de persoane care fac parte din aceasta Familie...
Pentru toti cei pe care ii cunosti si nu fac parte din aceasta Familie...

Articol [10 minute]

DE CE TI-AR PLACEA SA TE SCHIMBI? Partea II

Pavel spunea ca am fost robi ai pacatului. Eram infasurati de el. Daca stam sa ne gandim putin, toti cunoastem lucrul acesta. Ganditi-va la datile in care ati incercat sa va schimbati si nu ati reusit. Noi nu putem fi oamenii care ne dorim sa fim, cu atat mai mult sa devenim oameni asemenea lui Iisus.

Suntem, de asemenea, robi ai legii. In Galateni Pavel vorbeste despre legea pe care Dumnezeu a dat-o prin Moise. Dar, ceea ce el spune este valabil pentru orice incercare de a te schimba folosind un set de reguli. In loc sa ne elibereze de pacat, legea de doboara (zdrobeste).

Dar Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Sau ca sa ne cumpere libertatea. Nu mai suntem robi supusi unui stapan. Acum suntem copii ce au un Tata. Nu trebuie sa ne mai ingrijoram referitor la a ne demonstra valoarea pentru ca Dumnezeu spune: „Esti copilul Meu”. Nu trebuie sa ne mai ingrijoram referitor la a fi acceptati de Dumnezeu pentru ca El a trimis pe Duhul Sfânt ca astfel sa-L putem numi cu incredere „Ava Tata”. (In aramaica, limba pe care o vorbea Iisus, Ava este o denumire intima si plina de respect pentru tata). Identitatea noastra de fii ai lui Dumnezeu Tatal este atat de centrala si atotpătrunzătoare în Evangheliile încât J.I. Packer a scris: „Daca vorbim despre Noul Testament ca fiind revelatia Paternitatii sfântului Creator ... am putea sumariza întreaga învățatura a acestuia într-o singură frază: „Tata” este numele Căminului pentru Dumnezeu.”

Noi eram robi ai pacatului iar acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Ar fi o nebunie sa continuam sa traим ca robi si nu ca copii. Libertate nu inseamna ca putem pacatui. Aceasta nu este libertate. Aceasta inseamna sa te întorci înapoi in sclavie. Imaginati-va un alcoolic a carui dependenta i-a distrus viata. Cineva foarte amabil il duce la un centru de reabilitare si după mai multe luni iese, eliberat de dependenta lui. El nu va spune „Sunt liber in sfarsit asa ca ma duc sa ma-mbat”. Aceasta nu este libertate. Inseamna ca se intoarce la vechea lui robie.

Căci, atunci când erăți robi ai păcatului, erăți slobozi față de neprihănire. Și ce roade aduceați atunci? Roade, de care acum vă este rușine: pentru că sfârșitul acestor lucruri este moartea. Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Iisus Hristos, Domnul nostru. (Romani 6:20-23)

Era prima zi a lui Sophie cu parintii ei adoptivi. Se plimba nervoasa in jurul noii ei case, temandu-se de bataia pe care obisnuia sa o primeasca cand ceva se strica. Jucariile din camera ei erau neatinate. Nu putea sa creada ca sunt ale ei. La masa de seara si-a strecurat pe ascuns mancare in buzunare: cand locuiesti pe strazi, niciodata nu stii de unde iti va veni urmatoarea masa. In acea seara s-a simtit atat de singura in camera ei cea mare. Ar fi plans daca nu ar fi invatat sa-si suprime emotiile. Acum ascultati ce spune noua ei mama după un an de zile: „Aseara s-a strecurat in pat langa mine pentru ca a visat urat. S-a ghemuit langa mine, si-a pus capul pe pieptul meu, mi-a spus ca ma iubeste, a zambit, si s-a culcat. Aproape plangeam de incantare”.

Sophie avea o noua identitate din întâia zi. Ea devenise copilul unei noi familii, dar inca traia ca un copil al strazii. Actiunile si atitudinile ei erau modelate de vechea ei identitate. Crestinii de asemenea au fost adoptati intr-o noua familie si li s-a dat o noua identitate. Trebuie sa traim conform cu noua noastra identitate – sa fim ceea ce suntem. Asadar nu traiti ca un rob cand puteti trai ca un copil al Împărăției Cerurilor.

Identitatea noastra de copii ai lui Dumnezeu este fundatia a cine suntem acum datorita lui Iisus. In calitate de copii ai lui Dumnezeu, li purtam Numele oriunde ne ducem. Suntem familia Lui–biserica Lui. Biserica atunci nu este un loc sau un eveniment, ci *este* acolo unde *suntem* noi. Cateva implicatii ale faptului ca suntem o familie sunt acelea ca ne pasa unul de altul si traim ca si cum Dumnezeu este Tatal nostru – suntem ca El, facem ceea ce ne spune, Il iubim si stim ca si El ne iubeste.

In calitate de copii ai lui Dumnezeu, noi, ca si Iisus, suntem trimisi in lume pentru ca si altii sa poata experimenta modul in care este Dumnezeu. In timp ce ascultam de porunca lui Iisus de a face ucenici, Dumnezeu ne foloseste pentru a impaca lumea cu Sine. Iisus a spus: „Cum M-a trimis pe Mine Tatal, asa va trimit si Eu pe voi” (Ioan 20:21). Noi suntem misionari.

Asadar, care este motivatia de a te schimba si de a trai in aceasta noua identitate? Motivul pentru care crestinii ar trebui sa doreasca sa se schimbe este acela de a se bucura de eliberarea de sub robia pacatului si de prezenta lui Dumnezeu, pe care El ne-o ofera prin Iisus. As vrea sa evidentiez patru lucruri din aceasta definitie.

Primul, a creste in sfintenie nu este o corvoada. Este vorba despre bucurie. Este vorba despre a descoperi adevarata bucurie–bucuria de a-L cunoaste si de a-L sluji pe Dumnezeu. Inseamna de asemenea si lepadare de sine–cateodata o lepadare de sine grea si dureroasa–dar adevarata lepadare de sine conduce la castigarea vieții tale. (Marcu 8:34-37)

Al doilea, schimbarea pe baza evangheliei este despre trăirea în libertate. Incetam sa mai traim ca robi ai pacatului. Refuzam sa ne mai intoarcem in lanturile si la mizeria noastra. Traim in minunata libertate pe care Dumnezeu ne-a dat-o. Suntem liberi sa fim oamenii care ar trebui sa fim.

Al treilea, schimbarea prin evanghelie este despre a descoperi incantarea de a-L cunoaste si de a-L sluji pe Dumnezeu. Renuntam la pacatul nostru si in schimb il primim pe Insusi Dumnezeu! Treaba noastra este sa incetam la a scormoni in mizerie si, in schimb, sa ne bucuram de cunoașterea lui Dumnezeu. Renuntam la imitatiile noastre

ieftine si ne bucuram de original. Adesea ne gandim la sfintenie ca la o cale spre un scop in sine–scopul fiind aprobarea lui Dumnezeu sau admiratia altor oameni. Dar sfintenia este scopul iar calea este harul lui Dumnezeu care ni l-a oferit pe Iisus si Duhul Sfânt din noi. Problema noastra este ca credem ca sfintenia inseamna sa renuntam la placerile pe care pacatul ni le ofera pentru o viata demna dar mohorata. Dar sfintenia inseamna sa recunosti ca placerile pacatului sunt goale si temporare in timp ce, intotdeauna, Dumnezeu ne invita la placeri magnifice, adevarate, depline si bogate care dureaza o vesnicie.

Al patrulea, a deveni ca Iisus este ceva ce Dumnezeu ne daruieste. Nu este o realizare pe care i-o oferim noi lui Dumnezeu, ci presupune a ne bucura de noua identitate ce ne-a fost data in Hristos, si incepe cu lucrarea Lui pentru noi. El ne-a eliberat de pacat si ne ofera o relatie cu Sine.

Este ca si cum ar fi doua petreceri. Avem petrecerea lui Dumnezeu si avem petrecerea pacatului. Suntem invitati la amandoua. Dumnezeu ne invita sa gasim satisfactie in El. Pacatul ne ademeneste cu minciuni ca sa cautam satisfactia in el. Asa ca avem doua rezervari, si de fiecare data trebuie sa alegem la care petrecere vrem sa mergem. Nu putem merge la amandoua: nu putem petrece cu Dumnezeu si cu pacatul in acelasi timp. Aceasta este invitatia lui Dumnezeu pentru noi:

„Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată! De ce cântăriți argint pentru un lucru care nu hrănește? De ce vă dați câștigul muncii pentru ceva care nu satură? Ascultați-Mă, deci, și veți mânca ce este bun, și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase. Isaia 55:1-2

Pacatul promite asa de mult, dar nu satisface si totusi percepe un pret mare. Acest pret reprezinta vieti zdrobite, relatii zdrobite și sperante zdrobite. In final plata pacatului este moartea. Dar Dumnezeu ne ofera o petrecere care satisface. Ne ofera incantare pentru sufletele noastre. Motivatia pentru a ne schimba si pentru sfintenie este aceasta: Petrecerea lui Dumnezeu e cu mult mai buna! Iar pe eticheta pentru pret poti citi: „Gratis”. Nu costa nimic. Este un cadou. La a cui petrecere vei merge astazi? Cum iti poti întări răspunsul?

Discută... [10 minute]

Imaginează-ți două case una langa alta. Într-una Dumnezeu tine petrecerea Lui, in alta pacatul tine petrecerea lui. Compara cele doua petreceri.

Ce satisfactie ofera ele? Cat de reala si longeviva este acea satisfactie? Ce pret trebuie sa platesti?

Banuiesti ca nu vrei cu adevarat sa te schimbi? Daca da, ce crezi ca ti-ar putea face sa creasca dorinta de schimbare?

Exercițiu [15 minute]

Haideti sa medităm la ceea ce înseamnă sa fim copii ai Tatalui. Comparati robia pacatului cu a fi copil in familia lui Dumnezeu.

Pe cruce Iisus a strigat: „S-a sfarsit!” Imagineaza-te raspunzandu-I: „Nu chiar, mai sunt cateva lucruri pe care eu trebuie sa le fac pentru a termina treaba.” Gandeste-te apoi la cat de ridicol si insultator este acest lucru.

Scrie un mic rezumat care sa cuprinda motivele pentru care ti-ar placea sa te schimbi (foloseste propriile-ti cuvinte intr-un fel care rezoneaza cu tine). Adauga cateva idei despre cum ai putea sa-ti intaresti dorinta de a te schimba.

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [10 minute]

Planuiti sa faceti ceva impreuna săptămâna aceasta, fiti o familie impreuna. Poate ati putea ajuta pe unul dintre voi sa faca treaba in casă si sa mancati impreuna după... sau sa va strangeti cu familiile voastre la cina intr-o seara... sau mergeti la munte... sau jucati ceva jocuri.. sau vizitati un muzeu.. sau poate va puteti duce sa faceti cumparaturile impreuna.

Recapitulare [5 minute]

Rezuma pe scurt ceea ce ati invatat astazi. Prezinta **Imaginea de ansamblu** folosind propriile cuvinte. Discutati orice **intrebari** mai apar. **Rugati-va** impreuna.

SĂPTĂMÂNA 6: REGULI/LEGEA

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta.

- Legea nu poate să ne restaureze inimile
- Legea ne îndreptă înspre Iisus
- Evanghelia lui Iisus este puterea și mijlocul transformării noastre

Introducere [10 minute]

Luați-vă câteva minute pentru a împărtăși cum sunteți cu scopul de a vă încuraja. Dar fiți atenți, timpul trece foarte repede. Asigura-te că vei vorbi despre „pe parcursul săptămânii” de la ultima voastră întâlnire. Cum am putea să fim implicați unul în viața altuia mai mult decât o dată pe săptămână?

Cadru [1 minut]

Ai fost vreodată disperat de faptul că nu te schimbi? Crezi că ești o cauză pierdută? Poate crezi că tu ești o excepție. Alții se pot schimba, dar istoria, ispitele sau problemele tale fac ca schimbarea să funcționeze altfel la tine. Vestea bună glorioasă a lui Iisus este că tu și cu mine ne putem schimba.

Partea problemei este că adesea încercăm să ne schimbăm prin modalități greșite.

Biblia Spune...[15 minute]

20 Dacă ați murit împreună cu Cristos față de principiile lumii, de ce trăiți ca și cum ați aparține acestei lumi, ascultând de porunci ca: 21 „Nu atinge!”, „Nu gusta!”, Nu pune mâna!”? 22 Acestea se referă la lucruri care se consumă odată cu folosirea lor; sunt doar porunci și învățături ale oamenilor. 23 Ele par să fie bazate pe înțelepciune, prin religia autoimpusă și falsa smerenie, prin asprimea față de trup, însă nu au nici o valoare în ce privește înfrânarea dorințelor naturii păcătoase.

Cum se face că adesea listele de reguli religioase ne dau impresia că sunt înțelepciune?

Oare regulile (legalismul) NU au nicio putere în schimbarea noastră? De ce crezi aceasta?

Articol (10 minute)

Cum te vei schimba? Partea I

Se pare că atunci când dorim să ne schimbăm, primul nostru instinct este *să facem* ceva. Credem că activitatea ne va schimba. Vrem o listă cu ce trebuie și ce nu trebuie făcut. În zilele lui Iisus oamenii au crezut că pot fi curățiți prin spălare ceremonială. Astăzi poate fi vorba despre disciplinele spirituale sau un set de reguli/legi. Multe dintre aceste lucruri sunt bune în ele însele, însă nu ne pot schimba (inima).

El le-a zis: „Și voi tot fără pricepere sunteți? Nu înțelegeți că orice intră în om din afară nu-l poate spurca, fiindcă nu intră în inima lui, ci în stomac, iar apoi este aruncat afară, în latrină?” *A declarat astfel* curate toate bucatele.

Apoi a zis: „Ceea ce iese din om, aceea îl spurcă pe om. Căci dinăuntru, din inima omului, ies gândurile rele, curvile, furturile, crimele, adulterele, lăcomia, răutatea, înșelăciunea, depravarea, ochiul rău, blasfemia, mândria și prostia! Toate aceste rele ies dinăuntru și ele îl spurcă pe om!” (Marcu 7:18-23 NTR)

Activitățile externe nu ne pot schimba, ne spune Iisus, pentru că păcatul vine din interior, din inima noastră. Ritualurile pot schimba comportamentul pentru o perioadă. Dar ele nu ne pot schimba inimile. Astfel, nu ne pot aduce sfințire reală și durabilă. Avem nevoie de o schimbare a inimii.

Ce poate face și ce nu poate face Legea

După spusele lui John Piper, există cel puțin trei motive pentru care încercarea de a *face* lucruri sau de a ține legea nu ne vor ajuta în transformarea noastră după chipul lui Cristos:

1. Legea nu poate înlătura condamnarea noastră

Întreaga bază pentru transformarea noastră este înlăturarea condamnării; legea nu o poate înlătura; astfel, legea nu poate fi baza transformării noastre. Dacă dorim să fim schimbați după chipul lui Iisus trebuie ca mai întâi să ne fie schimbat verdictul de vinovați – iar legea nu poate face asta, doar Dumnezeu poate datorită lui Cristos. Și primim aceasta doar prin credință.

2. Legea nu poate cuceri firea pământească

Există un al doilea motiv pentru care legea nu ne poate sfinți sau transforma: nu poate cuceri firea. Aceasta înseamnă că nu poate să ne schimbe la rădăcina problemei noastre: căderea și rebeliunea noastră împotriva lui Dumnezeu. Nu poate să înlătore reținerea noastră de la a-L iubi pe Dumnezeu și preferința trădătoare pentru darurile lui Dumnezeu mai degrabă decât pentru Dumnezeu (Romani 1:23). Dimpotrivă, Pavel ne învață că legea agravează păcatul și stârnește rebeliunea.

Cu alte cuvinte, legea nu este remediul pentru condamnarea noastră sau rebeliunea noastră. De fapt, este dată pentru a face rebeliunea noastră internă o încălcare și mai evidentă și vizibilă. Vedem aceasta în Romani 7:5: Căci, în timp ce trăiam potrivit firii, patimile păcatelor *stârnite* de Lege erau la lucru în măduarele noastre, aducând roade

pentru moarte. Cu alte cuvinte, legea nu cucerește firea ci stârnește firea. Legea se joacă cu pasiunile noastre păcătoase și le provoacă. Vedem același lucru în Romani 7:8 Dar păcatul, prinzând prilej prin poruncă, a produs în mine tot felul de pofte pentru că, fără Lege, păcatul este mort. Legea nu cucerește firea, dimpotrivă, oferă firii o altă bază de operare. Un alt spațiu în care să își arată rebeliunea.

3. Legea nu poate da Fiului gloria pentru justificare și sfințire

Ultimul motiv pentru care legea nu poate aduce sfințire este arătat în Romani 5: Scopul lui Dumnezeu este să ne sfințească printr-o modalitate în care creditul și gloria pentru eliberarea și transformarea noastră sunt îndreptate înspre Iisus Cristos, nu înspre noi înșine și nu înspre lege. De aceea, Dumnezeu ne cheamă nu să ne îndreptăm înspre lege pentru transformare–pentru dragoste, sfințire și asemănare cu Cristos–ci să ne îndreptăm înspre Cristosul cel viu, care a lucrat *pentru* noi în istorie și lucrează *în* noi acum prin Duhul Său Sfânt.

Legea nu-L poate mări pe Fiul lui Dumnezeu ca fiind mai glorios, mai valoros, și mai de dorit decât plăcerile păcatului. Doar când Cristos însuși ne câștigă afecțiunea mai mult decât toți ceilalți concurenți va primi El gloria pe care Dumnezeu a intenționat ca El să o aibă. Și chiar dacă te întorci înspre lege și experimentezi o doză de succes în devenirea asemenea unei persoane care ține legea (cum făceau Fariseii, inclusiv Saul din Tars) Cristos nu ar primi onoarea pentru asta. Dar întreg scopul lui Dumnezeu în planul de răscumpărare este ca Fiul să primească gloria nu doar pentru justificarea noastră, ci și pentru sfințirea noastră. Iar această lucrare legea nu îl putea face.

Încercarea de a ne schimba prin eforturile noastre de a urma regulile (ținerea legii) se numește legalism. Toți suntem născuți legaliști. Suntem convinși că neprihănirea, acceptarea noastră se bazează pe performanța noastră, pe ceea ce cunoaștem și pe ceea ce facem. Dar evanghelia spune că am fost iertați de Dumnezeu și complet acceptați de El doar pe baza a ceea ce Iisus a făcut. Dacă acest lucru e adevărat, atunci orice efort pe cont propriu de a adăuga la lucrarea lui Iisus trebuie că e o ofensă la adresa lui Dumnezeu! Isaia 64:6 „toate faptele noastre drepte sunt ca o haină mântită.” Cum îi place lui Tim Keller să spună, trebuie să ne pocaim de faptele noastre bune condamnabile. Iată încă câteva idei de la Keller despre evanghelie...

“Nu mergem niciodată ‘dincolo de evanghelie’ în viața noastră creștină spre ceva mai ‘avansat.’ Evanghelia nu este primul ‘pas’ pe a ‘scară’ a adevărurilor, ci este ‘axul’ unei ‘roate’ a adevărului. Evanghelia nu este doar ABC-ul creștinismului, ci este creștinismul de la A la Z. Nu suntem justificați prin evanghelie și apoi sfințiți prin ascultare ci evanghelia este modul prin care creștem (Galateni 3:1-3) și suntem înnoiți (Coloseni 1:6). Este soluția la fiecare problemă, cheia pentru fiecare ușă închisă, puterea pentru fiecare barieră (Romani 1:16-17)... toate problemele noastre vin dintr-un eșec de a aplica evanghelia... Problema majoră, atunci, a vieții creștine, este că nu am gândit/înțeles implicațiile adânci ale evangheliei, nu am ‘folosit’ evanghelia în și pentru toate părțile vieții noastre...Cheia pentru înnoirea și trezirea spirituală continuă și mai adâncă este redescoperirea continuă a evangheliei.

Discută... [10 minute]

Care sunt câteva lucruri pe care ai încercat să le faci în vederea schimbării?
De ce crezi că aceste lucruri sunt ineficiente pentru a aduce schimbare de durată?
Care sunt câteva domenii în care gândirea legalistică este prezentă?
Cum ar suna pocăința de faptele tale bune condamnabile?
Cum se leagă explicația lui Keller despre evanghelie cu definiția uceniciei?

Exercitiu (15 minute)

Pune timp deoparte să meditezi la cuvintele lui Keller. Apoi notează câteva implicații ale evangheliei pentru proiectul tău de schimbare.

Săptămâna viitoare vom privi mai mult la cum ne schimbăm...

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [5 minute]

Continuă să te gândești la implicațiile evangheliei asupra proiectului tău de schimbare. Notează cel puțin cinci.

Fă-ți un sistem care să-ți amintească să faci asta. Cum ați putea să vă dați socoteală unii altora?

Recapitulare [5 minute]

Sumarizează pe scurt ceea ce ai învățat astăzi. Notează *Imaginea de Ansamblu* în propriile cuvinte. Discutați întrebări ulterioare. Rugați-vă împreună.

Săptămâna 7 - LIBERTATE

Notă lider: Amintește membrilor ADN-ului că ei învață nu doar pentru ei înșiși ci și pentru a da mai departe, pentru a-i învăța pe alții să aplice Evanghelia în fiecare aspect al vieții lor.

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta.

- Transformarea este lucrarea lui Dumnezeu, dar noi contribuim la acest proces
- Dumnezeu Tatăl ne reînnoiește, ne eliberează și ne sfințește prin Duhul Sfânt datorită lui Iisus
- Suntem atât justificați cât și sfințiți, prin credința în mesajul Evangheliei

Introducere [10 minute]

Luăți-vă câteva minute pentru a împărtăși cum sunteți cu scopul de a vă încuraja. Dar fiți atenți, timpul trece foarte repede. Asigura-te ca vei vorbi despre „pe parcursul săptămânii” de la ultima voastră întâlnire. Împărtășiți câteva din cele 5 implicații ale Evangheliei, notate în proiectul vostru de transformare.

Cadru [1 minut]

Săptămâna trecută am văzut că Legea, deși are aspectul înțelepciunii, ea nu poate restaura inimile noastre. Cum putem să creștem și să ne schimbăm? Depinde de noi acest proces?

Biblia Spune...[15 minute]

De aceea, preaiubiții mei, așa cum întotdeauna ați ascultat, nu doar în prezența mea, ci mult mai mult acum, în absența mea, duceți la bun sfârșit mântuirea voastră, cu frică și cutremur, pentru că Dumnezeu este Cel Care lucrează în voi; și astfel voi aveți voință și puteți lucra după buna Lui plăcere (Filipeni 2:12-13NTR).

La ce crezi că se referă Pavel când spune, “duceți la bun sfârșit mântuirea voastră, cu frică și cutremur”?

Notă lider: Cu câteva versete înainte, Pavel le amintește că într-o bună zi fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi că Iisus Hristos este Domnul. “Duceți până la capăt mântuirea voastră” înseamnă să trăiești până la sfârșit implicațiile evangheliei, în mod special în lumina faptului că Îl vom vedea pe Iisus ca Domn și Mântuitor (nu Domn și Judecător). Ar trebui să ne dorim să Îl ascultăm ca și răspuns față de ceea ce a făcut El pentru noi, și ar trebui să tratăm acest lucru cu seriozitate în lumina revenirii Lui.

În mod specific, cum este Dumnezeu la lucru în noi? Care este legătura dintre această afirmație și ceea ce am vorbit săptămâna trecută?

ARTICOL [10 minute]

Cum o sa te schimbi? Partea a II-a

Schimbarea este lucrarea lui Dumnezeu

Realizarea faptului că schimbarea trebuie să se întâmple la nivelul inimii este doar primul pas în bătălia pentru schimbare. Odată ce înțelegem acest lucru, lupta pentru schimbare își schimbă focalizarea, de la a încerca să ne modificăm comportamentul la a încerca să transformăm cele mai adânci motivații ale inimii noastre. Pe de altă parte, acest fapt îngreunează procesul transformării, nu-i așa? Este relativ ușor să *adaptăm* pentru o scurtă perioadă de timp *suprafața comportamentului* nostru pentru o scurtă perioadă de timp, dar această ajustare nu v-a schimba omul nostru din lăuntru. *De fapt* aceleași vechi tipare de comportament par să apară pe neașteptate din nou și din nou pentru că inimile noastre rămân neschimbate. Noi încă dorim firește să ne căutăm neprihănirea și identitatea în alte lucruri decât în Însuși Dumnezeu. Astfel că problema reală este imposibilitatea de a ne schimba propriile noastre inimi!

Nu suntem primii oameni ce au experimentat această problemă. Dacă mergem înapoi în povestea lui Dumnezeu, în Deuteronom îl găsim pe Moise enunțând din nou Legea pe care Israel trebuia să o păstreze datorită faptului că au intrat într-un Legământ cu Dumnezeu pe Muntele Sinai. În mijlocul încurajărilor poporului Israel ca “să vă temeți de El, să umblați în toate căile Lui, să-L iubiți, să-L slujiți din toată inima și din tot sufletul și să păziți poruncile și hotărârile Lui, pe care eu vi le dau astăzi pentru binele vostru,” (NTR, Deut. 10:12-13) El spune Israelului în Deuteronom 10:16 “circumcideți-vă inima și nu mai fiți încăpățânați”. Circumcizia era semnul extern ce arăta că Israel era chemat să reflecte imaginea Lui lumii. Cu toate acestea Moise le spune israeliților că circumcizia exterioară nu este suficientă. Mai degrabă inimile lor trebuiau să fie circumcise dacă aveau să fie credincioși lui Dumnezeu. Ceea ce e uimitor, e faptul că ulterior în Deuteronom, Moise le spune că mai târziu ei vor fi necredincioși; dar în loc să îi lase în eșecul lor, Dumnezeu Însuși va veni și va circumcide inimile lor astfel încât ei să poată să trăiască în credințioșie ca și popor al lui Dumnezeu. Această promisiune a lui Dumnezeu a fost ca un ecou mai târziu în Vechiul Testament în pasaje precum Ezechiel 36:

Vă voi stropi cu apă curată,
și veți fi curățiți.
Vă voi curăți de toate necurățiile voastre
și de toți idolii voștri. Vă voi da o inimă nouă
și voi pune înlăuntrul vostru un duh nou.
Voi îndepărta inima de piatră din trupul vostru
și vă voi da o inimă de carne.
Voi pune Duhul Meu înlăuntrul vostru
Și vă voi face să urmați hotărârile Mele,
Să păziți Legile Mele și să le împliniți. (Ezechiel 26: 25-27 NTR)

Astfel schimbarea—la nivelul inimilor noastre cât și la nivelul acțiunilor care izvorăsc din inimile noastre—trebuie să vină de la Dumnezeu Însuși! Apostolul Pavel descrie această uimitoare transformare în scrisoarea sa către Efeseni.

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Cristos, Care ne-a binecuvântat cu orice fel de binecuvântare duhovnicească în locurile cerești, în Cristos! În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără pată înaintea Lui. În dragoste, El ne-a predestinat pentru înfiere prin Iisus Cristos, după buna plăcere a voii Sale, spre lauda harului Său slăvit, pe care ni l-a arătat cu bunătate în Preiubitul Lui. În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogăția harului Său, pe care l-a revărsat peste noi cu toată înțelepciunea și priceperea. El a binevoit să ne descopere taina voii Sale, potrivit cu ceea ce plănuise în El Însuși, după buna Lui plăcere, ca s-o aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, și anume să le aducă pe toate împreună, în Cristos: cele din ceruri și cele de pe pământ. În El am fost și aleși, fiind rânduiți mai dinainte după planul Celui Care le face pe toate după scopul voii Sale, pentru ca noi, cei care am nădăjduit primii în Cristos, să sluijm de laudă slavei Lui. În El, de asemenea, ați auzit cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre. În El ați și crezut și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt pe Care L-a promis, Care este o garanție a moștenirii noastre până la răscumpărarea celor ce sunt proprietatea lui Dumnezeu, spre lauda slavei Lui. (NTR, Efeseni 1:3-14)

Observați aici cum întreaga putere și energie a lui Dumnezeu, este la lucru în noi pentru a ne elibera de apăsătoarea noastră natură păcătoasă și de dorințele noastre! Tatăl a dorit să ne elibereze de dorințele noastre păcătoase care ne înrobesc și să restaureze statutul nostru ca fii și fiice. Astfel, El a pus în mișcare un plan îndeplinit de Fiul Său Iisus și Duhul Sfânt care ne eliberează atât de vinovăția cât și de puterea păcatului.

Iisus face ceea ce legea nu poate să facă niciodată: ne dă o inimă nouă și un duh nou. Fără această transformare lăuntrică, nu vom putea niciodată să-L satisfacem pe Dumnezeu. Oamenii nu sunt schimbați de terapie sau de psihanaliză – nici chiar măcar de analiza biblică. Ei sunt schimbați de Dumnezeu. (You can change, p.53) Tatăl reînnoiește, eliberează și sfințește datorită lui Iisus, prin Duhul Sfânt.

Sfințit prin credința în Evanghelie

Chiar dacă Iisus ne împacă cu Tatăl prin Duhul în întregime prin lucrarea Lui, aceasta nu înseamnă că putem să stăm liniștiți și relaxați ca și cum noi nu am avea nimic de făcut. Chiar dacă puterea Duhul Sfânt îndeplinește atât reconcilierea cu Tatăl cât și transformarea noastră după chipul Fiului, în fiecare zi suntem puși față în față cu alegerea de a ne supune autorității Sale sau de a merge pe propriul nostru drum. Noi trebuie să intrăm într-un proces zilnic de pocăință și credință în adevărul Evangheliei în timp ce alegem să ne încredințăm pe noi înșine în întregime lui Dumnezeu. Înțelegând ceea ce a făcut Iisus pentru noi și ca răspuns închinându-ne lui Dumnezeu, este singurul lucru care v-a aduce schimbare veșnică.

Tim Keller descrie aceasta în felul următor:

Pavel le spune creștinilor „viața voastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu”(Col. 3:3) și în numeroase locuri el spune că noi suntem „în El”. Acesta înseamnă pe deoparte că Tatăl ne acceptă în Cristos și ne tratează ca și cum noi am făcut tot ce Iisus a făcut (Col. 3:2a). Dar de asemenea aceasta înseamnă că viața lui Cristos vine în noi prin Duhul Sfânt și ne formează o nouă persoană. Evanghelia nu este doar un adevăr despre noi pe care îl afirmăm cu mințile noastre, este deasemenea o realitate pe care trebuie să o experimentăm în inimile și sufletele noastre. De exemplu, în 2 Corinteni 8 și 9 Pavel dorește ca oamenii să ajute saracii. El spune, ”Nu vă spun aceasta ca pe o poruncă”. El nu

pune presiune directă pe voință (spunând ‘Eu sunt apostol și aceasta este datoria voastră față de mine’) nici presiune directă pe emoții (spunându-le cât de mult suferă săracii și cât de mult au ei față de cei care suferă). În schimb Pavel cu însuflețire și într-un mod de neuitat spune ”Voi cunoașteți harul Domnului nostru Iisus Cristos, Care, deși a fost bogat, de dragul vostru a devenit sărac, pentru ca voi să vă îmbogățiți prin sărăcia Lui”(2 Cor 8:9). Când spune ‘voi cunoașteți harul’ – el folosește o imagine puternică aducând mântuirea lui Iisus în sfera banilor și a bogăției și a sărăciei. El îi mișcă printr-o ”amintire spirituală” a Evangheliei. Pavel le spune ‘Gândiți-vă la prețul harului. Gândiți-vă la acel har până sunteți schimbați în oameni generoși de Evanghelie în inimile voastre’. Astfel soluția la avaritie este o re-orientare către generozitatea lui Cristos în evanghelie, unde Și-a „golit” bogăția pentru voi. Acum nu mai trebuie să vă îngrijorați cu privire la bani- crucea dovedește grija lui Dumnezeu pentru voi și vă dă siguranță. Acum nu mai trebuie să fiți invidioși pe situația financiară a celorlalți. Iubirea și mântuirea lui Iisus vă acordă un statut remarcabil – unul pe care banii nu vi-l pot oferi.

Pavel face același lucru în Efeseni 5:25, unde îi îndeamnă pe soți să fie credincioși soțiilor lor. Care este ideea? Ce te face un partener credincios din punct de vedere sexual, o persoană generoasă, sau un bun părinte nu este doar efortul dublat de a urma exemplul lui Cristos. Mai degrabă este aprofundarea propriei înțelegeri a mântuirii lui Cristos și trăirea în exterior a schimbărilor pe care această înțelegere le produce în inima ta – centrul minții tale, a voinței și a emoțiilor. Credința în Evanghelie re-structurează motivațiile noastre, înțelegerea propriei persoane și a identității, și concepția noastră despre lume și viață. Conformarea comportamentală la reguli fără inimă – schimbarea va fi superficială și trecătoare. Evanghelia îți schimbă inima.”⁸

Discută... [20 minute]

Cum lucrează Dumnezeu în viața ta? Care sunt dovezile faptului că Dumnezeu te transformă, în ultimul an, sau în ultimii doi ani?
Ce dovezi există acolo că El ți-a schimbat (circumcis) inima ta, și ți-a dat o nouă inimă?
Care este rolul nostru în conformarea noastră cu imaginea lui Iisus?

Exercițiu [10 minute]

Scrie un rezumat al modului în care te vei schimba. Notează aspectele lucrării lui Dumnezeu de schimbare care îți oferă într-un mod special încredere că te poți schimba.⁹

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [1 minut]

Citește ceea ce ai scris în exercițiul de mai sus cel puțin de 3 ori (sau chiar în fiecare zi) în această săptămână.

Stabilește-ți orice tip de memento care te ajută să faci asta. Cum ați putea să vă trageți la socoteală unii pe alții?

Recapitulare [5 minute]

Pe scurt privește retrospectiv la ceea ce ai învățat astăzi. Notează ideile din **Imaginea de Ansamblu** în propriile tale cuvinte. Discutați orice **întrebări** de sfârșit. **Rugați-vă** împreună.

Săptămâna 8: Închinarea si inima

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta.

- Dumnezeu folosește tot ce ni se întâmplă, zbaterile și toate lucrurile, pentru a ne face mai asemanători cu Iisus;
- Comportamentul meu porneste din inima mea;
- Circumstanțele imi arată/revelează inima mea;
- Pacatuim pentru că nu ne încredem în Dumnezeu și nu ne închinăm Lui.

Introducere [10 minute]

Luăți-vă câteva minute pentru a împărtăși cum sunteți cu scopul de a vă încuraja. Dar fiți atenți, timpul trece foarte repede. Asigurați-vă că vorbiți despre "Mai târziu în săptămâna aceasta" de când v-ați întâlnit.

Cadru [1 minut]

Zbaterile noastre revelează inimile noastre. De ce facem lucrurile pe care le facem? De unde vin gândurile rele, imoralitatea sexuală, furtul, crima, adulterul, lăcomia, rautatea? Iisus ne oferă răspunsul...

Biblia Spune...[10 minute]

El le-a zis: "Si voi sunteți așa de nepricepuți? Nu înțelegeți că nimic din ce intra în om de afara, nu-l poate spurca? Fiindcă nu intra în inima lui, ci în pantece, și apoi este dat afara în hazna?" A zis astfel, făcând toate bucatele curate. El le-a mai zis: "Ce iese din om, aceea spurca pe om. Căci dinauntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, preacurviile, curviile, uciderile, furtisagurile, lăcomiile, viclesugurile, inselaciunile, faptele de rusine, ochiul rau, hula, trufia, nebunia. Toate aceste lucruri rele ies dinauntru, și spurca pe om (Marcu 7:18-23 NTR)

Dar cine se indoiește și mananca, este osindit, pentru că nu mananca din incredintare. Tot ce nu vine din incredintare, e pacat (Romani 14:23)

Rugati-va impreuna ... [10 minute]

Rugati-va impreuna folosind aceste pasaje. Ați putea vorbi cu Tatăl vostru folosindu-va de întrebări de genul: Ce fel de lucruri ai observat că au pornit din inima ta? Rugati-va unii pentru alții. Rugati-L pe Dumnezeu să vă dea înțelepciunea și harul să trăiți prin credință.

Articolul [10 minute]

Intreaga viață este închinare

Din “Povestea lui Dumnezeu” putem vedea că oamenii au fost creați pentru a se închina. Am fost creați să adorăm, să tânjim, să ne delectăm, să dorim. Am fost creați să avem împlinite cele mai adânci dorințe ale inimii noastre de cineva sau de ceva dincolo de noi.

Când ne căutam semnificația, acceptarea, aprobarea, satisfacția, împlinirea, bucuria, siguranța în ceva, acel act specific este închinare. Noi oferim merit cuiva. Noi spunem, “Acel lucru îmi va da semnificație! Acea persoană mă va face acceptabil. Acea persoană îmi va oferi siguranța. Acel lucru mă va salva!”.

Vedeți, întreaga viață este închinare. Noi ÎNTOTDEAUNA ne închinăm. Tot ceea ce facem este o afirmare a persoanei sau lucrului de la care căutam semnificație, siguranța, aprobare, etc.

Realitatea este că viața ta este ca un afiș ... tu faci reclama lucrului care este cel mai important pentru tine. “Aceasta este ceea ce eu valorific! Acesta este ceea ce mă salvează pe mine!” Reclama constantă, “aceasta este ceea ce mă reprezintă în totalitate pe mine!” este închinare. Întreaga viață este închinare.

O altă analogie este că viața noastră este ca un furtună de grădina care este întotdeauna pornit. Închinarea curge în continuu din noi, ca și apa dintr-un furtună. Întrebarea este, în ce direcție vom îndrepta furtuna? Ceva va fi udat prin închinarea noastră. Dar cine sau ce?! Furtuna este întotdeauna pornit.

Nu există varianta de a rămâne neutru în ceea ce privește schimbătorul de viteze de închinare al vieții noastre. Schimbătorul este întotdeauna în viteză, iar tu mergi întotdeauna înainte sau înapoi. Romani 1:25 spune, “căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu și au slujit și s-au închinat fapturii în locul Facătorului”.

Fiecare păcat este o acuzație la adresa lui Dumnezeu! De fiecare dată când păcătuiți, noi îi spunem lui Dumnezeu, “Tu nu ești mare! Nu ești în control! Nu ești bun! Acest lucru specific mă va salva pe mine!” Înțelegi cât de ofensator este?!

Fiecare dintre noi ne închinăm la idoli falși. Fiecare dintre noi căutam în lucrurile create acceptarea, aprobarea, satisfacția, etc. în loc să o căutam în Creatorul nostru. Aceasta închinare falsă produce diverse comportamente și emoții negative în viața noastră, pe care le numim păcat. Dar aceste probleme păcătoase nu sunt probleme legate de comportament în primul rând. Ele sunt probleme de inimă.

“El le-a mai zis: „Ce iese din om aceea spurcă pe om. Căci dinauntru, din inimă oamenilor, ies gândurile rele, preacurviile, curviile, uciderile, furtisagurile, lăcomiile, vicisugurile, înșelăciunile, faptele de rusine, ochiul rău, hula, trufia, nebulia. Toate aceste lucruri rele ies dinauntru și spurcă pe om.” (Marcu 7:20-23)

Conform Bibliei, inima este mai mult decat un muschi in pieptul tau care pompeaza sange prin tot corpul.

Cuvantul "inima" apare de mai multe de 850 de ori in Biblie. Dacă ar fi să cauti toate formele în care este folosit acest cuvânt, vei afla că inima noastră ia decizii, simte emotii, poate fi inselata, dorește lucruri, pofteste, gândește și procesează.

Cuvantul "inima" este cuvântul pe care Biblia îl folosește pentru a te descrie pe tine, cel real, centrul ființei tale. Inima include mintea ta, voința și emoțiile tale. Nu este mai puțin de aceste lucruri; este mai mult.

"Pazeste-ti inima mai mult decat orice, caci din ea ies izvoarele vietii." (Proverbe 4:23)

Un izvor este o sursa continua care produce apa în mod continuu. Apa curge în exterior din aceasta sursa. Roada vieții noastre este un indicator a stării inimilor noastre. Comportamentul nostru porneste din inima noastră.

Cum ar răspunde majoritatea persoanelor pe care le cunosti la întrebarea, "ce este nevoie să se schimbe?"

Ei ar putea răspunde...

Circumstanțele (un serviciu mai bun, pierderea în greutate, căsătoria).

Comportamentul (trebuie doar să fiu mai răbdător; trebuie doar să mă îngrijorez mai puțin).

Conceptul de sine (Am nevoie doar să cred în mine sau să fiu mai sigur pe mine).

Dar ce trebuie să se schimbe cu adevărat? Inima lor!

De unde vin luptele și certurile între voi? Nu vin oare din poftele voastre, care se luptă în mădulele voastre? Voi poftiți, și nu aveți; ucideți, pizmuiți, și nu izbutiți să capatați; vă certati și vă luptati, și nu aveți, pentru că nu cereti. Sau cereti, și nu capatați, pentru că cereti rau, cu gând să risipiti în plăcerile voastre. (Iacov 4:1-3)

În mod normal oamenii doresc să-și scuze păcatul dând vina pe circumstanțe. M-am enervat pentru că tipul mi-a taiat calea în trafic. Am început să mă îngrijorez tot timpul pentru că sotul meu și-a pierdut slujba. Am urlat la copii pentru că nu mă ascultau.

Dar realitatea este că circumstanțele arată ce este deja în inima noastră!

Zbaterile noastre arată inima noastră. Dar aceasta înseamnă că sunt o oportunitate grozavă de a ataca cauzele de bază ale comportamentului nostru păcatos și al emoțiilor negative.

Astfel că, ce se întâmplă în inimile noastre? Biblia spune că două lucruri se întâmplă în inimile noastre. Evrei 4:12 vorbește despre "gândurile și dorințele inimii:"

Noi gândim, interpretăm, dăm sens, ne încredem

Noi avem dorinte, ne inchinam, dorim, pretuim.

Fiintele umane intotdeauna interpreteaza, dau sense mediului din jurul lor si circumstantelor. Oamenii intotdeauna se inchina. Suntem creati sa ne inchinam. Este ceea ce am fost formati sa facem si inchinarea noastra nu inceteaza niciodata.

Asadar sunt doua cai pacatoase potentiale care pot prinde radacina in inimile noastre: putem gandi sau crede lucrului gresite despre Dumnezeu, sau putem glorifica/dori lucruri gresite, altele decat Dumnezeu. Pacatul se inatmpla atunci cand credem minciuni despre Dumnezeu in loc sa credem Cuvantul Lui si cand ne inchinam la idoli in loc sa-L glorificam pe Dumnezeu. Atunci cand vorbim despre tipare pacatoase in viata noastra, eforturile de a ne modifica comportamentul nu vor avea efect. Ne-am inchinat fata de modul in care am intrat in problema si ne vom inchina la modul in care incercam sa iesim din ea.

Comportamentul distructiv sau pacatos ca minciuna, manipularea, violenta, furtul, adulterul, adictia si problemele de mancare, si emotiile negative sau pacatoase ca si anxietatea, depresia, invidia, vinovatia, amaraciunea si mandria toate se formeaza cand inimile noastre nu se incred in Dumnezeu si nu se inchina lui Dumnezeu. Astfel ca solutia este credinta si pocainta. Avem nevoie sa:
ne credem in Dumnezeu in loc sa credem minciuni = credinta
ne inchinam lui Dumnezeu in loc sa ne inchinam la idoli = pocainta.

Cheia este sa facem legatura dintre pacatele noastre specifice, si minciunile si idolii din inimile noastre. Vom intra mai adanc in acest subiect in urmatoarele saptamani.

Discută... [20 minute]

“Nu exista varianta de a ramane neutru in ceea ce priveste schimbatorul de viteze de inchinare al vietii noastre. Esti intotdeauna in viteza, si mergi intotdeauna inainte sau inapoi.” **In ce viteza este schimbatorul de viteze al vietii tale in marea majoritate a timpului? Inainte sau inapoi?**

De ce autorul Proverbelor ne incurajeaza “sa ne pazim inima mai mult decat orice”? **Ce este atat de important in ceea ce priveste inima?**

Ce arata zbaterile tale despre inima ta? Raspunde la aceasta intrebare specific, nu general. Aceste intrebari aditionale ar putea ajuta:

- Ce vrei, iti doresti sau speri?
- De ce iti este teama? Ce te ingrijoreaza?
- Ce ai crezut ca ai nevoie?
- Strategiile si intentiile tale unde urmau sa duca/sa implineasca?
- In ce sau in cine ti-ai pus increderea?
- Cui ai cautat sa placi? Parerea cui despre tine a contat?
- Ce iubeai? Ce urai?
- Ce ti-ar fi adus cea mai mare bucurie, placere sau delectare?
- Ce ti-ar fi adus cea mai mare durere sau suferinta?

Gandeste-te la ceea ce vrei sa lucrezi in cadrul proiectului de schimbare cu Evanghelia...
Cand esti ispitit de obicei in acest domeniu?

Ce circumstante grele par sa scoata la iveala aceste ispite?

Exercițiu [30 minute]

Incepe sa scrii un rezumat despre cand pacatuiesti si ce se intampla in inima ta. Ne vom gandi mai mult la ce se intampla in inimile noastre in saptamanile care urmeaza.

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [10 minute]

Completeaza rezumatul de la Exercițiu pe parcursul saptamanii. Ia-ti timp in rugaciune in ceea ce priveste intrebarile: "Ce reveleaza zbaterele tale despre inima ta?".

Asigura-te ca iti pui cate remindere ai nevoie pentru a-ti aduce aminte sa faci asta.
Cum va veti trage la socoteala unul pe celalalt?

Recapitulare [5 minute]

Faceti rezumatul pe scurt a ceea ce ati invatat azi. Prezinta imaginea de ansamblu a ideilor folosind cuvintele proprii. Discutati intrebarile finale. Rugati-va impreuna.

SĂPTĂMÂNA 9: ADEVAR (CEI 4 G –PARTEA 1)

Nota lider: Vezi nota despre exercitiul de astazi – necesita ceva pregatiri.

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta.

- Adevarul te va elibera.
- Toate pacatele isi au originea in minciunile pe care le credem despre Dumnezeu.
- Dumnezeu este mare – deci nu trebuie să fim noi în control

Introducere [10 minute]

*Luati-vă câteva minute pentru a împărtăși cum sunteți cu scopul de a vă încuraja. Dar fiți atenți, timpul trece foarte repede. Asigurați-va ca vorbiți despre "În timpul săptămânii" de la ultima data cand v-ati intalnit: **cititi unii altora rezumatele pe care le-ati scris despre ceea ce se intampla in inima voastra atunci cand pacatuiti.***

Biblia Spune...[15 minute]

Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului, pe care Domnul Dumnezeu le făcuse. El i-a spus femeii:

– A zis oare Dumnezeu: „Să nu mâncați din orice pom din grădină.”?
– Putem să mâncăm din rodul pomilor din grădină, i-a răspuns femeia șarpelui, dar Dumnezeu a zis: „Să nu mâncați din rodul pomului care este în mijlocul grădinii; nici să nu-l atingeți, pentru că veți muri negreșit!”

Dar șarpele i-a zis femeii:

– Nu veți muri nicidecum! Dimpotrivă, Dumnezeu știe că, atunci când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.

Când a văzut că rodul pomului era bun de mâncat, plăcut la înfățișare și de dorit să facă pe cineva înțelept, femeia a luat din rodul lui și a mâncat; i-a dat și soțului ei, care era cu ea, și a mâncat și el. Atunci li s-au deschis ochii, și-au dat seama că sunt goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut învelitori cu ele. Ei au auzit glasul Domnului Dumnezeu, Care umbla prin grădină în adierea amurgului și s-au ascuns de Domnul Dumnezeu printre pomii din grădină. Dar Domnul Dumnezeu l-a chemat pe Adam și i-a zis:

– Unde ești?

– Am auzit glasul Tău în grădină, a răspuns el, dar mi-a fost teamă pentru că eram gol; de aceea m-am ascuns.

Dumnezeu l-a întrebat:

– Cine ți-a spus că ești gol? Ai mâncat cumva din pomul din care ți-am poruncit să nu mănânci?

– Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie cu mine mi-a dat din pom și am mâncat, a răspuns Adam.

Atunci Domnul Dumnezeu i-a zis femeii:

– Ce ai făcut?

– Șarpele m-a înșelat și am mâncat, a răspuns femeia. (Geneza 3:1-13 NTR)

Ce au ales Adam si Eva sa faca in aceasta povestire?

NOTA LIDER: S-ar putea sa fie nevoie sa conduci discutia mai adanc decat raspunsul evident: „sa manance din fructul oprit”, catre raspunsuri precum: Au crezut minciuna sarpei... au ales sa NU se increada in Dumnezeu... sa se increada in ei insisi, fara a-l implica pe Dumnezeu.. sa se increada in propriile abilitati de a jongla cu binele si raul in viata lor.

Care era adevarata ispita pe care sarpele le-o prezenta lui Adam si Evei?

NOTA LIDER: Este mai mult decat un fruct delicios. Ei sunt tentati sa aleaga propriul eu, in afara relatiei cu Dumnezeu (mandrie) si sa creada ca sunt mai in masura, in stare sa aiba de-a face cu bine si rau, cu adevar si minciuna in propriile vieti.

Ce crezi ca se intampla in inimile lor?

Articol [10 minute]

Catre ce adevaruri ai nevoie sa te indrepti? Partea I

Radacina tuturor sentimentelor si comportamentelor noastre este inima—in ce se increde si ce pretuieste. Pacatuim pentru ca noi credem minciuna ca noi ar trebui sa fim Dumnezeu—pentru ca guvernarea Lui este opresiva, pentru ca vom fi liberi fara El, pentru ca a trai pentru tine insuti iti poate da mult mai multe decat ceea ce poate Dumnezeu oferi. S-ar putea ca niciodata sa nu fim intr-atat de indrazneti incat sa verbalizam acest mod de a gandi, dar aceasta necredinta este la radacina fiecarui pacat si emotie negativa.

Deci problema este ca suntem necredinciosi! Toți! Nu prea multi creștini se gandesc la ei insisi ca fiind necredinciosi! De fapt, folosim acest termen pentru a descrie oameni care nu sunt inca ucenici ai lui Iisus. Dar sunt multe lucruri despre Dumnezeu pe care nu le credem cu adevarat. De multe ori exista o prapastie intre ceea ce *cunoastem, stim* cu mintea, si ceea ce *credem cu adevarat* in inima noastra.

Ceea ce credem cu adevarat in străfundurile fiintei noastre este ceea ce afecteaza actiunile noastre. Inima contine „izvoarele vietii” si „cu inima crede o persoana” (Romani 10:10).

S-ar putea sa stim (si chiar sa credem) ca Dumnezeu este in controlul tuturor lucrurilor, ca el este Suveran ... dar apoi suntem plini de grija si anxietate cu privire la multe detalii ale vietilor noastre! E ca si cum am spune: „*Stiu* ca Dumnezeu este in control, dar *nu cred* cu adevarat ca Dumnezeu este in control. De aceea, trebuie sa depun efort pentru a controla diferite aspecte ale vietii mele.”

Procesul micșorării distanței între ceea ce știm cu mintea și ceea ce credem cu inima se numeste sfințire. Sfințirea este despre a deveni din ce in ce mai asemănători lui Iisus, dar acest lucru se va intampla numai atunci cand actiunile noastre corespund cu ceea ce spunem că știm și credem.

Adevarul va va elibera

Săptămâna trecuta am vorbit despre a crede adevarul despre Dumnezeu (Credinta) si a-l dori pe Dumnezeu mai mult decat orice altceva (inchinare).

Cand intrebam catre ce adevaruri trebuie sa te indrepti, nu vorbim despre cunoasterea unei poezii despre Dumnezeu pe care s-o reciti atunci cand ai de-a face cu ispita. A spune „Dumnezeu este in control” din nou si din nou nu te va elibera de valul de ingrijorare si anxietate din inima. Trebuie sa practicam credinta in maretia lui Dumnezeu, si trebuie sa ne inchinam lui ca Cel Mare, pentru a castiga batalia cu pacatul.

Imagineaza-ti ca nu ai gustat niciodata miere. S-ar putea sa stii, sa ai ceva *cunostinte* despre faptul ca mierea e dulce, pentru ca oameni de incredere ti-au spus acest lucru. Dar este un lucru foarte diferit de a avea *incredintarea* ca este dulce ca urmare a faptului ca ai gustat cu propria gura mierea. Cand il credem cu adevarat pe Dumnezeu si experimentam realitatea a cine este (gustand si vazand ce bun este el), dorinta noastra pentru Dumnezeu va creste exponential.

Indiferent daca am pacatuit deja sau suntem tentati sa pacatuim, trebuie sa ne verbalizam adevarul noua insine si sa ne inchinam lui Dumnezeu spunandu-I adevarul despre cine este El. NU te poti inchina lui Dumnezeu si sa pacatuiesti in acelasi timp.

De-a lungul urmatoarelor saptamani, vom discuta despre patru mari adevaruri despre Dumnezeu:

1. **Dumnezeu este Mare** – deci noi nu trebuie sa fim in control
2. **Dumnezeu este Glorios** – deci nu trebuie sa ne temem de oameni
3. **Dumnezeu este Bun** – deci noi trebuie sa cautam in alta parte
4. **Dumnezeu este Plin de Har** – deci nu trebuie sa ne castigam drepturile

Pentru multi, aceste patru adevaruri au devenit niste unelte extrem de folositoare care ne ajuta sa vedem pacatul la nivelul inimii.

1. Dumnezeu este mare – deci noi nu trebuie sa fim in control.
Domnul este mare și foarte vrednic de laudă! Măreția Lui nu are margini! (Psalmul 145:3)

Atunci cand David spune ca „Maretia lui Dumnezeu nu are margini”, nu se refera nu numai la faptul ca noi nu o putem intelege, ci si la faptul ca daca am avea un instrument de masura si am incerca sa masuram fizic maretia lui Dumnezeu, nu am fi in stare sa o facem. E infinita, fara sfarsit.

Dumnezeu este mare. El are toata puterea. Nu este nimic ce sa nu poata face. El este in controlul intregului univers. Un cuvânt pe care noi il folosim uneori pentru a descrie maretia lui Dumnezeu este „Suveranitate.”

„Dumnezeu este Suveran”, inseamna ca el e in controlul tuturor lucrurilor, că nimic nu scăpa neobservat, că nimic nu se intampla fara ca el sa stie, ca el este singurul care face

ca Pamantul sa se invarta in jurul propriei axe si in jurul Soarelui in acelasi timp. Dumnezeu este Maret!

Dar cunostintele noastre despre maretia lui Dumnezeu tind sa mearga pe apa sambetei imediat ce lucrurile nu mai merg bine in viata noastra. Suntem blocati in trafic; copiii nostri sunt neascultatori; mai avem cateva saptamani bune pana la salariu si noi abia daca mai avem ceva bani in portofel. Vedem acest lucru in fiecare aspect al vietilor noastre: timp, cariera, bani, relatii, actiunile altor oameni, parerile oamenilor despre noi.

Si ce produc in noi aceste eforturi de a controla? Ingrijorare, aglomerare, frustrare, stres, manipularea sau controlarea altora, lipsa blandetii, mandrie (cand lucrurile merg bine), vina (cand lucrurile nu merg bine).

Nici unde, in toata Povestea lui Dumnezeu, nu e mai evidenta puterea Lui ca in povestea lui Iisus.

El s-a nascut dintr-o fecioara. A trait o viata perfecta, fara pacat, supus complet Tatalui, ceva ce niciun om n-a mai facut inainte. Pe cruce, milioanele si miliardele de pacate ale omenirii au fost aruncate asupra lui si moartea lui a fost un pret suficient pentru a plati pedeapsa pentru toti oamenii. Iisus a invins moartea inviind din morti, rupand blestemul pacatului care domnise peste omenire ca urmare a ceea ce se intamplase cu mult timp in urma in gradina Eden. Si El a trimis Duhul Sfant sa traiasca in oameni, dandu-le astfel puterea de a face aceeasi misiune pe care a avut-o si El pe pamant.

Iudeii cer semne, iar grecii caută înțelepciune, însă noi Îl predicăm pe Cristos cel răstignit, o pricină de poticnire pentru iudei și o nebunie pentru neamuri. Dar pentru cei chemați, atât iudei, cât și greci, Cristos este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu. (1 Corinteni 1:22-24)

Iisus este intelegciunea si puterea lui Dumnezeu! Pocaieste-te de dorinta ta de a fi in control! Crede ca Dumnezeu, prin Fiul sau Iisus, a demonstrat clar maretia sa. Inchina-te Lui ca singurul Domn Adevarat. Adevarul te va elibera.

Discutie [15 minute]

Care este diferenta intre a sti ceva cu mintea si a crede cu inima? Cum stii ca este o diferenta intre acestea doua in viata ta?

Ce crezi ca inseamna „sa cunosti adevarul”, daca a cunoaste inseamna mai mult decat a acumula informatii sau a fi de acord cu anumite afirmatii?

Ce crezi ca inseamna propozitia urmatoare: „Nu te poti inchina lui Dumnezeu si sa pacatuiesti in acelasi timp”?

In ce domenii din viata esti tentat sa preiei controlul?

Care este minciuna pe care o crezi atunci cand cauti sa controlezi acele domenii?

Cum demonstreaza Iisus maretia lui Dumnezeu?

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [1 minut]

Alege-ti o parte din Povestea lui Dumnezeu care crezi ca descrie bine maretia lui Dumnezeu. Fii pregatit sa o impartasesti cu ceilalti data viitoare. De asemenea, incearca sa observi pe parcursul saptamanii modurile in care inima ta incearca sa detina controlul.

Aduceti-va aminte unii altora de acest lucru. Cum puteti sa dati socoteala in modul cel mai bun?

Recapitulare [5 minute]

Rezumati ce ati invatat azi. Fiecare sa-si scrie, cu propriile cuvinte, ideile de ansamblu. Discutati eventualele intrebari. **Rugati-va impreuna.**

SĂPTĂMÂNA 10 : ADEVĂR (CEI PATRU G –PARTEA A II-A)

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta.

- Toate pacatele își au originea în minciunile pe care le credem despre Dumnezeu.
- Dumnezeu este Glorios – deci nu trebuie să ne temem de oameni
- Dumnezeu este Bun – deci nu trebuie să cautăm împlinire în alte lucruri
- Dumnezeu este Plin de Har – deci nu trebuie să ne câștigăm drepturile

Introducere [10 minute]

*Luăți-vă câteva minute pentru a împărtăși cum sunteți cu scopul de a vă încuraja. Dar fiți atenți, timpul trece foarte repede. Asigurați-vă că vorbiți despre "În timpul săptămânii" de la ultima dată când v-ați întâlnit: **împartasiți unii altora parti ale Povestii lui Dumnezeu care ilustreaza maretia lui Dumnezeu.***

Cadru [2 minute]

Continuând ceea ce am început săptămâna trecută, vom explora încă două adevăruri despre Dumnezeu. Viața și libertatea se regăsesc în încrederea și delectarea noastră în adevărul despre Dumnezeu. Problemele noastre sunt create de distanța dintre ceea ce credem în teorie și ceea ce credem cu practica. Trebuie să învățăm să ne predicăm inimilor noastre adevărul despre Dumnezeu.

Biblia Spune...[5 minute]

“Atunci Iisus le-a zis iudeilor care crezuseră în El:

– Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, atunci sunteți într-adevăr ucenicii Mei. Veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va elibera.” (Ioan 8:31-32)

“Iisus i-a răspuns:

– Eu sunt calea, adevărul și viața.” (Ioan 14:6)

Care ar fi semnificația ordinii afirmațiilor lui Iisus din Ioan 8:31-32?

Ce crezi că înseamnă să fii eliberat de adevăr?

Rugăciune împreună [10 minute]

Rugați-vă împreună și cereți Tatălui să vă elibereze de minciuni și să vă dea har, pentru a vă putea agăta de Iisus ca singurul Adevăr.

Articol [10 minute]

Catre ce adevaruri trebuie sa ma indrept? Partea II

2. Dumnezeu e glorios – deci nu trebuie sa ma tem de oameni

Unul dintre motivele pentru care pacatuim este ca ne dorim foarte mult aprobarea altor oameni sau ca ne este teama de respingerea/dezaprobară lor. Avem „nevoie” de acceptarea altora așa ca suntem controlați de ei. Termenul folosit în Biblie este „teamă de oameni”. *„Frica de oameni este o capcană, dar oricine se încrede în Domnul este în siguranță.”* (Proverbe 29:25). El Welch spune în cartea sa, *Când oamenii sunt mari și Dumnezeu e mic*, ca frica de oameni are următoarele simptome: ești susceptibil la presiunea grupului; „nevoie” de ceva din partea partenerului de viață; o preocupare pentru stima de sine; supraincercarea programului pentru ca nu poți spune NU; teama de a fi expus; minciuni mici pentru a arăta bine în fața celorlalți; oamenii te deprima, te fac gelos, supărat, depresiv; eviți oamenii; te compari cu alții; teama de a vorbi despre Iisus.

Cultura noastră încearcă să depășească această problemă prin căutarea soluțiilor care să-ți crească stima de sine. Dar soluția în sine devine o problemă, pentru că devenim dependenți de orice sau oricine ne folosim pentru a ne ridica stima de sine. În realitate, stima de sine scăzută este mandrie ascunsă – nu avem statusul pe care credem că îl merităm.

Sau folosim în limbaj cuvântul „nevoie.” Ridicăm de multe ori dorințe bune (de dragoste, afirmare, respect) la nivelul de nevoi fără de satisfacerea cărora nu credem că putem trăi din plin. Vorbim de „nevoia” de a fi acceptați sau aprobați de către alți oameni, dar nevoia noastră adevărată este să îl glorificăm pe Dumnezeu și să iubim pe oameni.

Răspunsul pentru teama de oameni este teama de Dumnezeu. Avem nevoie de o imagine foarte mare a lui Dumnezeu. „El va fi siguranță pentru vremurile tale, belșug de izbăviri, înțelepciune și cunoaștere, iar frica de Domnul, aceasta va fi comoara Sionului.” (Isaia 33:6) Cheia către comoara lui Dumnezeu este teama de el. A te teme de Dumnezeu înseamnă să îl respecti, să îi te închini, să te încrezi în el și să te supui lui. Este răspunsul potrivit la gloria, sfîntenia, puterea, dragostea, bunătatea și mania lui Dumnezeu.

Îți aduci aminte că în săptămîna a treia am spus că Iisus este slava Tatălui, și că termenul de „glorie” înseamnă „greutate”, că în expresia „persoană importantă, cu greutate.” Deci Iisus ne arată greutatea, întreaga semnificație a caracterului și naturii lui Dumnezeu. Iisus ni-l arată pe Dumnezeu exact așa cum este el. Dumnezeu, în toată maiestatea, splendoarea, înțelepciunea, frumusețea, puterea, compasiunea, harul, răbdarea și dragostea sa, a fost arătat prin persoana lui Iisus Cristos.

Imaginează-ți acum că Iisus cel Glorios și persoana de care îți este teama stau unul lângă celălalt. Care dintre ei este cel mai glorios, mai frumos, mai sfînt, mai mare și mai maiestos?

3. Dumnezeu este bun – deci nu trebuie sa cautam implinire in alte lucruri

Încă de la început, Dumnezeu a creat oamenii cu nevoi. Ei aveau nevoie de mâncare, apă, odihnă, muncă de realizat, relații și intimitate. Și Dumnezeu împlinea aceste nevoi din belșug. Pentru că El este bun, el ne dă lucruri bune pentru a satisface aceste nevoi de bază. Dumnezeu nu există pentru noi, noi existăm pentru El, pentru a trăi dependenți și supuși lui. Acest ritm constant al nevoii noastre și a modului în care el are grija de nevoile noastre (din nou și din nou, în fiecare zi) ne arată acest lucru.

Dar aceste lucruri ne îndreaptă și spre realități spirituale mai avansate ale vieților noastre. Fiecare nevoie fizică a ta este o imagine a nevoii tale spirituale! Trupul tău are nevoie de odihnă, sufletul tău are nevoie de odihnă. Trupului tău îi este sete, și sufletului tău îi este sete. Trupul tău îți este foame, sufletului tău îți este foame. Trupul tău are nevoie de dragoste și intimitate, sufletul tău are nevoie de dragoste și intimitate. Dumnezeu, în bunătatea sa, împlineste nevoile trupului tău, iar Dumnezeu în bunătatea sa este singurul care poate împlini nevoile sufletului tău!

Asadar întâlnim un tipar aici: Dumnezeu creează nevoia și el o umple. Dumnezeu este sursa vieții și datatorul tuturor lucrurilor bune (Iacov 1:17). Dumnezeu împlineste nevoile noastre fizice cu lucruri bune și împlineste nevoile noastre mai avansate cu cel mai bun lucru – El însuși.

Și totuși, de multe ori, noi căutăm în lucrurile create satisfacție și împlinire, în loc să ne uităm la Cel ne dăruiește aceste lucruri. Vrem purtarea de grijă a lui Dumnezeu, dar nu îl vrem pe Dumnezeu.

Unde cauți satisfacție? Care este acel lucru despre care spui: „Când o să am _____, totul va fi bine”?

Cunoscând tendința noastră de a ne uita la lucrurile create în loc să ne uităm la Creator, Iisus a spus: „Eu sunt pâinea vieții. Cine vine la mine nu va mai flămânzi niciodată” (Ioan 6:35). El a zis, „oricine va bea din apă pe care Eu o dau, nu-i va mai fi sete niciodată” (Ioan 4:14). Desigur, nu e vorba de canibalism, ca mod de a ne umple stomacurile pentru totdeauna, sau o apă magică ce ne va potoli pentru totdeauna setea. Iisus vorbește despre a ne hrăni cu El într-un sens spiritual, umplându-ne sufletul însetat și infometat cu însuși Datatorul vieții. „Gustați și vedeți ce bun este Domnul!” (Psalmul 34:8)

Este ușor să te gândești că a-l urma pe Iisus este cumva o experiență neîmplinitoare, că a trăi pentru propriile plăceri și a ti le satisface prin lucruri create este de fapt „viața adevărată”. Dar o viață trăită în ascultare față de Tatăl, prin Duhul Sfânt este într-adevăr *cea mai bună* viață! Ascultarea este o binecuvântare și Dumnezeu ni s-a dat pe El însuși pentru că noi să nu mai trebuiască să căutăm împlinirea în alta parte.

4. Dumnezeu este plin de har – deci nu trebuie sa ne castigam drepturile

Creștinilor le place foarte mult să vorbească despre har. De multe ori spunem „Știu că Dumnezeu e plin de har ... El mi-a iertat păcatele pentru că eu să nu mai merg în iad atunci când voi muri...”. Și totuși, muncim foarte mult pentru a dovedi că merităm harul lui Dumnezeu. Când vine vorba despre har, există o distanță uriasă între ceea ce cunoaștem și ceea ce credem.

Ce vrem sa spunem atunci cand zicem ca Dumnezeu este plin de har? Dictionarul Webster defineste harul ca „favoarea nemeritata si neconditionat daruita a dragostei lui Dumnezeu”. Deci harul este o favoare nemeritata; ni se da ceva ce nu meritam.

Dumnezeu *este* plin de har. Din cauza pacatului nostru, singurul lucru pe care il meritam din partea lui Dumnezeu este moartea. Dar prin viata, moartea, ingroparea si invierea lui Iisus, El ne-a oferit viata. Si singurul lucru pe care trebuie sa il facem pentru a primi harul lui Dumnezeu este sa il acceptam. Cand facem acest lucru, suntem absolviti de vina in fata lui Dumnezeu. Suntem iertati, acceptati si iubiti pe deplin de El. Nu am facut nimic ca sa meritam acest lucru si nu putem face nimic ca sa pierdem aceasta favoare. Nu trebuie sa mai dovedim nimic.

Dar de obicei, traим ca si cum meritam multe lucruri, pentru ca am dovedit ceva cuiva. Traim cu simtul drepturilor pe care le avem. Credem ca faptul ca muncim din greu si performanta noastra ne face sa avem dreptul sa cerem ceva, fie de la Dumnezeu, fie de la oameni. E ca si cum l-am privi pe Dumnezeu in ochi si i-am spune: „Nu esti deloc plin de har. Tot ce am nu este un cadou gratuit din partea ta. Am muncit atat de mult sa castig asta. Ti-am dovedit ca merit, deci esti obligat sa ma binecuvantezi.”

Aceasta manifestare a inimii dovedeste mandrie, un simtământ de superioritate fata de oameni care nu sunt „atat de buni”, vinovatie mare atunci cand nu reusim sa performam si manie atunci cand nu primim ceea ce simtim ca meritam.

In esenta, ceea ce spunem este că nu ne identificăm cu ceea ce Iisus a facut in locul nostru ci mai degraba, ca munca noastra proprie ne defineste.

Dar Iisus a trait o viata pe care niciunul dintre noi nu o poate trai si a murit cum noi de fapt ar fi trebuit sa murim. Atunci cand ne punem increderea in El, suntem eliberati de mandrie si vina. Stim ca eforturile noastre de a dovedi ca meritam ceva nu inseamna nimic in fata lui Dumnezeu (nu mai e nicio mandrie) si stim ca atunci cand eforturile noastre de a castiga ceva din partea Lui esueaza, suntem iertati (nu ne mai simtim vinovati).

Mandria si vina sunt inlocuite de incredere si smerenie. Incredere pentru ca ceea ce Iisus a facut ma face demn in fata lui Dumnezeu (in ciuda caderilor mele) si smerenie, pentru ca in mod constant am nevoie de harul lui Dumnezeu (din cauza esecurilor mele repetate). Nu trebuie sa mai dovedesc nimic.

Vom fi tentati, din nou si din nou, sa incetez sa cred ca Dumnezeu este mare, glorios, bun si plin de har. Cand ne confruntam cu tentatii si ispite, nu trebuie sa spunem numai ca „Nu trebuie sa fac asta”, ci si „Nu am nevoie sa fac asta.” Cand suntem tentati sa mancam in exces, nu trebuie sa spunem doar „Nu ar trebui sa fiu lacom”, ci putem spune si „Nu am nevoie sa mananc in exces pentru ca Dumnezeu e bun.” Cand suntem tentati sa ne panicam din cauza unei situatii incerte, nu ar trebui sa spunem doar „Nu trebuie sa imi fie teama”, ci si „Nu am nevoie sa ma tem pentru ca Dumnezeu e mare.”

Indiferent de ce ofera pacatul, Dumnezeu ofera si mai mult, ceva si mai bun. A spune ispitei „Nu trebuie sa fac asta” este legalism. A spune „Nu am nevoie sa fac asta” este evanghelia.

Discutie [15 minute]

De cine iti este teamă uneori mai mult decat de Dumnezeu?

NOTA LIDER: Daca raspunsurile nu vin imediat, sugereaza unele precum seful, parintele, sotul, copiii, prietenii etc.

Cum arata Iisus gloria lui Dumnezeu?

Unde iti cauti satisfactia? La ce lucru te gandesti atunci cand spui „Cand o sa am _____, atunci voi fi implinit,fericit.” Cum arata Iisus bunatatea lui Dumnezeu?
Care sunt indiciile din comportamentul tau sau sentimentele care arata ca incerci sa dovedesti ca meriti ceva?
Cum arata Iisus harul lui Dumnezeu?
Care este minciuna din spatele domeniului pe care l-ai ales sa fie schimbat de evanghelie?

Exercițiu [15 minute]

Scrieti un rezumat al adevarurilor catre care trebuie sa va indreptati prin credinta, in special legate de proiectul vostru de schimbare prin evanghelie. Alegeti o parte a Povestii lui Dumnezeu care ilustreaza cel mai bine aceste adevaruri despre Dumnezeu pentru inima ta.

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [1 minut]

De-a lungul urmatoarei saptamani, repetati acest adevar pentru voi insiva de cel putin 20 de ori.
„Dumnezeu este tot ceea ce am nevoie.” Spuneti rar: „Dumnezeu ... este... tot... ce... am... nevoie.” Spuneti cu voce tare. Spuneti-o lui Dumnezeu: „Tu esti tot ce am nevoie.”
Folositi orice mijloc pentru a va reaminti acest lucru. Cum puteti sa dati socoteala unii altora?

Recapitulare [5 minute]

Repetati ce ati invatat azi. Fiecare sa-si scrie, cu propriile cuvinte, imaginea de ansamblu. Discutati eventualele intrebari. **Rugati-va impreuna.**

Săptămâna 11: Idolatria

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta.

- Idolatria se manifesta in multe moduri diferite in vietile noastre.
- Ne dorim sau veneram idoli, in loc de a-l onora pe Dumnezeu.
- Idolatria e inchinare falsă.
- Dumnezeu e gelos și isi revarsa mania ca raspuns la idolatrie.

Introducere [10 minute]

*Luăți-vă câteva minute pentru a împărtăși cum sunteți cu scopul de a vă încuraja. Dar fiți atenți, timpul trece foarte repede. Asigurați-vă ca vorbiți despre "mai tarziu săptămâna asta" pornind de la ultimul moment cand v-ati intalnit: **împartasiti adevarul despre Dumnezeu, (adevarul) cel mai relevant pentru proiectul(planul) de schimbare evanghelistic si despre partea de Poveste care o reliefeaza, inspirand inchinarea.***

Cadru [2 minute]

Ne-am spus in mintea noastra săptămâna trecuta "Dumnezeu e tot ce-mi trebuie". Dar influentati de minciunile despre Dumnezeu in loc de Cuvantul Lui, dorintele noastre (adesea simtite ca nevoi) sunt adesea pentru alte lucruri decat Dumnezeu si Gloria Sa.

Biblia Spune...[15 minute]

De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Iisus Hristos. Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. (1 Petru 1:13-15)
Ce credeti ca inseamna "puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Iisus Hristos"?

Care sunt cateva dintre dorintele rele care încă fac ravagii în viața voastră?

Articolul [10 minute]

De la ce idoli trebuie sa-ti intorci fata?

Căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu și au slujit și s-au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci! Amin. (Romani 1:25)

Deobicei acest verset evoca imagini de oameni tribali facand plecacuni in fata unei mici bucati de lemn, cioplita pentru a semana unei persoane sau unui animal, si oferind daruri de mâncare pentru a mulțumi falsa zeitate.

Dar "schimbarea adevarului in minciuna este esenta idolatriei, si idolatria in schimb, stă la baza tuturor păcatelor."

Conceptul de idolatrie poate suna ca ceva primitiv, dar de fapt este încă ceva actual. Pătrunde nu numai în cultura noastră, ci și în propriile vieți. Fiecare dintre noi se închină și slujește lucrurilor create în loc de Creator.

Tim Keller definește un idol în câteva moduri diferite:

- Orice mai important decât Dumnezeu
- Orice îți absoarbe inima și imaginația mai mult decât Dumnezeu
- Orice ce cauți să-ți ofere ceea ce numai Dumnezeu poate oferi
- Orice la care te uiti și spui, în adâncul inimii tale “Dacă am asta, atunci o să simt că viața mea are însemnătate, atunci o să știu că am valoare, și o să mă simt însemnat și în siguranță”
- Orice care devine mai fundamental, central decât Dumnezeu pentru fericirea ta, scopul în viață și identitatea.

La suprafață, idolatria se manifestă în multe moduri diferite:

- Lăcomie și materialism
- Poftă pentru realizări și succes
- Aprobarea oamenilor/frică de oameni
- Relații codependente cu copilul sau sotul/sotia
- Pornografie/dependență sexuală
- Dorința pentru putere și control
- Furie
- Dependența de droguri, alcool, mâncare și divertiment

Idolatria sună în felul următor:

“O să renunț la ceva pentru a avea lucrul *ăsta*. O să mă sacrific pentru a-l avea. O să mă compromit, o să cersesc, împrumut, sau o să fur pentru a-l posedea. O să mint, înșel, sau o să fur. Este scopul principal al vieții mele. O să fiu fără de odihnă până o să-mi aparțină.”

Dar manifestarea idolatriei este în mare parte un indicator al unei probleme de inimă mai profunde. Va amintiți ce spuneam despre închinare? Ca suntem creați pentru a ne închină, că închinarea noastră este continuă? Idolatria în viețile noastre este în mare parte un alt indicator al direcției de închinare al inimilor noastre.

Spre exemplu, o persoană își poate idolatriza sotul/sotia. Ei își pot conecta toate simțurile de securitate, însemnătate și acceptare la ceea ce sotul/sotia gândește despre ei (Asta poate fi adevărat pentru o persoană care nici măcar nu are un sot/sotie).

Dar ce spune cu adevărat o persoană despre cine este Dumnezeu?

Idolatria este întotdeauna idolatrie dublă. Nu este niciodată vorba doar despre un Dumnezeu fals. Este întotdeauna un al doilea idol implicat.

Dacă o mamă își consideră copiii ca un idol, ea își va fixa toată speranțele pentru însemnătate în performanțele acestora. Ce crede despre ea—valoarea și prețul ei—este în totalitate bazat pe cât de bine își îndeplinește rolul de mamă. Dacă copiii ei se comportă bine și sfârșesc prin a ajunge adulți de succes, atunci ea o să se simtă mandră de toată munca ei grea ca mamă. Dar dacă nu se vor purta potrivit și lucrurile nu ies prea bine, ea va fi rusinată și va simți totul ca un eșec. Copiii ei sunt cheia spre fericirea ei și simțul valorii. Ei sunt idoli ei.

Dar ai nevoie de un idol pentru a crea alt idol. Ziua in care mama isi transforma copiii in idoli, ea in mod efectiv spune "Ei sunt zei, si Dumnezeu nu e", de asemenea spune "Eu sunt zeu, iar Dumnezeu nu e." Pentru ca cine altcineva in afara de Dumnezeu poate stabili cine este demn de inchinare?

Primul lucrul creat față de care mă închin este lucrul creat pe care il vad uitandu-se in urma la mine in oglinda in fiecare dimineata. Orice stabilire a unui idol este un act de rebeliune egoista si in esenta spune "Eu sunt dumnezeu. Sunt cea mai importanta fiinta din tot universul. O sa-mi urmez propriile planuri, o sa iau toate deciziile importante. Eu sunt dumnezeu. Creatorul nu este Dumnezeu."

In scurt timp după ce Dumnezeu si-a trimis oamenii din Egipt, a coborat pe muntele Sinai sub forma unei cumplite furtuni si le-a dat cele 10 porunci.

„Eu sunt Domnul Dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos (Exodul 20:2-5).

Oamenii au raspuns repetat: "Orice Domnul a spus, noi vom face"(Exodul 19:8, 24:3,7). Dar cateva saptamani mai tarziu, după ce Moise a petrecut aproape 40 de zile pe muntele cu Dumnezeu, oamenii l-au rugat pe fratele lui Moise, Aaron: "fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră"(Exodul 32:2). Au construit un vițel de aur si au ingenuncheat in fața lui, declarând că este dumnezeul care i-a adus din Egipt (Exodul 32:4). Dorinta lor pentru un dumnezeu pe care il putea vedea si incapacitatea de a crede in Dumnezeul care i-a salvat, i-a condus spre inchinarea la un idol. Ei au incalcat a doua porunca pentru că deja o încălcaseră pe prima. E nevoie de un idol pentru a fabrica un altul. Uimitoarea departare a oamenilor de Dumnezeu l-a umplut de o mânie indreptatita. Practic i-a spus lui Moise sa se dea la o parte pentru a-i putea mistui si pentru a incepe de la inceput cu Moise (Exodul 32:10).

Dar Moise a pașit inainte. Acesta a intervenit in numele oamenilor, implorandu-L pe Dumnezeu să se răzgândească. Și Dumnezeu si-a retinut judecata in ceea ce priveste intregul grup. Dumnezeu tot si-a varsat mania, și cel puțin 3000 de oameni au sfarsit prin moarte, dar moartea catorva a salvat vietile multora.

Acum imaginati-va Creatorul, Tatal nostru, si durerea Lui cauzată de idolatria noastră. Orice porunca o încălcăm este precedată de încălcarea primei porunci. E nevoie de un idol pentru a crea un alt idol. În asa fel Dumnezeu e indreptatit sa spuna despre umanitate "Sunt pe punctul de a-i mistui." Dar Iisus paseste inainte si intervine. Si Dumnezeu isi retine hotararea asupra intregului grup. Dumnezeu tot isi varsa mania, si moartea unuia a salvat vietile a nenumarati oameni.

Iisus este Moisele nostru, dar mai bun. El ia mania lui Dumnezeu asupra Sa pe care o meritam ca inchinatori la idoli, si traieste pentru a interveni continuu pentru noi in timp ce noi greșim din nou si din nou.

Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar, dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Iisus Hristos, Cel Neprihănit. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi (1 Ioan 2:1-2).

A împăca înseamnă a mulțumi. Mania îndreptată a lui Dumnezeu împotriva umanității a fost satisfăcută prin Iisus. El încă își va varsa mania pe aceia care resping jertfa pe care Iisus a făcut-o, dar moartea Lui a fost suficientă pentru a satisface întreaga furie a lui Dumnezeu împotriva umanității păcătoase.

Discută... [15 minute]

Care sunt câteva semne că te închini idolilor?

Care sunt câțiva idoli în fața cărora te închini?

Explica cum idolarizarea unei persoane sau unui lucru implica desemnarea ta ca idol. (“E nevoie de un idol pentru a produce un altul”)

Doar bazându-te pe ceea ce ai citit azi, cum ai putea explica mijlocirea și împacarea lui Iisus?

Exercițiu [20 minute]

Poate ai vrea să revizuiesti săptămânile 8-10 înainte să completezi acest exercițiu. Începeți exercițiul împreună și terminați-l mai târziu în săptămâna.

Rugați-vă împreună și rugați Duhul Sfânt să vă descopere câțiva idoli specifici din viațile voastre.

Care idol crezi că este în spatele problemei careia te adresezi în planul de schimbare prin Evanghelie? Notează-ți.

Apoi identificați minciuna sau dorința nepotrivită care este în spatele fiecărui idol (întrebați-vă “Ce spun despre Dumnezeu când slujesc idolului acesta?”).

În final, scrieți adevărurile despre Dumnezeu pe care ai nevoie să le crezi când sunteți tentați să vă închinați acestor idoli.

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [1 minut]

Continuati exercitiul de mai sus, prin a va scrie gandurile la fiecare intrebare. Întrebați-vă unii pe altii la mijlocul saptamani pentru a vedea cum merge exercițiul.

Puneti in aplicare prin orice memento doriti pentru a face asta. Cum ati putea sa va dați socoteală unul altuia?

Recapitulare [5 minute]

Recapitulați scurt ce ați învățat azi. Notati **Ideile** din **Imaginea de ansamblu** in cuvintele voastre. Discutati orice intrebari finale. Rugati-va impreuna.

Săptămâna 12: Pocainta si credinta

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta:

- Pacatul apare pentru ca ne dorim altceva mai mult decat Îl dorim pe Dumnezeu
- Pocainta continuă
- Ne pocaim prin credinta
- Dumnezeu e mai mare si mai bun decat dorintele mele pacatoare

Introducere [10 minute]

Luati-vă câteva minute pentru a împărtăși cum sunteți cu scopul de a vă încuraja. Dar fiți atenți, timpul trece foarte repede. Asigurați-vă ca vorbiți despre "mai tarziu săptămâna asta" pornind de la ultimul moment cand v-ati intalnit.

Cadru [2 minute]

Cand ne inchinam idolilor, Îl ofensăm pe Dumnezeu. Pocăința și credinta sunt raspunsurile corecte cand Duhul Sfant ne convinge de idolatrie.

Biblia Spune...[15 minute]

Nimeni, când este ispitit, să nu zică: „Sunt ispitit de Dumnezeu.” Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău, și El însuși nu ispitește pe nimeni. Ci fiecare este ispitit, când este atras de pofta lui însuși și momit. Apoi pofta, când a zămislit, dă naștere păcatului; și păcatul, odată făptuit, aduce moartea (Iacov 1:13-15).

Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. (Evrei 4:15)

Ce spune acest pasaj despre adevarata sursa a ispitei?

De ce nu este gresit sa fii ispitit?

Ce ar trebui sa facem cand suntem ispitiți?

Articolul(10 minute)

Dumnezeu Este Partea Cea Mai Vătămată

Luati din nou in considerare ideea ca fiecare păcat este un deget fluturand acuzatii impotriva lui Dumnezeu. Aceasta falsa inchinare se petrece la *nivelul inimii*, unde fie credem minciuni despre Dumnezeu sau fie ne dorim altceva decat Dumnezeu. “Căci prin credința din inimă se primește dreptatea ...” (Romani 10:10a).

Această perspectivă la nivelul inimii este o abordare radicală a păcatului și pocăinței. Ajută la înțelegere ceea ce David a spus în Psalmul 51:4 după ce a comis păcatul de adulter și omor: *“Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta.”*

David a furat soția altui barbat, și apoi a omorât acel om. Iar el spune că a păcătuit înaintea lui Dumnezeu? Cum așa? Pentru că David a crezut în inima lui lucruri despre Dumnezeu care nu sunt adevărate, și crezând acele minciuni a fost ceea ce l-a condus să comită adulterul și crima. Deci este ca și cum David s-a uitat la Dumnezeu și a spus “Cred că sunt mai important decât Tine. Astfel, pot să-mi poftesc după tot ce inima mea îmi dorește, indiferent de ceea ce ai Tu de spus despre asta.” Poti vedea cum este un păcat împotriva lui Dumnezeu?

Doar dacă îl vedem pe Dumnezeu ca partea cea mai ofensată, altfel nu o să ne urăm păcatul.

Când ne pocăim, nu putem să ne pocăim simplu de acțiunile noastre păcătoase, trebuie să ne pocăim de închinarea noastră deformată!

Dar această perspectivă la nivelul inimii este de asemenea o perspectivă foarte folositoare în tratarea păcatului și transformării, pentru că arată foarte clar calea de ieșire. Mulți dintre noi credem că modul în care ne oprim din păcătuit este schimbarea comportamentului. Dar dacă în spatele oricărui păcat este o minciună despre Dumnezeu, atunci ceea ce trebuie să se schimbe este ceea ce cred în inima mea. Ce trebuie cu adevărat să se schimbe este închinarea mea!

Până acum probabil am realizat cu toții că trebuie să fim transformați. Vrem să ne gândim la imaginea lui Dumnezeu în modul în care suntem destinați să ni-l imaginăm. Dar transformarea nu va veni încercând mai tare sau scrâșnind dinții sau încleștând pumnii. Multe cărți și programe de recuperare sunt despre schimbări de comportament, dar Iisus se referă la schimbarea inimii. Iisus dorește o închinare îndreptată spre cine trebuie.

Orice sablon de păcat cu care te confrunți acum, uite realitatea: Prin închinare ai ajuns în situația aceasta, și prin harul lui Dumnezeu, închinându-te vei ieși din această situație.

Pocăința și credința

Sunt două rezultate majore pe care sperăm să le vedem prin grupurile de transformare prin Evanghelie:

1. Vrem să vedem cum comportamentele păcătoase din viața noastră sunt într-adevăr rezultat al unei închinări distorsionate. Vrem să vedem cum toată păcatele noastre sunt un păcat împotriva Dumnezeului Sfânt, cum Dumnezeu e partea cea mai vătămată. Acesta este singurul lucru care ne va conduce la pocăință adevărată, care este primul pas spre transformare.
2. **Vrem să învățăm cum să ne exprimăm credința adevărată în Dumnezeu.** Vrem să știm cum sună cu adevărat închinarea dreaptă, văzută și ca o modalitate de restaurare a părtășiei cu Tatăl, și ca o modalitate de a castiga victorii în momentul ispitei.

Pocainta înseamnă o schimbare în mintea ta. Specific, vorbim despre schimbarea a ceea ce credem despre Dumnezeu. Am crezut o minciună—trebuie să ne pocaim, și să exersăm credința în adevăr.

Deci cum sună pocăința? De vreme ce Dumnezeu e partea cea mai vătămată, trebuie să ne adresăm Lui cu pocăința noastră. L-am privit pe Creatorul universului în ochi și am făcut acuzații false împotriva Lui. Ne-am considerat ca fiind dumnezei. Din cauza aceasta, trebuie să luăm recunoaștem gravitatea acuzațiilor noastre. Și de vreme ce am crezut minciuni despre el și am dorit lucruri mai mult decât pe El, trebuie să mergem la rădăcina rebeliunii noastre. Pocainta nu se poate opri doar la nivelul comportamentului (“Doamne, îmi pare rău că am mințit”); pocăința adevărată ajunge în profunzimea inimii pentru a discerne falsă închinare care a determinat comportamentul (“Doamne, mă pocăiesc că am crezut că acceptarea Ta nu este de ajuns, și pentru că am mințit pentru a încerca să impresionez acea fată. Am dorit-o pe ea mai mult decât pe Tine.”) Și în momentul ispitei, când ești tentat să slujești orice în afară de Dumnezeu, răspunsul corect e de asemenea închinarea. Nu-ți spune doar: “Dumnezeu e bun.” Spune-I Lui: “Tată, esti bun. Ești mult mai bun decât orice eram tentat să slujesc în loc să Te slujesc Tine”

Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută. (Evrei 11:6)

Încrederea în natura și caracterul lui Dumnezeu este închinare. Dacă închinarea este atribuirea de valoare în ceva, delectare în acel lucru, atunci exercitarea credinței în caracterul lui Dumnezeu cu siguranță intră în această categorie.

Fie că deja am pacatuit sau suntem isipiți să pacatuim, credința suna la fel. Este ceva ascendent, afirmarea directă în fața lui Dumnezeu a ceea ce credem că este adevărat despre El în acel moment. Deci pentru baiatul care a mințit că să impresioneze fata, credința ar suna așa “Doamne, tu esti cel mai glorios! Parerea ta despre mine este singura opinie care contează! Și tu esti Bun! Tu satisfaci oricare dorință a inimii mele. În credință afirm aceste lucruri pentru a fi sincer cu Tine.”

Martin Luther este faimos pentru că a spus, “toată viața este pocăință.” Fie că Dumnezeu să ne dea harul pentru a umbla în pocăință și credință de fiecare dată când avem nevoie, în fiecare zi.

Discută... [20 minute]

Explicați propoziția aceasta cu propriile cuvinte: Dacă nu îl vedem pe Dumnezeu ca partea cea mai vătămată, atunci nu o să nu o să ne urâm păcatul.

Gandiți-vă la păcatul la care vă adresati în proiectul vostru de schimbare prin Evanghelie. Cum este acel păcat o ofensa împotriva lui Dumnezeu?

Ce-I spui lui Dumnezeu când păcătuiești? Crezi tu că este partea cea mai ofensată?

Cum ar suna închinarea potrivită în momentul ispitei?

Exercițiu [15 minute]

Rugati-va impreuna in ceea ce priveste proiectul de schimbare prin evanghelie. Ganditi-va la adevarul spre care este nevoie sa va intoarceti pentru a cuceri pacatul. Cum suna adevarata pocainta? Cum suna adevarata inchinare? Incepeti prin a scrie aceste lucruri.

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [1 minut]

Continua prin a scrie raspunsurile la intrebarile din **Exercitiu**. Petrece ceva mai mult timp cu Dumnezeu săptămâna aceasta, pocăindu-te de pacatul/idolatria si inchină-te Lui pentru ceea ce este El cu adevarat. Această practică este un instrument neprețuit în lupta ta împotriva păcatului. Stabiliți-vă moduri specifice prin care vă veți aduce aminte unul altuia. Cum ați putea să vă dați socoteală specifică.

Recapitulare [5 minute]

Recapitulați pe scurt ce ati invatat azi. Notati **Ideile imaginii de ansamblu** in cuvintele voastre. Discutati orice intrebari finale. Rugati-va impreuna.

SĂPTĂMÂNA 13: RECAPITULAREA EVENGHELIEI

NOTA LIDER: In aceasta săptămână am vrea sa ne luam ceva mai mult timp si sa fim intentionali in a intelege mai bine Evanghelia

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta.

- Grupul va avea oportunitatea de a recapitula conceptele cheie pe care le-ați discutat până acum.
- Această săptămână este una de răscruce—un timp în care fiecare este chemat la o nouă sau reînnoire a credinței în Iisus Cristos ca Salvator și Domn!
- Încercați să treceți prin toate întrebările. Fiecare întrebare este importantă!

Introducere [10 minute]

*Luati-vă câteva minute pentru a împărtăși cum sunteți cu scopul de a vă încuraja. Dar fiți atenți, timpul trece foarte repede. Asigurați-vă că veți discuta subiectul de la "În cursul acestei săptămâni" din lecția trecută: **împartasiti un moment prin care v-ati inchinat lui Dumnezeu in săptămâna aceasta.***

Cadru [2 minute]

În aceasta săptămână veți avea oportunitatea de a recapitula toate conceptele cheie discutate până acum. Să sperăm ca v-ați putut observa creșterea ca și ucenic—unul care învăța să aplice evanghelia în absolut fiecare aspect al vieții lui.

Biblia spune... [10 minute]

Împreună cu El mergeau mulțimi mari de oameni . El S-a întors și le-a zis: „Dacă vine cineva la Mine și nu-și urăște tatăl, mama, soția, copiii, frații, surorile, ba chiar însuși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu. Oricine nu-și duce crucea lui însuși și nu vine după Mine nu poate fi ucenicul Meu.

Căci cine dintre voi, dacă vrea să construiască un turn, nu stă mai întâi să calculeze costul, ca să vadă dacă are cu ce să-l termine? Pentru ca nu cumva, după ce-i pune temelie, să nu-l poată termina și toți cei care văd aceasta să înceapă să-și bată joc de el și să zică: «Omul acesta a început să construiască și n-a putut să termine!»

Sau care rege, când pornește la război împotriva altui rege, nu stă mai întâi să se gândească bine dacă poate să i se opună cu zece mii de oameni celui ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?! Dacă nu poate, atunci, în timp ce acesta este încă departe, el îi va trimite un sol ca să ceară pace. Tot așa, oricine dintre voi care nu renunță la toate bunurile lui, nu poate fi ucenicul Meu. (Luca 14:25-33 NTR)

La ce credeți că se referea Iisus când a afirmat că nu poți fi ucenicul Său, dacă nu îți urăști familia?

Nota Lider: Cei mai mulți învățați sunt de părere că pentru a se face înțeles Iisus se folosea de hiperbole, așa că ceea ce a vrut să spună s-ar putea interpreta astfel: "Dragostea pentru familia voastră să pară ură în comparație cu dragostea pentru Mine..."

Ce lucruri sunt adevărate despre cineva care poartă o cruce?

Care sunt implicațiile acestui lucru pentru un ucenic al lui Iisus?

Cum ai descrie tu "costul" umblării cu Iisus?

Cuvintele lui Iisus ți se par radicale? De ce "da" sau de ce "nu"?

Discută... [20 minute]

Nota Lider: Toate aceste întrebări fac referire la concepte discutate deja. Nici una din întrebări nu se repetă. Majoritatea te obligă să sintetizezi ideile fundamentale unei gândiri centrate pe evanghelie. Întrebările sunt în ordine secvențială, bazate pe modul în care aceste informații au fost aranjate în acest material, așa ca îți va fi de folos să dai paginile înapoi prin lecțiile săptămânilor trecute pentru a-ți îmbunătăți memoria.

Amintiți-vă, acesta este un dialog nu un test. "Răspunsurile" la fiecare întrebare au menirea de a direcționa discuția spre anumite idei de bază.

Ce este evanghelia?

Nota Lider: Discutați atât despre mijloacele cât și scopurile Evangheliei. Am fost salvați prin lucrarea lui Dumnezeu, pentru lucrarea lui Dumnezeu.

Ce este păcatul?

Nota Lider: Orice răzvrătire împotriva lui Dumnezeu și a planurilor Lui reprezintă păcat. Păcatul este idolatrie, înseamnă a te plasa pe tine sau orice altceva drept Dumnezeu. Păcatul este închinare falsă.

Cine este Iisus?

Nota Lider: Iisus este Dumnezeul-Om, Mesia care a fost trimis să salveze.

Ce a făcut El pentru noi?

Nota Lider: El a trăit viața pe care noi n-am fi putut s-o trăim niciodată și a murit moartea pe care noi o merităm. Moartea Lui a plătit vina păcatelor noastre. Suntem socotiți drepti prin lucrarea crucii. Prin învierea Lui avem dreptul la o viață nouă, iar Duhul Lui a fost trimis să locuiască în noi.

Care este scopul lui Dumnezeu în schimbarea vieților noastre? De ce vrea să ne transforme?

Nota Lider: Scopul Lui este de a ne face cât mai asemanători Fiului Său, Iisus.

Cum negăm Evanghelia?

Nota Lider: Încercarea de a ne dovedi valoarea (autojustificare) este să-i spui lui Dumnezeu, "Parerea mea despre mine este mai importantă decât parerea ta," și "Nu sunt pe deplin acceptat prin lucrarea lui Iisus. Eu trebuie să mai adaug la lucrarea Lui."

Pe ce se bazeaza identitatea ta? Cum poti sti ca ai valoare?

Nota Lider: Identitatea ta se bazează pe faptul că ești purtător al imaginii lui Dumnezeu, că esti fiul lui Dumnezeu, datorită lucrării lui Iisus.

Care este diferența dintre lucrarea noastră și lucrarea lui Iisus? Ce realizeaza și aduce fiecare dintre ele?

Nota Lider: Lucrarea noastră ne condamnă înaintea unui Dumnezeu Sfânt. Lucrarea lui Iisus ne face drepti în fața unui Dumnezeu Sfânt.

Care este legatura între acțiunile noastre și inima noastră?

Nota Lider: Acțiunile mele dezvaluie adevărata stare a inimii mele. Din adâncul inimii vorbește gura.

Cum ati defini inchinarea?

Nota Lider: Înseamnă că toate dorințele inimii mele să-și aibă împlinirea în Dumnezeu și doar în El. Închinarea înseamnă să crezi adevărul despre cine este cu adevărat Dumnezeu. Închinare înseamnă sa-l spui adevarul lui Dumnezeu despre El Insusi.

Luati in considerare cele patru adevaruri cu privire la Dumnezeu:

- 1. Dumnezeu este Mareț** – astfel noi nu trebuie sa fim in control
- 2. Dumnezeu este Glorious** – astfel noi nu trebuie sa ne temem de altii
- 3. Dumnezeu este Bun** – asa ca nu trebuie să cautam în alta parte
- 4. Dumnezeu este Plin de Har** – astfel că nu trebuie să ne dovedim valoarea

La Care din aceste adevaruri a fost nevoie să te întorci în mod repetat? Pe care din ele ai avut nevoie să-l crezi cel mai mult?

Cum ajungem noi toti sa fim inchinatori la idoli?

Nota Lider: Cu toții devenim închinători la idoli pentru că dorim mai mult lucrurile create decat pe Creator. Tanjim după propria validare sau a altora decat după cea a lui Dumnezeu.

Ce Îi spunem de fapt lui Dumnezeu când ne închinăm la idoli?

Nota Lider: Îi transmitem că noi suntem dumnezeu și nu El. Ii spunem ca nu este El cel mai glorios. Ii spunem ca nu ne poate implini și că El nu ne poate mântui.

Cum devin pocainta si credinta modalitatile prin care biruim pacatul?

Nota Lider: Pocainta inseamna sa-mi schimb parerea referitor la ceea ce cred despre Dumnezeu, intorcandu-mi inima de la minciuna la adevar. Credinta inseamna sa-l spun lui Dumnezeu adevarul cu privire la cine este El si sa-mi pun toata speranța in El.

Explica in propriile cuvinte, ce inseamna pentru tine sa crezi Evanghelia.

Nota Lider: Caută să vezi punerea credinței în Iisus ca salvator, Acela care a murit în locul nostru pentru a ne ierta păcatul și a ne face drepti.

Crezi tu Evanghelia? Ti-ai pus tu nadejdea doar in Iisus?

Este Iisus Domnul tau? Exista domenii in viata ta peste care El nu este Domn?

Exercitiu [15 minute]

Acest exercitiu îți va solicita ceva timp, însă merita tot efortul. Citește *Apendicele* și rescrie în 10 minute o versiune a povestii tale. Apoi petreceti un timp neformal cu grupul. Luati masa împreună, mergeti la o cafea sau o bere, și împărtășiți între voi propria poveste. S-ar putea să te surprindă cât de diferit vei povesti având în vedere ceea ce ai învățat.

Cititi *Apendicele* și încercați să scrieți sau să subliniați propriile gânduri în timpul rămas la dispoziție.

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [1 minut]

Finalizați rescrierea propriei povesti și încercați să o împărtășiți unul altuia.

Fa-ti orice fel de semn de care ai nevoie pentru a-ti reaminti asta. Astfel veti fi in stare sa dati socoteala unul altuia.

Recapitulare [5 minute]

Recapituleaza pe scurt ce ai învățat astăzi. Subliniaza ideile din “Imaginea de ansamblu” în propriile cuvinte. Discutați întrebările de final. Rugați-va împreună.

SĂPTĂMÂNA 14: MÂNDRIA

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta.

- Mândria noastră stă în calea sfințirii noastre
- Plini de mândrie noi îl minimalizăm pe Dumnezeu, crezând că ne putem schimba pe noi înșine
- Plini de mândrie minimalizăm păcatul în diferite moduri

Introducere [10 minute]

Luați-vă câteva minute pentru a împărtăși cum sunteți cu scopul de a vă încuraja. Dar fiți atenți, timpul trece foarte repede. Asigurați-vă că veți discuta subiectul de la "În cursul acestei săptămâni" din lecția trecută.

Cadru [2 minute]

L-am văzut pe Dumnezeu la lucru făcând schimbări în noi. Însă, de ce oare nu suntem schimbați mai mult? Ce stă în calea schimbării noastre? Este lipsa disciplinei sau a cunoștinței sau a dării de socoteală? Toate acestea au un rol important, dar o piedică pentru mulți în calea schimbării o constituie mândria

Biblia spune... [5 minute]

"Si toti, in legaturile voastre, sa fiti impodobiti cu smeenie. Caci Dumnezeu sta impotriva celor mandri, dar celor smeriti le da har. Smeriti-va dar sub mana tare a lui Dumnezeu, pentru ca la vremea Lui, El sa va inalte." (1 Petru 5:5-6)

Rugati-va impreuna... [10 minutes]

Rugati-va impreună având în vedere acest pasaj. Puteți să vorbiți cu Tatăl având în minte următoarele întrebări:

Unde este mândria prezenta in viata ta?

Ce inseamna pentru tine "Smeriti-va sub mana tare a lui Dumnezeu"?

Articol [10 minute]

Ce sta in calea schimbarii tale?

Asa cum am observat in ultimile saptamani, schimbarea noastra in asemanarea cu Iisus este lucrarea pe care Dumnezeu o face, odata ce in viata noastra apar pocainta si credinta. Asa ca am putea sa ne intrebam, "Daca Dumnezeu transforma viata mea, de ce

nu ma schimb mai mult?” Pot oare lucruri din viata mea să scurtcircuiteze procesul de transformare a lui Dumnezeu în mine? În cele din urmă, motivul pentru care nu sunt transformat și mai mult este că eu nu cred și nu mă încred în Evanghelie. Aceasta necredință se manifestă în două moduri în viața noastră: dragostea pentru sine și dragostea pentru păcat. În această săptămână vom discuta despre dragostea pentru sine, care înseamnă mândrie. Nimic nu încetinește mai mult procesul schimbării ca mândria. Mândria îl minimizează atât pe Dumnezeu cât și păcatul, două elemente principale ale Evangheliei.

1. Mândria autosuficienței: îl minimizează pe Dumnezeu

În dorința noastră de a ne schimba, cădem în mod natural în capcana performanței. Acest fel de mândrie se poate manifesta atât de subtil încât la început nici n-o realizăm. S-a întâmplat vreodată să fii rușinat de păcatul tau pe motiv că “ești o persoană mult mai bună de atât?” Felul acesta de rusine este alimentat de mândrie. Noi credem că ar trebui să fim capabili să trăim conform propriului standard de sfințenie. În mod subtil, credem de asemenea că ar trebui să fim capabili să trăim după standardele lui Dumnezeu. În felul acesta noi efectiv minimalizăm Sfințenia lui Dumnezeu încercând s-o aducem la nivelul care noi credem că este realizabilă. Ne iubim așa de mult încât chiar credem că ne putem îndreptăți singuri. De aceea ne este cel mai teamă de a ne dezamăgi pe noi înșine, de a eșua în a trăi după propriul nostru standard.

Oricum, știm din istorisirea Bibliei că nimeni nu e capabil să egaleze sfințenia, gloria și perfecțiunea lui Dumnezeu. Nevoia de a recunoaște față de sine în mod repetat—că noi nu ne putem măsura cu El, că nu ne putem salva singuri—de fapt reprezintă primul pas în a crede Evanghelia. Winston Smith descrie nevoia noastră profundă după EL prin povestirea lui Petru la “Cina cea de Taină:”

Ultima seară lui Iisus cu ucenicii Lui a fost un moment intens marcat într-un sens de “ultimele Lui cuvinte”. În mod curios, în timp ce ceilalți evangheliști se concentrează pe instituirea “Cinei Domnului”, Ioan ne arată o altă imagine a lucrării răscumpărătoare a lui Iisus—momentul spălării picioarelor ucenicilor Lui. La masa de seară Iisus își scoate haina, se încinge cu un stergar, toarnă apa în lighean și începe să spele picioarele ucenicilor. Când ajunge la Petru este întâmpinat de un răspuns ferm:

“Nu,” a spus Petru, “niciodată nu-mi vei spala picioarele” (Ioan 13:8).

Uimitor, însă ușor de înțeles. Nu pretind că știu ce se petrecea în mintea lui Petru însă presupun că era un amestec de mândrie și rușine. Se pare că Petru nu a fost deranjat că Iisus a spălat picioarele celorlalți ucenici. Probabil că nu era greu de observat că ei chiar aveau nevoie să fie curățați. Probabil că Petru a fost chiar miscat de gestul lui Iisus. Insa a-L vedea pe Iisus ingenunchiat în fața sa ca un servitor, după ce L-a cunoscut ca Domn și Stăpân era cu totul diferit – ceva de nesuportat. Sunt sigur că Petru, la fel ca cei mai mulți dintre noi, ar fi căutat mai degrabă un mod în care să se curețe singur. Cel puțin o parte dintre noi ar fi fost foarte mandri să găsească o cale de a se ocupa de propria lor murdarie. Cu siguranță, ar fi dorit să evite să le fie văzută murdăria, în special de Iisus. Numai gândul că Iisus s-ar atinge de murdăria noastră... ei bine, ne face să spunem din start nu.

Răspunsul lui Iisus vine la fel de direct și surprinzător ca cel al lui Petru. “Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte deloc de Mine” (Ioan.13:8).

Ei bine, asta pune capac, nu? Iisus insistă în a pune capăt atât mândriei cât și rusinii. Nu există alta cale prin care să ne raportăm la El. Pur și simplu nu e posibil să ne vedem având nevoie doar de puțină calauzire și pe Iisus fiind doar ghidul nostru. Nu e posibil să ne vedem pe noi înșine capabili de a face totul singuri, care în parteneriat cu Iisus pentru a-i ajuta pe cei aflați într-o situație mai nefastă.

Nu. Trebuie să recunoștem că de greșeli am devenit. Călătorim într-o lume decăzută. Ne târâm prin mizeria propriului păcat și am fost mânjiți de păcatele celor din jurul nostru. Suntem rebeli. Suntem răniți. Suntem mândri. Ne simțim rușinați. Avem nevoie să fim curățiți. Iisus insistă să-L acceptăm pe El ca pe Dumnezeu care îngenuchează înaintea noastră în dragoste și smerenie pentru a ne curăți, ierta și restaura.

Mai sunt multe de extras din acest pasaj, dar pentru sășazi mă opresc doar la acest gând: din pricina rusinii sau a mândriei, o parte din mine refuza să-I permită lui Iisus să mă curatească. Dar nu există altă cale. Iisus nu-mi va oferi o altă alternativă. Nu pot fi parte din El dacă nu îl las pe El să mă curatească. Trebuie să îl las pe El să îmi vada și să îmi atingă păcatul și să îndepărteze rușinea. Însă, o parte din mine va simți ușurarea că nu mai sunt nevoit să mă străduiesc singur.

Smerindu-ne și recunoscând nevoia noastră după iertare și curățire afirmă sfințenia lui Dumnezeu și ne vindecă de dragostea de sine.

2. Mandria autojustificării: minimalizarea păcatului

Mandria nu se manifestă în viețile noastre prin tendința de a performa la standardele lui Dumnezeu, totodată ea apare când minimalizăm păcatul, pretinzând că nu e totul atât de rău. Bob Thune și Will Walker descriu această tendință în cartea *The Gospel-Centered Life* (Viața Centrată pe Evanghelie):

Creșterea în conștientizarea păcătoșeniei noastre nu este distractivă! Înseamnă să recunoaștem—noua și altora—că nu suntem atât de buni precum pretindem. Înseamnă să ne confruntăm cu ceea ce Richard Lovelace a numit rețeaua complexă de “atitudini, credințe și comportamente compulsive” create de păcat în noi. Dacă nu ne sprijinim pe neprihănirea lui Iisus, această constientizare a păcatului nostru devine o greutate zdrobitoare. Ajungem să ne îndoim sub povara lui, însă pretindem că suntem mult mai bine decât în realitate. Aceasta... poate lua multe forme: necinste (“nu sunt atât de rău”), comparație (“nu sunt la fel de rău ca ceilalți”), scuza (“nu sunt chiar așa”) și falsă virtute (“uite toate lucrurile bune care le-am făcut”). Din pricina faptului că nu dorim să recunoaștem cât de păcătoși suntem, întorcem adevărul în favoarea noastră...

Pentru a discerne tendințele tale subtile de a pretinde că ești altfel decât în realitate, pune-ți următoarea întrebare: Ce da sens “credibilității personale” (valoare, acceptare, reputație bună)? Răspunsul tău la această întrebare poate arăta în ce îți găsești tu neprihănirea (în afara de Iisus). Dacă nu suntem înradăcinați în Evanghelie, ne bazăm pe surse false ale neprihănirii pentru a ne construi o reputație și pentru a ne da un sentiment al valorii.

Din nou, recunoașterea naturii noastre păcătoase, care e o ofensă la adresa sfințeniei lui Dumnezeu, ne vindecă de dragostea de sine care vrea să minimalizeze păcatul.

Discută... [15 minute]

Care crezi ca sunt indicatorii care iti arata ca traiesti la nivelul propriilor standarde de neprihanire? Cum este aceasta dragoste de sine? Cum e sa Il minimalizezi pe Dumnezeu?

Cum iti scuzi sau justifici pacatul?

Ce da sens "credibilitatii personale" (valoare, acceptare, buna reputatie)?

Cum este dragostea pentru sine? Ce inseamna sa minimalizezi pacatul?

Exercițiu [15 minute]

Rugati-va din nou impreuna — acum in lumina a ceea ce ati invatat astazi. Marturisiti Tatalui pacatul autosuficientei si al auto-inderptatirii caci : "El este credincius si drept sa ne ierte de toate pacatele si sa ne curateasca de orice nelegiuire" (1 Ioan 1:9) Onorati-L pe El ca fiind singurul pe care va puteti baza si singurul care va poate indreptati.

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [10 minute]

Urmăriti in aceasta săptămâna cai care pot:

- sa schimbe modul in care incerci sa ascunzi pacatul
- modul in care te compari cu altii, sau
- modul in care iti indreptatesti propriul pacat.

Noteaza-ti toate aceste constatarari si adu-le cu tine data viitoare.

Folosiți orice modalitate prin care ți-ai putea reaminti lucrurile de mai sus. Căutați să vă dați socoteală specific pe punctele de mai sus.

Recapitulare [5 minute]

Recapitulați pe scurt ceea ce ati invatat astazi. Faceti o lista cu ideile de baza. Discutati orice alta intrebare. Rugati-va impreuna.

SĂPTĂMÂNA 15: CENTRAT PE EVANGHELIE

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta.

- De cele mai multe ori uram consecintele pacatului, insa nu si pacatul in sine
- Sa-L iubim pe Iisus mai mult decat propriul pacat este cheia spre transformarea noastra
- Meditarea asupra "Crucii" este principalul mod in care crestem in dragostea pentru Iisus

Introducere [10 minute]

Luati-vă câteva minute pentru a împărtăși cum sunteți cu scopul de a vă încuraja. Dar fiți atenți, timpul trece foarte repede. Asigurați-va ca veti discuta subiectul de la "Pentru mai târziu în săptămâna aceasta" din lectia trecuta: impartasiti-va listele cu momentele din viata voastra in care ati constatat ca minimalizati pacatul.

Cadru [1 minut]

Săptămâna trecuta am vazut mandria ca fiind principala bariera in calea schimbarii noastre. O alta piedica majora este sa urasti consecintele pacatului, dar sa continui sa iubesti pacatul.

Biblia Spune...[10 minute]

După ce Natan, profetul a mers la David si a fost confruntat cu propriul pacat - uciderea lui Urie si adulterul cu Batsheba...

Caci imi cunosc bine faradelegile si pacatul meu sta necurmat inaintea mea. Impotriva Ta, numai impotriva Ta am pacatuit si am facut ce este rau inaintea Ta. (Psalm 51:3-4).

Explicati cum pacatul lui David a fost in primul rand un pacat impotriva lui Dumnezeu.

Articol [10 minute]

Să urăști consecințele păcatului, dar nu păcatul în sine

Săptămâna trecuta am descoperit ca nimic nu sta in calea schimbarii mai mult ca mandria. Dar mai exista un motiv pentru care nu dorim sa ne schimbam – dragostea noastra pentru pacat. Ne putem insela cu usurinta gandind ca ne-am pocait si am ajuns sa uram pacatul, cand in realitate noi uram doar consecintele pacatului. Cruda realitate este ca noi nu ne schimbam deoarece nu vrem cu adevarat sa ne schimbam. E mai usor pentru noi doar sa uram consecintele pacatului. Un barbat care isi insala sotia, uraste in final raceala cu care este tratat atunci cand aceasta afla adevarul. Hotul uraste faptul ca este nevoit sa isi petreaca un timp in saptele gratiilor. Dependenti urasc faptul ca nu pot sa-si pastreze slujba si sunt nevoiti sa se mute dintr-o casa in alta. Toata lume uraste vina care insoteste greseala. In aceste momente suntem tristi si ne pare rau din pricina efectelor pacatului, insa nu din pricina pacatului in sine. Faptul ca uram consecintele pacatului nu ne motiveaza suficient pentru a ne schimba. Daca motivul de a nu pacatui

este acela de a evita consecintele, atunci cu mare bucurie vom continua sa pacatuim daca gasim modalitati de a nu fi prinsi ca l-am infaptuit. Daca vrem cu adevarat sa fim transformati, atunci in primul rand va trebui sa uram pacatul nostru. Amintiti-va ca in săptămâna 12 am invatat ca daca nu-L vedem pe Dumnezeu ca pe Acela care este cel mai ofensat de pacatul nostru, nu vom ajunge sa uram propriul pacat. Doar cand vom vedea pacatul ca pe un deget acuzator, vom ajunge sa mai degrabă sa-l uram decat sa-l iubim.

Apoi, va trebui sa iubim altceva decat ne-am obisnuit sa iubim in tot acest timp.

Scotianul mathematician si teolog Thomas Chalmers a scris in urma cu 200 de ani: "Modalitatea cu cel mai mare impact de a ne distrage atentia de la un obiect, lucru, etc, nu este sa il stergem complet din minte, ci sa gasim altceva care este si mai atragator. Dragostea si placerea pentru lucrurile lumii nu pot fi scoase din inima cuiva doar prin demonstratia ca acele lucruri nu valoreaza sau ca nu sunt atragatoare. Aceste lucruri nu pot fi sterse din inima cuiva doar printr-un simplu act de respingere si desconsiderare. Intr-un cuvânt, daca metoda de dezlipire a inimii de la un lucru care ii este placut este sa gaseasca repede alt lucru pe care sa il iubeasca, aceasta nu inseamna ca a ajuns la concluzia ca primul lucru pe care il iubea nu mai este valoros sau bun. De fapt, a constientizat ca acel lucru care parea valoros si lucrurile vechi pe care inima lui le iubea isi vor pierde valoarea, pentru ca toate lucrurile vor deveni noi... Singurul mod, prin care dragostea inimii pentru lucrurile vechi va pieri, este prin puterea mult mai mare de atractie a noilor valori.

Viața centrată pe cruce

Dragostea pentru Iisus este singurul lucru care ne va indeparta inima de pacat. Ia aminte la ce spune John Piper despre "a-L vedea si a-L savura pe Hristos": "Auzind cuvântul 'cruce' si predicandu-ni-l noua insine este strategia centrala a pacatosilor in lupta lor pentru a gasi bucuria. Nimic nu merge fara aceasta. De aici trebuie sa incepem. Si aici trebuie sa ramanem. Niciodata nu vom trece peste Evanghelie. Aici vedem Gloria lui Hristos mai clara decat oriunde in alta parte. Evanghelia este 'Evanghelia gloriei lui Hristos, care este imaginea lui Dumnezeu' (2 Cor.4:4).Daca a-L vedea pe Hristos este cheia pentru a-l savura pe El – si chiar este - atunci aici trebuie sa mergem inainte. Cuvântul 'cruce' este revelarea gloriei lui Hristos. Si aici la cruce este locul unde fiecare inamic al bucuriei este invins:mania divina, prin faptul ca El a devenit blestem pentru noi; adevarata vina (vinovatie), prin faptul ca El devine iertare pentru noi; incalcarea legii (faradelegea) , prin faptul ca El devine neprihanire pentru noi; despartirea de Dumnezeu, prin faptul ca El a devenit mijlocitor pentru noi; sclavia lui Satan, intrucat El devine rascumparare pentru noi; robia pacatului, prin faptul ca El devine eliberare pentru noi; chinurile constiintei, prin faptul ca El devine curatie pentru noi; moartea, intrucat El a devenit invierea pentru noi; iadul, intrucat El a devenit viata vesnica pentru noi...

Prin cruce, Dumnezeu ne-a asigurat fiecare posibila binecuvantare de care am avea vreodata nevoie, pentru a fi pentru totdeauna fericiti.' El care n-a crutat nici chiar pe Fiul Sau, ci L-a dat pentru noi toti, cum nu ne va da fara plata, impreuna cu El toate lucrurile?' Rom.8: 32. Raspunsul la aceasta intrebare nu este unul nesigur. Dumnezeu (semnat cu sange) ne va da toate lucrurile impreuna cu Hristos, datorita mortii Fiului Sau. Intr-adevar El ne va da toate lucrurile care sunt cu adevarat bune pentru noi. Trebuie sa ne predicam lucrul asta noua insine in fiecare zi, pentru ca Satan predica opusul. Ce ar putea sa opreasca bucuria noastra daca intr-adevar am crede acest

adevar? Tot ceea ce avem nevoie sa fim impliniti in Dumnezeu, a fost facut posibil de cruce. Aceasta nu se poate tagadui.

Discută... [20 minute]

Urasc mai mult consecintele decat urasc pacatul?

Ce consecinte sau posibile consecinte ale pacatului tau ar putea sa schimbe Evanghelia ta, mai degraba decat insasi Evanghelia?

Ai in mintea ta anumite consecinte la care te gandesti destul de mult timp?

Exista vreo consecinta a pacatului care te conduce de obicei la o stare de anxietate?

Explica cum Dumnezeu este cel care se simte cel mai ofensat atunci cand tu pacatuiesti.

Traind o viata centrata pe cruce

Cu propriile cuvinte explica ce inseamna pentru tine sa-ti predici tie insuti crucea.

Describe cum crucea ne elibereaza de dragostea noastra pentru sine si pentru pacat.

Ce strategii a-I putea folosi pentru a-ti reaminti sa-ti predici crucea in fiecare zi?

Exercitiu (15 min)

Ca si grup mic, scrieti cateva moduri prin care va puteti ajuta unul pe celalalt in lupta cu pacatul, prin a va aduce aminte unul altuia, 'crucea', in timpul saptamanii. Faceti o intelegere sa va sunati unul pe celalalt cel putin o data in aceasta săptămâna, pentru a va reaminti unul altuia adevarul Evangheliei.

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ...[10 minute]

Sunați-vă unul pe celălalt cel puțin o data in aceasta săptămâna. Cum veți putea să vă dați socoteală pentru aceasta.

Recapitulare [5 minute]

Pe scurt fa o recapitulare la ceea ce ai invatat azi. Scrie ideile principale, cu cuvintele tale. Discutati orice intrebare finale. **Rugati-va impreuna.**

SAPTAMANA 16: INSTRUMENTELE HARULUI

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta.

- Să evităm dorințele naturii păcătoase/să nu dăm urmare îndemnului naturii păcătoase

Să urmărim dorințele Duhului/să dăm curs îndemnului Duhului

Instrumente ale Harului

- Biblia
- Rugăciunea
- Comunitatea
- Închinarea
- Slujirea

Introducere [10 minute]

Luați-vă câteva minute pentru a împărtăși cum sunteți cu scopul de a vă încuraja. Dar fiți atenți, timpul trece foarte repede. Asigurați-vă ca discutați despre „Mai tarziu în aceasta săptămână”, de data trecută când v-ați întâlnit.

Cadru [1 minut]

Până acum veți fi identificat deja ce se ascunde în spatele comportamentului vostru păcătos și care este adevărul către care trebuie să vă întoarceți cu credință. Poate ați identificat și dorințele idolatre dinspre care să vă întoarceți prin pocăință. Din păcate, deși înțelegerea poate fi un pas important înainte, nu înseamnă neapărat schimbare. Deși poate nu v-ați analizat în totalitate inima—iar în spatele problemelor pot fi alte probleme—cunoașteți cu toate acestea adevărurile și disciplinele Evangheliei care vă vor aduce eliberare. Dar disciplinele Evangheliei de credință și pocăință sunt o luptă zilnică. Deci, care sunt strategiile pe care trebuie să le aplicați pentru a vă întări credința și pocăința?

Biblia Spune...[5 minute]

Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce seamănă omul, aceea va și secera. Cine samănă în firea lui pămîntească, va secera din firea pămîntească putrezirea; dar cine samănă în Duhul, va secera din Duhul viața vecinică. (Galateni 6:7-8)

Zic dar: umblați cîrmuiți de Duhul, și nu împliniți poftele firii pămîntești. Căci firea pămîntească poartă poftă împotriva Duhului, și Duhul împotriva firii pămîntești: sînt lucruri protivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți. (Galateni 5:16-17)

Ce înseamnă expresia „Ce seamănă omul, aceea va și secera”?

Care sunt implicațiile acestei afirmații în viețile noastre spirituale?

Care dorințe sunt mai puternice în voi—cele ale naturii păcătoase sau cele ale Duhului?

Articol (10 minute)

De ce strategii ai nevoie ca să îți întărești credința și pocăința?

Vechea noastră fire are dorințe păcătoase – dorințe idolatre care cauzează comportamente și emoții păcătoase. Dar Duhul a pus în inima fiecărui creștin o nouă dorință – dorință de sfințenie. Cedăm firii de fiecare dată când facem ceva care întărește sau provoacă dorințele noastre păcătoase. Și urmăm Duhul Sfânt de fiecare dată când facem ceva care întărește dorințele noastre inspirate de Duhul Sfânt–dorințe de sfințire.

Nu este un principiu mistic sau complicat. A nu ceda naturii păcătoase înseamnă a evita orice care întărește sau provoacă dorințele noastre păcătoase. Înseamnă să spui NU primelor impulsuri ale dorințelor păcătoase din inima (mortificare). Înseamnă să eviți situații unde dorințele păcătoase vor fi stârnite. A urma Duhul Sfânt înseamnă să faci orice îți întărește dorința de sfințire, inspirată de El. Înseamnă să înlocuiești minciuna din spatele păcatului cu adevărul despre Dumnezeu–maretia și bunătatea Lui.

Evitarea dorintelor firii păcătoase

N-ai trecut prin nici o ispită care să nu fie comună tuturor oamenilor. Dumnezeu este credincios; El nu va permite să fiți ispitiți peste puterea voastră, iar odată cu ispita El asigură și mijlocul de a scăpa, pentru a o putea răbda. De aceea, iubii mei, fugiți de idolatrie! (1Corinteni 10:13-14)

Nu e păcat să fii ispitit. Iisus a fost ispitit în toate modurile, însa a fost fără păcat (Evrei 4:15). Cu toate acestea, Biblia este clară în ceea ce privește porunca de a fugi de ispită. Iisus i-a învățat pe ucenici să se roage: „Si nu ne duce pe noi în ispită.”

Trebuie să evităm situații în care știm că vom fi confrunțați cu ispite specifice. Nu ne putem schimba pe noi înșine prin simpla evitare a ispitei: schimbarea trebuie să înceapă în inimile noastre. Dar evitarea ispitei își are rolul ei. Nu e niciodată soluția deplină, dar poate fi parte din soluție. Așa cum spune prietenul meu, Samuel: „Evitarea ne cumpără timp.” Câteodată dorințele păcătoase sunt intense. Dar dacă nu există nicio stimulare a acestor dorințe, este încă timp ca adevărul să câștige în inima mea.

Majoritatea dorințelor noastre păcătoase pot fi hrănite prin aspecte din cultura noastră. Minciunile din spatele păcatelor noastre sunt transmise la nivel de comunitate. Lumea din jurul nostru celebrează dorințele păcătoase și răspândește minciuni despre Dumnezeu. Nu putem trăi în izolare de lume. Dar putem și ar trebui să luăm măsuri să îi diminuăm influența asupra noastră.

John Stott sumarizează bine ideea:

De fiecare data cand ii permitem mintii noastre sa tina ranchiună, sa incolteasca o suparare, să intretina o fantezie impura sau să se complaca în auto-compatimire, cedam firii. De fiecare data cand alegem o companie nepotrivita a carei influenta nefasta este irezistibila, de fiecare data cand stam în pat, desi ar trebui sa fim treji, rugandu-ne, de fiecare data cand citim literatura pornografica, de fiecare data cand ne asumam riscul de a

scapa controlul de sine, **hrănim, hrănim, hrănim** firea. Unii creștini cedează firii zilnic și se întreaba de ce nu culeg sfintenție.

Urmând dorințele Duhului

Cea mai bună cale să ne înfrânăm dorințele păcătoase e să urmăm îndemnurile Duhului. Când Pavel îi spune lui Timotei să fugă de dorințele păcătoase, îi spune să urmeze dreptatea în schimb: „Fugi de poftele tinereții și urmărește dreptatea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei care-L cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată!” (2 Timotei 2:22)

A urma Duhul Sfânt înseamnă a spune DA la orice întărește dorințele inspirate de Duhul. Așa cum am văzut, păcătuim când credem minciuni despre Dumnezeu. A semăna cu Duhul înseamnă să ne umplem inima cu adevăr despre Dumnezeu. Păcătuim pentru că dorințele noastre păcătoase contează mai mult pentru noi decât Dumnezeu. Semănăm cu Duhul atunci când ne cultivăm dragostea pentru Dumnezeu.

Iată care sunt cinci aspecte care ne întăresc credința. Câteodată oamenii le numesc „discipline spirituale.” Dar nu e o terminologie foarte potrivită. Creșterea spirituală poate părea astfel ca un succes personal. În realitate Dumnezeu este cel care ne schimbă prin har. Singurele discipline spirituale autentice în viața unui Creștin sunt credința și pocăința—acțiuni care ne îndreaptă atenția către lucrarea plină de har a lui Dumnezeu. În locul acestei sintagme este mai potrivit termenul de „instrumente ale harului.” Acestea sunt mijloacele prin care Dumnezeu este plin de har față de noi și prin care întărește lucrarea harului în inimile noastre. Sunt mijloacele prin care Dumnezeu ne alimentează credința în El. Așa arată în practică semănarea pentru Duhul (umblarea cu Duhul).

1. Biblia

Când Isus s-a rugat pentru ucenici, s-a rugat „Sfinteste-i prin adevăr, cuvântul tău este adevărul”. Dumnezeu ni s-a revelat cu har prin cuvânt, și îl folosește ca să ne ajute să fim transformați. În mod esențial, Scriptura face asta amintindu-ne Evanghelia – cine este Dumnezeu, ce a făcut pentru noi, cine suntem în lumina acestui fapt și cum ar trebui să trăim ca urmare a acestei realități. Biblia ne arată în mod repetat gloria lui Isus, revelând atât nevoia noastră profundă de El, cât și asigurarea mântuirii noastre plină de har. Biblia este cea mai importantă resursă de semănare pentru Duhul.

2. Rugăciunea

Foamea noastră de rugăciune ar trebui să provină din două surse: o dorință de a fi alături de Dumnezeu înșiși și o constinetizare profundă a nevoii noastre de El. Vorbind cu Tatăl despre El și despre nevoia noastră de El ne va transforma. Prin harul Său, ne-a dat acces complet la El, prin Isus. De ce nu am merge la El? J.C. Ryle spune:

Rugăciunea și păcatul nu vor trăi niciodată laolaltă în aceeași inimă. Rugăciunea va eradică păcatul sau păcatul va înabusi rugăciunea. Staruinta în rugăciune este secretul sfinteniei depline. Fără controversă, există o diferență vastă printre creștini...cred că diferența provine în 19 din 20 de cazuri din obiceiul cu privire la rugăciunea personală.

Cred ca cei care nu sunt eminamente sfinti se roaga putini, pe cand cei care sunt eminamente sfinti se roaga mult.

3. Comunitatea

Unul dintre motivele pentru care Dumnezeu ne-a dat comunitatile crestine este sa ne ajute sa ne schimbam. Nu puteam sa urmam Duhul de unii singuri, foarte eficient. Biserica are ca scop sa fie o cuminitate a schimbarii. O sa relectam mai mult la asta saptamana viitoare, dar iata cateva modalitati prin care Biserica este un instrument al harului:

- Ne amintim unii altora despre adevar
- Ne este invatata scriptura de oameni inzestrati de Dumnezeu cu acest scop
- Ne rugam impreuna pentru ajutorul lui Dumnezeu
- Modelam schimbarea spirituala si sfintirea unii altora
- Il vedem pe Dumnezeu la lucru în vietile altor oameni
- Ne amintim unii altora despre maretia si bunatatea lui Dumnezeu, în timp ce ne inchinam impreuna
- Avem oportunitati de a sluji.

4. Inchinarea împreună cu biserica locală

Cauza-radacina a comportamentului păcătos și a emoțiilor negative sunt dorințele idolatre. Cand ne inchinam lui Dumnezeu, ne amintim ca Dumnezeu e mai mare si mai bun decat orice ofera pacatul.

Un instrument special al harului este Cina Domnului. Painea si vinul ne amintesc ca suntem copii ai lui Dumnezeu, prin moartea lui Hristos. Ne amintesc ca apartinem lui Dumnezeu pentru ca am fost rascumparati cu pretul sangelui lui Hristos. Ne amintesc ca nu trebuie sa ne autoindreptatim pentru ca am fost indreptatiti prin sangele lui Isus.

5. Slujirea

Adesea ne gândim la slujire ca la roada sau semnul schimbării. Dar este și un instrument al harului pe care Dumnezeu îl folosește să ne schimbe. Păcatul este în mod fundamental o orientare catre sine. Slujindu-l pe Dumnezeu si pe altii ne ajuta sa ne focalizam în exterior, defocalizandu-ne atentia de la noi insine. Slujindu-i pe altii în moduri practice este o reteta grozava pentru cei afectati de emotii negative. Când suntem egocentrice, ne focalizăm pe problemele și succesele noastre. Slujindu-i pe alții este o modalitate bună de a ne îndepărta de egocentrism.

Discută... [15 minute]

Care sunt unele situatii în care semeni către fire?

Care sunt inspitele pe care trebuie sa le eviti? Cum vei face asta?

Cum esti proactiv în a semana cu Duhul?

Care dintre instrumentele harului ti-ar placea sa le folosesti mai regulat? De ce?

Rugati-va impreuna [20 minute]

De-a lungul ultimelor 16 saptamani, ați vorbit si v-ați rugat în mod repetat despre importanta multiplicarii. Iisus ne cheama sa facem ucenici care fac ucenici. Pe masura ce ne apropiem de finalul celor 18 saptamani ale acestui ghid, petreceti ceva timp rugandu-va impreuna despre posibilități concrete de multiplicare.

Sunteti fiecare dintre voi pregatiti sa ii conduceti pe altii prin ADN-ul Evangheliei? Sau mai e de lucru? Ai devenit recent un urmas al lui Hristos si ai nevoie sa mai parcurgi de cateva ori ADN-ul Evangheliei inainte de a ghida pe altii? **Rugati-va si discerneti pasii specifici pe care Dumnezeu vrea să îi faceți fiecare dintre voi în următoarele săptămâni.** Cea mai bună cale de a învăța este de a preda altora, așa ca nu fi reticent în a păși prin credință!

Exercițiu [10 minute]

Alege una din cărțile sau pasajele din Biblie să le studiați săptămâna asta si experimentati instrumentele harului. Puteti incepe sa le cititi impreuna chiar acum.

- Exod 32-34
- Psalm 107
- Ioan 15:1-17
- Filipeni
- Coloseni

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [3 minute]

Puneti urmatoarele intrebari din textul pe care il alegeti:

Cine este Dumnezeu?

Ce a facut pentru noi?

Cine suntem în lumina acestui fapt?

Cum ar trebui sa traim ca urmare a acestui fapt?

Folosește un jurnal sau notițe să scrii răspunsurile. Adu-le săptămâna viitoare și discutați împreună ce ați învățat. Fiți atenți la cum acest exercițiu va conduce în închinare catre Dumnezeu si cum este un instrument al harului.

Puneti în practica orice va ajuta sa va reamintiti sa faceti acest lucru. Cum va trageți la socoteala reciproc?

Recapitulare [5 minute]

Recapitulați pe scurt ce ați învățat azi. Notați în cuvintele voastre ideile din **Imaginea de ansamblu**. Discutați orice întrebări finale. Rugați-vă împreună.

Saptamana 17: Comunitatea schimbarii

Nota Lider: *Articolul din săptămâna aceasta îl puteți găsi în formă audio la adresa soma.co/gdna0. Pregătiți cadrul pentru această resursă. Înregistrarea durează 70 de minute așa că poate ar fi bine să planificați două ore împreună.*

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta.

- Avem ocazia să fim o comunitate a schimbării
- Avem ocazia să fim o comunitate a adevărului
- Avem ocazia să fim o comunitate a pocăinței
- Avem ocazia să fim o comunitate a harului

Cadru [2 minute]

Luati-va cateva minute sa vedeti cum sunteti fiecare si sa va incurajati reciproc. Atentie la cum timpul acesta va poate scapa de sub control. Asigurat-va ca discutati despre „Mai tarziu în aceasta saptamana”, de data trecuta cand v-ati intalnit. **Discutati pe scurt cum studiul Cuvantului a fost un instrument al harului pentru voi.**

Pregătire (1 minut)

Prea des ne gandim la schimbare ca la ceva ce trebuie sa facem—*pe cont propriu*. Dar schimbarea are loc cel mai bine în contextul comunitatii. Avem nevoie unii de altii, cu toata imperfecțiunea noastră pătată de păcat, ca să ne conducem unii pe alții către o transformare durabilă.

Biblia Spune...[15 minute]

Așadar, vă spun aceasta și depun mărturie în Domnul: nu mai trăiți ca păgânii, ale căror gânduri sunt fără valoare! Ei au mintea întunecată, și sunt despărțiți de viața lui Dumnezeu datorită lipsei lor de cunoaștere, care este o urmare a împietririi lor. Ei nu mai au rușine; s-au dedat depravării, trăind cu lăcomie în toate necurățiile. Dar voi nu așa ați învățat despre Cristos! Cu siguranță, ați auzit despre El și, ca urmași ai Lui, ați fost învățați adevărul care este în Isus. Nu vă mai comportați ca și înainte, în conformitate cu omul vechi, care se pervertește după poftele înșelătoare, ci înnoiți-vă în atitudinea minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul nou, care este creat în asemănarea lui Dumnezeu, în adevărata dreptate și sfințenie! Așadar, nimeni să nu mai mintă, ci fiecare să spună aproapelui său adevărul, pentru că suntem mădulare unii altora. Să nu păcătuți, chiar dacă sunteți mândri! Nu lăsați ca soarele să apună peste mânia voastră! Nu dați ocazie Diavolului! Cel care a furat, să nu mai fure, ci mai degrabă să lucreze, ca să-și câștige existența în mod cinstit și ca să-l poată ajuta pe cel care este în nevoie. Să nu vă iasă din gură nici un cuvânt care rănește, ci numai ceea ce este folositor pentru zidire, după cum este nevoie, ca să dea har celor care-l aud. Să nu-L întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, cu care ați fost sigilați pentru ziua răscumpărării! Orice amărăciune, mânie, furie, ceartă și blasfemie să piară dintre voi, împreună cu orice

sentiment de ură. În schimb, fiți buni unii cu alții, plini de compasiune, iertându-vă unii pe alții așa cum v-a iertat și Dumnezeu, în Cristos! (Efeseni 4:17-32)

Articol [70 minute]

În vara lui 2008, Tim Chester a ținut un discurs intitulat „Cresterea spirituală”. Textul din Biblie a fost Efeseni 4:17-32, ascultați-l împreună și apoi discutați pe baza lui.

<http://soma.co/gdna01>

Full url: <http://tacoma.somacommunities.org/sermon/christian-growth/>

Discută... [20 minute]

Ce credeți că vrea să spună Chester atunci când afirma „schimbarea este un proiect al comunității?”

Ce ar trebui să ne modeleze ca și comunitate?

Care ar trebui să fie rolul pocăinței în comunitatea noastră?

Cum influențează harul modul în care trăim ca o comunitate?

Exercițiu [30 minute]

Discutați despre unde ați auzit elementele ADN-ului fiind descrise. Apoi discutați trei modalități specifice în care grupul vostru mic ar putea experimenta asta.

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [10 minute]

Puneți în practică cel puțin una dintre aceste modalități de la Exercițiu în cursul acestei săptămâni. Va trebui să vă faceți un program comun săptămâna aceasta.

Puneți în practică orice vă ajută să vă reamintiți să faceți acest lucru. Cum va trageți la socoteală reciproc?

Recapitulare [5 minute]

Recapitulați pe scurt ce ați învățat azi. Notati în cuvintele voastre ideile din Imaginea de ansamblu. Discutați orice întrebări finale. **Rugați-vă împreună.**

Saptamana 18: Viață & Misiune

Imaginea de Ansamblu

Aceasta este direcția în care ne îndreptăm... ideile majore pe care vom căuta să le înțelegem mai profund săptămâna aceasta.

- Harul lui Dumnezeu duce la transformare interioară și focalizare exterioară
- Experimentarea harului lui Dumnezeu este sigurul lucru care ne va motiva corect pentru misiune

Introducere [10 minute]

Luați-vă câteva minute pentru a împărtăși cum sunteți cu scopul de a vă încuraja. Dar fiți atenți, timpul trece foarte repede. Asigurați-vă că discutați despre „Mai tarziu în aceasta săptămână”, de data trecută când v-ați întâlnit: discutați ce ati făcut împreună în aceasta săptămână și ce legatura are cu ucenicia.

Cadru [2 minute]

Tim Keller spune: „Dumnezeu nu ne cheama niciodată „înăuntru” fără a ne trimite în afară.” Ca unii care am fost transformați de Evanghelie, nu putem decât să fim îndemnați la misiune. Iisus și-a dat viața ca noi la rândul nostru să ne dăm viața pentru El și misiunea Lui, care este facerea de ucenici.

Biblia Spune...[15 minute]

Voi ați fost chemați la libertate, fraților, dar nu lăsați ca libertatea să constituie un prilej pentru natura păcătoasă, ci, în dragoste, slujiți-vă ca niște sclavi unul pe altul (Galateni 5:13).

Cum credeți că libertatea Evangheliei poate fi o oportunitate pentru natura păcătoasă?

Articol [10 minute]

Pe măsura ce Evanghelia ne transformă experimentăm o mare bucurie și recunoștință în inimile noastre. Schimbarea interioară trebuie să ducă la o schimbare exterioară în acțiunile noastre. Bob Thune și Will Walker ilustrează asta foarte reușit în cartea lor *Gospel-Centered Life*:

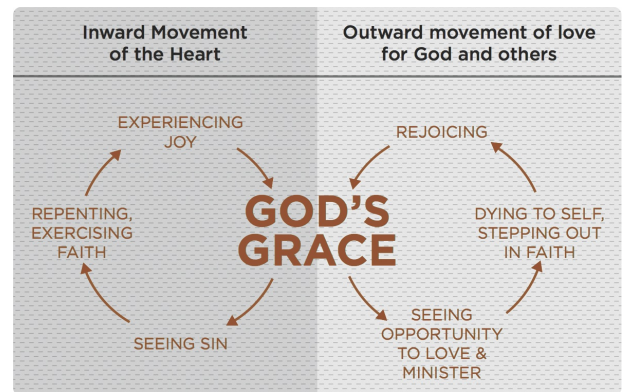
Evanghelia ne propulsează către exterior:

Voi ați fost chemați la libertate, fraților, dar nu lăsați ca libertatea să constituie un prilej pentru natura păcătoasă, ci, în dragoste, slujiți-vă ca niște sclavi unul pe altul (Galateni 5:13).

Când înțelegem cu adevărat și pe deplin profunzimea și bogăția Evangheliei simțim bucurie, încântare și libertate datorită a cine este Iisus și ce a făcut pentru noi. Dar așa cum ne învață acest verset, este posibil ca până și această libertate să o folosim ca „o ocazie pentru natura păcătoasă.” Inimile noastre păcătoase pot lua beneficiile evangheliei și să le folosească în scopuri egoiste.

Niciunde acest lucru nu este mai evident decat în tendita noastră de a transforma Evanghelia într-o realitate privată. Când auzim cuvine ca *transformare, innoire sau crestere*, le percepem în primul rând ca fiind personale și interioare – transformarea *mea*, innoirea *mea*, cresterea *mea*. Evanghelia este personală. Dar înseamnă și mult mai mult de atât. Când Harul lui Dumnezeu lucrează la noi și în noi, va lucra și prin noi. Innoirea interioară a mintilor și inimilor noastre ne crează o propulsie exterioară către dragoste și slujirea altora. Următoarea diagramă este o bună ilustratie a acestui concept.

Harul lui Dumnezeu este forța conducătoare a oricărei schimbări. Graficul ne amintește că harul lui Dumnezeu are atât o mișcare exterioară cât și una interioară care se reflectă una în cealaltă. La interior, harul lui Dumnezeu mă face să văd păcatul, să răspund cu pocăință și credință și apoi să experimentez bucuria transformării. La exterior, harul lui Dumnezeu mă face să văd ocazii de a iubi și a sluji, să răspund cu dragoste și să slujesc și să experimentez bucurie văzându-l pe Dumnezeu lucrând prin mine.

Cu alte cuvinte, Evanghelia nu este doar răspunsul la păcatul și luptele din interior sau la idoli inimii. Este și răspunsul la eșecul de a-i iubi pe ceilalți, de a te adapta la cultura și de a trăi misionar. Dacă Evanghelia te restaurează la interior, te va propulsa și la exterior. Trebuie să fie așa, căci vorbim de „vestea cea bună a împărăției” (Matei 9:35), iar împărăția lui Dumnezeu nu este nici personală nici privată! Isus ne-a învățat să ne rugăm „Vie împărăția Ta, făca-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ” (Matei 6:10). Când ne rugăm pentru venirea împărăției lui Dumnezeu, ne rugăm atât ca Iisus să domneasca în inimile oamenilor (la interior), cât și ca voia Lui să se împlinească peste tot, la fel ca în cer (la exterior).

Cum arată această mișcare la exterior a Evangheliei în practică? Să vă dau un exemplu. Știu că ar trebui să mă iubesc vecinii. Isus a poruncit asta. De fapt, a spus că reprezintă împlinirea legii (Galateni 5:14) Dar eu și vecinul meu de alături nu avem prea multe în comun. Este cu mult mai în vârstă și are gusturi diferite cu privire la tot – muzică, filme, mâncare, mașini, stil de viață. În timp ce mie îmi place să vorbesc despre un muzician pe care l-am descoperit recent sau despre o carte bună pe care am citit-o, el preferă să își amintească despre zilele de odinioară când a luptat în Vietnam.

Luni întregi m-am simțit vinovat în relația cu vecinul meu. Știam că ar fi trebuit să iau inițiativa și să îi devin prieten. Dar imperativul „trebuie” nu avea nicio putere de convingere asupra mea. Era legea, nu Evanghelia. Putea să mă arate ce ar fi trebuit să fac, dar nu putea să mă schimbe în așa fel încât să vreau să o fac. Eram confruntat cu o dilemă: fie mă forțam să îl iubesc și să îl slujesc pe vecinul meu, deși nu vroiam să o fac, fie îl ignoram fără să fac nimic. Știam că a-l ignora era păcat, dar nici cealaltă opțiune nu era una fericită. Era ascultarea mecanică și fără bucurie o ascultare autentică de Iisus? A planuit Dumnezeu ca poruncile Lui să fie un chin?

Când sunt confrunțați cu această dilemă, majoritatea oamenilor fie aleg legalismul (ascultă, deși nu simt că vor să facă asta), sau se autoindreptătesc (nu asculta deloc). Dar niciuna dintre aceste variante nu este Evanghelia! Evanghelia harului lui Dumnezeu este combustibilul care ne alimentează în misiune, iar atunci când rămânem fără acest combustibil, dragostea și slujirea pentru ceilalți se opresc.

Răspunsul la dilema cu vecinul meu a venit prin Evangheliile. Pe măsura ce harul lui Dumnezeu a început să îmi reînnoiască inima, mi-am dat seama că problema mea era propriul meu egoism și lipsa de dragoste. Dragostea pentru vecinul meu era condiționată: dacă ar fi fost mai tânăr sau mai deștept sau dacă ar fi avut mai multe în comun cu mine, l-aș fi apreciat mai mult. Am început să mă pocăiesc de acest păcat și să îmi reînnoiesc mintea cu promisiunile Evangheliei – în special cu faptul că Dumnezeu m-a iubit pe *mine* pe când eram încă păcatos (Rom.5:8). Dumnezeu, cu har, s-a apropiat de mine chiar dacă nu aveam nimic în comun cu El. Cu siguranță, prin harul lui Dumnezeu, îmi puteam și eu iubi vecinul în același fel! Pe măsura ce harul îmi înnoia inima, un lucru ciudat s-a întâmplat. Atitudinea mea față de vecin a început să se schimbe. Am început să simt dragoste și apreciere pentru el. Și nu era un sentiment scos la iveală de mine, ci ceva natural. Reînnoirea la interior prin Evangheliile, m-a propulsat la exterior prin dragoste și slujire față de vecinul meu. Misiunea a devenit bucurie, nu povară.

Înțelegerea propulsiei exterioare a harului lui Dumnezeu este esențială pentru înțelegerea misiunii. Înseamnă că misiunea nu este o datorie (ceva ce „trebuie să facem”), ci o revarsare a lucrării Evangheliei în noi. Dacă nu ești motivat să iubești, să slujești și să vorbești despre Evangheliile oamenilor, răspunsul nu este „just do it!” Răspunsul este să îți cercetezi inima, să te pocăiești de păcat și să discerneți unde necredința îți scurtcircuită mișcarea naturală spre exterior a Evangheliei. Pe măsura ce Evangheliile îți reînnoiesc inima, îți va reînnoi și dorința de a acționa cu credință, în relațiile și oportunitățile pe care Dumnezeu ți le scoate în cale.

Pe scurt, harul Lui Dumnezeu are mereu o direcție – merge înainte, extinde înțelegerea Lui, îi propulsează pe oamenii Lui către dragoste și slujire pentru alții. Pe măsura ce învățăm să trăim în lumina Evangheliei, misiunea ar trebui să fie revarsarea naturală. Harul lui Dumnezeu aduce reînnoire la interior (în noi) astfel încât să poată aduce reînnoire la exterior (prin noi) 41.

Discută... [20 minute]

Ce transformare interioară ai experimentat ca rezultat al înțelegerii Harului lui Dumnezeu?

Ce produce în inima ta experimentarea harului?

Ce te motivează în prezent să îți trăiești identitatea de misionar?

Unde vezi împotrivire în a-ți trăi identitatea de misionar?

Cum te motivează să trăiești o viață de misiune o nouă înțelegere a Evangheliei harului?

Exercițiu [15 minute]

Evanghelia Harului ne propulsează la exterior. Ca grup, conduceți comunitatea voastră misionară în slujirea cuiva din zona voastră care este în nevoie. Rugați-vă și planificați detaliile. Explicați ca și grup cum Evanghelia vă motivează să faceți asta. Rugați-L pe Duhul să se folosească de oportunitatea asta ca să aducă schimbare în viața comunității și a zonei în care locuiți. După aceea, discutați în grup procesul și despre cum v-a adus o perspectivă nouă asupra Evangheliei.

Începeți să stabiliți de cine să vă îngrijiți din zona voastră prin rugăciune. Dacă aveți timp, începeți să și planificați.

Pentru mai târziu în săptămâna aceasta ... [10 minute]

Amintiți-vă, scopul este să faceți ucenici care fac ucenici, și dacă nu ați făcut-o deja, continuați cu pași următori pe care i-ați stabilit prin rugăciune în *Săptămâna 16*.

Ajutându-i pe alții să aplice Evanghelia în viețile lor este un privilegiu care vă va ajuta să creșteți la randul vostru.

Celebrați împreună ce a schimbat Total în voi în ultimele luni, prin Evanghelie! Va face tot mai asemănători cu Iisus!

Puneți în practică orice vă ajuta să vă reamintiți să faceți acest lucru. Cum vă trageți la socoteală reciproc?

Recapitulare [5 minute]

Recapitulați pe scurt ce ați învățat azi. Notati cu cuvintele voastre ideile din Imaginea de ansamblu. Discutați orice întrebări finale. **Rugați-vă împreună.**

Epilog

Procesul în care devenim asemenea lui Iisus nu se va încheia până când nu Îl vom vedea față în față. Iată câteva gânduri în încheierea materialului la care să te gândești pe măsură ce înaintezi în călătoria ta de ucenic.

Transformarea Evangheliei

Am început prin cuvintele lui Pavel, „evanghelia este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede” (Romani 1:16). Rămâi înrădăcinat în adevărul că nu ești ceea ce faci-ești ceea ce a făcut Iisus pentru tine.

Continuă să umbli în obiceiurile pocăinței și credinței! Folosește înțelegerea mai profundă a evangheliei pentru a desrădăcina păcatul din viața ta. Continuă să te întrebi, „Cum arată pocăința?” și „Cum arată închinarea corespunzătoare?” Întoarce-te de la păcat și închină-te lui Dumnezeu din inimă în mod repetat.

Schimbarea are loc în comunitate

Avem nevoie disperată unul de celălalt. Vorbiți adevărul în dragoste unul altuia în comunitate. Amintiți-vă unul altuia de identitatea dată de evanghelie. Lăsați ca evanghelia să vă formeze toate relațiile și interacțiunile. Supuneți deciziile majore din viețile voastre unei comunități centrate pe evanghelie.

Misiunea: faceți ucenici care fac ucenici

Sunt doar câteva lucruri pe care le putem face pe Pământ și nu le putem face în Cer-păcătui și face ucenici. Iisus ne-a lăsat aici să facem ucenici. Nu amâna începutul unui nou grup mic (grup DNA, celulă). Urmărește transformarea evangheliei cu un prieten, un vecin, sau cineva din comunitatea misională. Imaginează-ți încântarea de a conduce pe alții până în punctul în care vor putea la rândul lor să conducă pe cineva către o mai mare dependență de Duhul lui Hristos! Nu există altceva comparabil cu aceasta pe Pământ.

Apendice: Cum să îți spui povestea în 10 minute

Adaptată din Redemption de Mike Wilkerson

Păstrează-o scurtă: 10 minute sau mai puțin!

De obicei, e bine pentru o persoană din grup să țină evidența timpului pentru povestitor și să le ofere un avertisment cu unul sau două minute înainte de expirarea timpului. Dacă nu ți-ai spus niciodată povestea, ai putea fi surprins de cât de repede pot trece 10 minute. Și dacă ai mai povestit în trecut, ai putea fi surprins că îți oferim doar 10 minute! Cum ai putea să îți spui povestea vieții în 10 minute?

Nu poți. Și de fapt nici nu îți cerem. Știm că sunt mult mai multe în viața ta care sunt semnificative și nu pot fi îngrămădite în 10 minute. Îți cere să petreci zece minute să ne spui câteva din cele mai importante momente definitorii, relații, și tipare din viața ta ce ne vor oferi o perspectivă asupra locului unde Dumnezeu te-a adus în prezent în călătoria ta spirituală. Pentru moment, vrem doar să avem contribuția valoroasă a fiecăruia. Nu încercăm să auzim tot ce este de auzit din prima. Vom căuta să ne ascultăm și cunoaște pe măsură ce timpul trece.

Unde să încep?

Cum alegi care tematici și detalii din viața ta să împărtășești într-un timp atât de scurt? E posibil să ai 4 sau 5 tematici în povestea vieții tale care sunt semnificative și ne-ar da o perspectivă asupra cine ești tu și cum te vezi. Alege una sau două. Altele pot apărea pe măsură ce grupul înaintază.

Împărtășește ceva care arată unde ești astăzi, nu doar care vorbește despre unde ai fost în trecut. Povestirea trecutului slujește scopul umplerii contextului care ajută să înțelegem experiențele prezente. Așa că alege o tematică ce încă are implicații prezente pentru tine. Dacă este o preocupare specifică ce te-a adus la un grup mic/comunitate, ar fi bine să o incluzi atât preocuparea cât și contextul ei în viața ta. Având acea tematică în vedere, împărtășește detaliile care explică cel mai bine situația ta prezentă. De exemplu, poate că părinții tăi au fost divorțați—fără îndoială un eveniment semnificativ în viața ta. Ar fi potrivit să îl incluzi în povestea ta? Dacă nu oferă un context pentru lupta ta prezentă, ia în considerare să omiți acest detaliu (cel puțin inițial). Totuși, dacă divorțul lor a fost o influență formatoare care te-a adus în locul în care te găsești azi, s-ar putea fi de folos să împărtășești cu ceilalți.

Ai prins ideea? Gândește-te unde te găsești azi și urmărește firul înapoi în viața ta și prioritizează ceea ce vrei să împărtășești.

Evenimente

Povestea ta nu este de fapt despre evenimentele istoriei personale: unde ai crescut, câți bani aveau părinții tăi, faptul că te-ai născut “într-o noapte rece și furtunoasă...” Acele relatări despre trecutul tău ar putea să fie sau să nu fie relevante în povestirea

trecutului tău. Ceea ce căutăm este semnificație. Împărtășește evenimentele din viața ta care ajută să comunice un înțeles specific.

Alege doar evenimentele care comunică scopul specific pe care vrei să-l transmiți. Celălalte detalii relevante dar secundare pot fi relatate pe parcurs. Evită să împărtășești evenimente ce nu au deloc legătură cu povestea ta.

Ce fac dacă nu văd legături sau tematici în viața mea?

Poate că nu ești sigur cum trecutul tău se leagă de prezentul tău. Asta nu e o problemă. Această descoperire este un proces ce se întinde pe întreaga viață pentru toți. poate că experiența de a face parte dintr-un grup mic te va ajuta să capeți ceva claritate asupra cine este Dumnezeu și ce face El în viața ta. Împărtășește ceea ce ți se pare relevant și fi deschis să capeți o claritate mai mare în timp.

Influențe comune semnificative

Iată câteva evenimente care au avut o profundă influență asupra noastră. (Mai jos găsiți câteva metode cum să discerneți care dintre acestea sunt cu adevăr semnificative și care nu sunt în povestirea voastră).

- povestea familiei lărgită
- relația dintre părinți
- relația ta cu părinții tăi
- relația cu frații tăi
- momente de traumă (fizice, emoționale sau financiare)
- mutatul în alt oraș, casă sau școală
- abuz, trădare fie o dată sau în mod repetat
- plecarea de acasă sau mutatul pe cont propriu
- rău pe care l-ai săvârșit asupra altora
- boli fizice, suferință, conflict sau încercări
- momente de mare binecuvântare (emoționale, fizice, financiare sau spirituale)

Nu începe întotdeauna cu “abuz”

Adesea, cele mai marcante influențe în viețile noastre sunt diferite suferințe. Așa că dacă ai suferit un abuz, rău, trădare sau suferință severă în trecutul tău care te-a marcat, împărtășește-l. Împărtășește întreaga-i greutate. Nu-l minimaliza.

Totuși nu încerca să cauți ceva pe care să-l etichetezi ca “abuz.” S-ar putea să ai alte tematici semnificative în viața ta despre care noi trebuie să auzim și care nu are legătură aparentă cu un abuz din trecut.

Așa că povestește cum s-a întâmplat, cum ai văzut tu, fără să simți că trebuie să adaugi ceva în trecutul tău pentru a “explica” prezentul. Explicațiile speculative nu sunt de folos și pot distra atenția de la chestiunile de bază din inima ta.

Câteva întrebări care să-ți ghideze povestirea

Opțional, poți să folosești câteva din întrebările următoare ca ghid în povestirea ta.

1. Care sunt rănilile tale cele mai profunde?
2. Cine te-a rănit sau abuzat?
3. Cum ai făcut față rănilor sau abuzului?
4. Ce minciuni ai ajuns să crezi?
5. Ce suferință experimentezi care este dincolo de controlul tău (precum abuzul)?
6. Ce bătălii lupti pe care le-ai adus singur în viața ta (precum obiceiuri păcătoase)?
7. Ce îți dorești în adâncul tău?
8. Ce sau pe cine iubești cel mai mult, sau urăști cel mai tare?
9. Când ești cel mai trist sau deprimat? Când te simți fără speranță?
10. Ce te încântă cel mai mult? Ce îți aduce cea mai mare plăcere?
11. Ce îți dorești să eviți în mod special?
12. De ce crezi că ai nevoie? Care îți sunt nevoile aparente?
13. Care crezi că îți sunt drepturile? Ce crezi că ți se cuvine?
14. Pe cine trebuie să mulțumești? Părerea cui contează pentru tine? De la cine dorești aprobare sau îți este teamă de respingere? Sistemul cui de valori îl folosești să te evaluezi? În fața ochilor cui trăiești? Dragostea și acceptarea cui o dorești?
15. Unde îți găsești refugiu, siguranță, confort, evadare, plăcere și siguranță?
16. În ce sau cine ai încredere?
17. Cum îți petreci timpul? Care îți sunt prioritățile?
18. Ce dorești să obții în viață? Ce răsplată cauți pentru lucrurile pe care le faci? Ce obții din ceea ce faci?
19. Cum definești cine ești?

Un sfat practic

Majoritatea oamenilor nu au avut niciodată oportunitatea de a-și spune povestea. Cei ce au avut-o probabil nu au fost limitați la 10 minute! Pentru a împărtăși eficient lucrurile esențiale despre lucrarea lui Dumnezeu în viața ta în timpul alocat, îți va fi util notițe sau un manuscris. Nimeni nu poate face o treabă bună în a se limita la 10 minute fără notițe care să îi ghideze. Și chiar procesul de a-ți scrie povestea îți va fi de folos și îți va da o perspectivă nouă asupra vieții tale.